

கல்கி

KALKI

1-12-1957

30

தமிழ்
வார்ப்புளி

கல்கி

பொருளடக்கம்

அரசியல்

முதல் பிரச்சினை (தலைவர்க்கம்)
இன்னும் நடக்காதீர்கள்! (கார்ட்டூன்)
மாட புத்தகங்கள்

...	...	8
விஜி	...	8
...	...	8

கதைகள்

பாலை விலக்கு
அவன் அவற்ற செடி
தரில் காஞ்செடி
மாவலவிலின் திராசம்
மனக் கிணறு
பகுத்தறியும் பண்டுகளையும்

அசிலன்
சூர்மிணி பார்த்தசாரதி
பூவந்தன்
பி. ஏ. கோபாலன்
க. பஞ்சாபகேசன்
காய்குடி கிருஷ்ணமூர்த்தி

...	...	27
...	...	41
...	...	53
...	...	71
...	...	85
...	...	94

கட்டுரைகள்

அருள்வாய்க்கு
வள்ளுவர் வாசகம்
சரங்கச் செல்வங்கள்
தலைகணைக் கண்டோம்
தென்மொழியான்
நாட்டு வைத்தியம்
மாதர்குடி திருக்கங்கள்
அடி மலம்
தெப்பாண விஜயம்

ராஜாஜி
டாக்டர் எம். எஸ். கிருஷ்ணன்
டி. கே. சண்முகம்—புத்தனாதி
எம். வி. எஸ்.
பூதூர்
அ. சீதவாசராமன்
கப்படு

...	...	7
...	...	10
...	...	14
...	...	21
...	...	44
...	...	48
...	...	87
...	...	88
...	...	78

பாடல் மலர்

சோதிடப் புலி (சித்திரத் தெரடிகதை)
மாயப் பந்து

அடியும்	...	52
ராஜி	...	54

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

ENICAR
ULTRASONIC
Seapearl
WATERPROOF

* 10 $\frac{1}{2}$ " ல்லில் லிவ் இயக்கம்
* தட்டை வடிவம்
* 21 ஜு. வில்ஸ்
* அஜிச்சியால் -
பாதிக்கப்படாதது (INCABLOC)
* உடனடியாக மெயின் ஸ்பிரிங்
* காத்தந்தால் பாதிக்கப்படாதது
தகவிலடயல்களுடன்பல ரகங்கள்

3 வருஷங்களுக்கு

எனிகார் அக்டோகோனிக்
கடிகாரங்களுக்கு. என்னை
பேடலோ அகதை கத்தம் செல்
பலே வெண்டிய அகவியே இவ்வி.

* பிரபல கடிகாரக் கடைகளில் கிடைக்கும்

Exclusive Agents - **PHOENIX WATCH CO.**

(Branch: CALCUTTA-I.) 149, Hornby Road, BOMBAY-I.

எந்த வேலைக்கானாலும் சரி

அதற்கென்று, குறிப்பிட்ட ஒரு

ஷாலிமார் பெயிண்ட் இருக்கிறது.

be BRIGHT - specify

விவேகத்துடன் ஷாலிமார் பெயிண்டைமே
குறிப்பிட்டு வாங்குங்கள்.

ஷாலிமார் பெயிண்ட்கள்

ஷாலிமார் எக்ஸ்கலிவ் பெயிண்ட்ஸின் மூல நிறவாங்குமற்ற ஷாலிமார் செட்
செய்வதில்லை. தயாக மெட்டி, 55, என்.கே.தா-2 அரு. செட்டி மருதய்யர்.

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO. PRIVATE LTD.

SPW 109

மலர் 17
இதழ் 18

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கைப் — பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி மாட்டா — மாந்திரை

{ தேவியாம்பி
கார்த்திகை 16

முதல் பிரச்சனை

உணவுப் பிரச்சனையைப் பாரத நாட்டிலுள்ள எல்லாப் பிரச்சனைகளிலும், மிக முக்கியமானது. மற்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் ஒதுக்கி வைத்து இதை மையப்படுத்தி கூட இன்றைய நிலைக்கு மிகவும் அகலியமாகும்.

மயிற் தொழில் செய்யும் ஒவ்வொரு குடியானவனும் தன்னுடைய நிலத்திலிருந்து எடுத்து வரும் மிகுந்த நூற்றுக்கும் பதினாறு சதவீதம் அதிகப்படுத்த வேண்டும். இதைச் செய்தால்தான் உணவுப் பிரச்சனை தீரும்.

இது ஒரு பொது மக்களின் இயக்கமாக வேண்டும். மத்தியிலும் உதவி மத்தியிலும் உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று பேசுவதில் பயனில்லை.

பொது மக்களின் இயக்கமாக உணவுப் பிரச்சனையைச் செய்வதற்கு வழி என்ன?

மயிற் தொழிலில் ஈடுபட்டு வரும் ஒவ்வொரு கிளையு் நிறு குடும்பமும் அந்தப் மயிற் தொழிலில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். சொத்தக்காரனுக்கும் உழைப்பவனுக்கும் இடையில் விவசாயிகளும் வேற்றுமைகளும் உண்டாகக்கூடியவனாகச் சர்க்கார் நிறுத்தியிருக்கிற அத்தகைய வேற்றுமைகளுக்கு இடத்தரும் சட்டங்களை ஏற்றுச் செய்ய வேண்டும். 'இது என் வீடு, இது என் மாடு, இவன் என் மனைவி' என்று இருக்கிற உணர்ச்சிகளையே போல் 'இது என் நிலம்' என்ற உணர்ச்சியை மறுபடியும் உண்டாக்கித் தரவேண்டும்.

'இது என் நிலமாயிருந்தது. ஆனால் இப்போது இதில் எனக்கு என்ன உரிமை? புதுச் சட்டம் வந்து மாறிவிட்டது' என்று என்னுடைய நிலைமையை மாற்ற வேண்டும்.

குடியானவனும் தந்தியாது. 'தான் ஏன் உடைந்த வேண்டும், வந்தது போலும் சொத்தக்காரன் பார்த்துக் கொள்ளட்டும்' என்று மயிற் தொழிலில் கொஞ்சமும் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறான்.

வாருக்குமே அக்கறையில்லாத நிலைமை மயிற் தொழிலில் ஏற்பட்டுவிட்டது. இது புதுச் சட்டங்களின் விளைவு. புதுச் சட்டங்களைக் காட்டிலும் அரசியலாளரின் பேச்சுகளின் விளைவே என்றும் சொல்லலாம்.

தத்தம் நிலத்தில் சொத்தக்காரர்களுக்கு அக்கறையும் பூண நம்பிக்கையும் உரிமை புளாச்சியும் உண்டாக்கித் ஒழி உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது அபாத்தியம். நாம் சொல்லியபடி நிலைமை மாறவேண்டுமானால் அரசியலாளரின் பேச்சு புதுப் பாணியில் நடைபெற வேண்டும். அந்த நல்ல காலம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டால் ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய நிலத்திலிருந்து ஒரு கைத்துக்கு ஒரு மாக்லா அநிகர்ப்படியாக விவசாயம் எடுப்பான்.

இது செய்யாவிடில் அன்னை தேவியாம்பிரித்து வேலுமையும் தெல்லும் இறக்குமதி செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டியதாகும். அதற்குத் தகுந்தவாறு வேறு பொருள் ஏற்றுமதிக்கு இடமில்லாமல் தவிர்ப்பதே நமது சாகசத் திட்டமாகும்.

ஒரு நக்கீரர்

“நெடுநதிக் கண்ணாற் திறந்தாலும்
குற்றம், குற்றமே!” என்று புலவர் நக்கீரர்
கிவபெருமானைப் பார்த்துக் கொண்டாராம்.

இந்தக் கதைகளை வைத்துத் தமிழ்த் தலை
வர்களுடைய அஞ்சா நெஞ்சத்தைவும், நெர்
மைத் திறமையும் பற்றிப் பல ஆண்டுகளாக
மிக விரைநீர்ப் பிரதாபத்தொடுபெயிந்ததைப்
பலர் கண்டிருப்பாராகும்! படித்திருப்பாராகும்.

இந்த வீரப் பண்பு நிரெஞ்சு தமிழ் நாட்
டிய வற்றிலிட்டதோ என்ற ஐயம் பலருக்குச்
செய்ததில் ஏற்பட்டது! திரு. ஈ. வெ. ரா.
அவர்களின் பேச்சைக் கண்டித்து அவர்
வெறுப்புக்கு ஆளானதா மற்ற ஒரு தலைவரும்
ஒரு அறிக்கைகூட விடவில்லையே என்று
ஏங்கிக் கொண்டிருந்தனர்?

அந்தச் சமயத்தில் நக்கீரர் பரம்பரை
தமிழ் நாட்டில் வற்றி விடவில்லை என்று
சொல்வதுபோல் ஒரு குரல் வெளிப்பட்டது!
காந்தி மகானைப் பின்பற்றி - அந்தக் காலத்
திலேயே, அதாவது காங்கிரஸ் அதிகாரத்
துக்கு வருவதற்கு முன்னாலிருந்தே - உண்மை
விக் நின்று, சாத்தியமையும் சமாதானத்தையும்
நாடிப் பாடிய உத்தம தமிழ்க் கவிஞர்

நாமக்கல் ராமலிங்கப்பிள்ளை, “நக்கீரர் பரம்
பரை நாட்டில் அழிந்து விடவில்லை” என்று
சொல்வது போல் எழுந்த சென்னை மெக்
சனபயில் அற்புதமாகப் பேசினார்.

சில உண்மைகளை அழுத்தும் நிரூபணமாகப்
பேசினார். பண்பு பல பெரியாரின் பழமொழை
எடுத்துக் காட்டிய உண்மைகளைச் சொன்னார்.
தமிழ்நாட்டுப் பிராம்மணர்கள் எப்போ
வடக்கேலிருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. பங்கா
விரம் ஆண்டுஎனக்கு முன்பு தொக்காப்பியம்
எழுதப்பட்டது. அதற்கு முற்பட்ட காலத்தி
லேயே பிராம்மணர்கள் தமிழ் நாட்டில்
வசித்து வந்தார்கள்! அவர்கள் தமிழர்கள்!
வேறு எங்கிருந்தோ வரவில்லை என்றார்.

மதிப்புக்குரிய பிராம்மணப் பெண்கள்,
இந்தத் துயேஷப் பிரகாரம் காரணமாகப்
பல இன்னங்களுக்கு உட்பட்டு வருகிறார்கள்.
அவற்றை வெல்லாம் அவர்கள் பொறுமை
யுடன் சமீதம் வருகிறார்கள் என்று நெஞ்சம்
நெகிழச் சொன்னார்.

அதற்கு மேலும் சொன்னார்: பிராம்மண
சமூகாயத்தைப் பற்றி இன்று பேசப்படுவது
போல் வேறு எந்தச் சமூகாயத்தைப் பற்றி

பின்னால் நடக்காதீர்கள்!

“விஞ்ஞான வானஞ்சியில் கொத்தையே இருவரும் எட்டி விட்டார்கள். இவையும் பின்
நோக்கி நடந்து வரவில்லை. மூன்றாம் நாட்கு நடப்போடு வரவில்லை!” என்று
விஞ்ஞான மேதை என்னும் பிள்ளும் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்.

பு. தா. சைபெரியின் பித்தட்டையும், அமெரிக்காவும் பரஸ்பரம் காவுயிரில் ஆக்கிரமித்துள்ளதால் பந்தி ஆதரவு அளிக்கவும் வகைவிரிவோடு பேசி வருகிறார்கள்.

யாதிதும், பேசப்பட்டால் நாட்டில் பல "முதுகுத்தூர்ச்சை" ஏற்பட்டிருக்கும் என்று.

"பிராம்மணர்களுக்கு நான் கைப்பாவை என்று சொல்லிக்கொடுக்கிறேன்" என்றுவும் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லிய திருமேன் என்று மேற்கண்டவாறு வதவியதாக எடுத்துச் சொன்னார். அவரைப் பாராட்டுகிறோம். தமிழ்நாட்டில் உண்மைக்கு ஒருவராகிறோம் இருக்கிறோடு என்று மகிழ்கிறோம்.

இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு நமது போலீஸ் மந்திரி திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள், நாமக்கல் கலிஞ்சர் பேச்சு மிக உருக்கமாக இருந்தது என்று குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள தமிழ் மக்கள் கொடூர கணக்கான நன்மையர்கள் நமது கலிஞ்சரைப் போலவே எண்ணி வருகிறார்கள். அவர்கள் அந்தரீக பேருடைவு குரவாகவே நமது நாமக்கல் கலிஞ்சர் மேல் கைப்பாடுப் பெய்தார்.

மகாபலி ரவிநிரதாதி டாக்டர் ஓர் இடத்தில், "பக்ஸாயிரக்கணக்கான மக்கள் உணர்ந்த இவ் உருவெடுக்க முடியாமல் தந்தனிலும் ஓர் உணர்ச்சியைக் கட்டிப் பிடித்துத் தன் சொந்தவீடு கட்டித் தருவம் கொடுப்பவனே உயிருடன்" என்று கூறி விடுகிறார். அந்த இயக்கணத்திற்கு ஏற்பத்தான் நாமக்கல் கலிஞ்சர் தமிழ்ப் பேருமக்களில் உணர்ந்து உணர்ச்சியை அப்படியே வெளியிட்டார்.

தேவையுப் பிரசாரத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையைப் பந்தி நமக்குப் பல ஊர்களை விருத்தி செய்தான் வந்த கண்ணம் இருக்கின்றன. தேவையுப் பிரசாரங்களுக்குச் செவிசாப்பிடுத பிராமத்திதான் ஒரு சில காலிகள்தான். ஆயினும் அவர்கள் பேருத்திமைமையை உண்டாக்க முடியும். இந்த நிலைமை நீடித்தால் தமிழ் நாட்டுக்குப் பெருத்த அவமானம். மிகப் பழம் பெரும் பண்பாட்டைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் பேருக்குட்களுக்கு நாட்டின் கொள்கையைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசர நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

நமது வானுவதற்கும் தருமம் குன்றிப் போவதற்கும் ஒக்கிய காரணம் பம்பு என்பது. உணர்ந்தில் வதவியம் குன்றிப்போனது, நன்மையர்கள் பந்தி போனது காலிகளுடைய ஆட்சிதான் நடைபெறும். ஒவ்வொருவருக்கும் பக்கத்தில் காப்பாக ஒரு போலீஸ்காரனை அரசாங்கம் நியமிக்க முடியாது. ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய உடலையும் சொந்ததையும் மாண்புமையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக வதவியம் செவ்வச் சட்டத்தில் உரிமை வாய்வு. இந்த உரிமையே நாட்டின் அமைதிக்குப் பாதுகாப்பு.

ஒவ்வொருவரையும், எவ்வெவ் அமைத்து நாட்டின் அமைதியைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அரசாங்கமும் போலீசும் இருக்கிறதே என்று கம்மா இருக்கக் கூடாது.

பாட புத்தகங்கள்

சென்ற இதழில் பாட புத்தகங்களைப் பிரகடனம் செய்யும் பொறுப்பைச் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டால் அழகானதான் விடையும் என்று எழுதினோம்.

நாம் சொன்ன நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்று சொல்வதுபோல் புது நிகழிவிதங்கள் 'தமிழ்நாடு கூடப்' பத்திரிகை நவம்பர் 23-ம் தேதி ஒரு தலையங்கம் எழுதினிருக்கிறது. அதிலுள்ள பாரதநாட்டில் சிவராஜ்யங்களில் சர்க்காரே பாட புத்தகங்களைப் பிரகடனம் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது; அங்கே நாம் சர்க்கார் முயற்சிகள் தோல்வியே அடைந்துள்ளன என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பேரர் ராஜ்யத்தில் சர்க்கார் பாட புத்தகப் பிரகாரத் தொழிலை மேற்கொண்டது. அதன் விளைவாகச் சென்ற வருஷம் முழுதும் பள்ளிக் கூட மாணவர்களுக்குச் சரியாகப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை. இந்த வருஷம் நிலைமை ஆய் வளவு மோசமாகியிருக்கிறது. சர்க்கார் பொதுப் புத்தகங்கள் பிரகடனத்துக்கான, ஆனால் சில தனிப்பட்ட பிரகாரத்தார்கள், சர்க்கார் புத்தகங்களைப்போல் அச்சிட்டுச் சர்க்கார் விற்ற விவகாரம் குறைவான விவகாரத்திற்குக்கிடையாக, மாணவர்கள் குறைந்த விலைப் புத்தகத்தை வாங்கிச் சர்க்கார் புத்தகங்கள் அப்படியே தேவைச் செய்து விட்டனர்.

பேரர் சர்க்கார் இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க என்ன வழி என்று யோசித்தனர். பிறகு, 'இந்த யோசனை செய்யும் பொறுப்பு நாம் எடுத்துக் கொண்டோமே' என்று ஒரு கமிட்டியை நியமித்து விட்டனர்! இது தமிழ்நாடு கூடப் பத்திரிகைச் செய்தி.

ராஜ்யத்தானிலும் சர்க்காரே பாட புத்தகங்களைப் பிரகடனம் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளது. அங்கும் நிலைமை மேற்படி மேற்படி வாகத்தான் இருக்கிறது.

படிக்கும் குழந்தைகளுக்குச் சர்க்காரிலுள்ள காலாக்காலத்தில் புத்தகங்களைத் தர முடியவில்லை. இதற்குப் பற்றி ராஜ்யத்தான் சட்ட

சபையில் கெவி எழுத்தியோது. மத்திய சர்க்கார் கெவிநாட்டுக் காவிரத்தின்பேரில் விதித்திருந்த இதற்கு மத்திய தலையின் காரணமாகவும், நாட்டில் பரவியிருந்த 'புது' நூரம் காரணமாகவும் குறித்த காலத்தில் புத்தகங்களை கெவிநாட்டு முடியவில்லை என்று சமாதானம் சொல்லி விடுக்கிறார்களாம்.

இவையெல்லாம் சர்க்கார் கையில் ஒரு தொழில் போய்ச் சிதறிக் கொண்டால் அது சரியாக தடைபடுவதற்கு எவ்வளவு வேகத்தில் காட்டுகிறதோ!

'முதுகுத் போனவன் இடறி விழுந்தால் பின்னால் வருவதுவனுக்கு விளக்குப் பிடித் தார் போல்' என்று ஒரு பழமொழியுண்டு. முதுகுச் சென்றவன் போகும், ராஜ்யத்தானும் இடறி விழுந்ததனால், சென்ற அரசாங்கமும் இந்த விளக்கு கெவிநாட்டுதலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டே வேண்டும்.

சென்ற சர்க்கார் பன் ஆய்வுகளால், என். என். என். என். மாணவர்களுக்கும் பாட புத்தகங்கள் கெவிநாட்டு வருகிறார்கள். இந்த வருஷம் கெவிநாட்டுள்ள புத்தகத்திலுள்ள ஒரு பாடத்தில், கண்ணன் பித்திராவதத்தில் குழல் எடுத்த அதுவாழைப் பற்றி ஒரு பாடம் வருகிறது. அந்தப் பாடத்துக்குக் குழல் புரள எழுதச் சர்க்கார் நியமித்த பிரகடனப் பித்திராவதம் என்பது கைகுர சமயத்தான்தான் உண் ஒரு பெரிய பூத்தொட்டம்' என்று எழுதி, அது பாட புத்தகத்தில் அச்சுக்கல் பட்டிருக்கிறது. இதை ஒரு பள்ளிக்கூடத் தலைமை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டியிருந்ததை அந்த கட்டமேனதுப் பகுதியில் தெய்விகப் பார்த்திருக்கலாம்!

பாடபுத்தகங்களைப் பிரகடனம் தொழிலைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை; அது பள்ளிக்கூட குழந்தைகளுக்கும் அபாயம். பிரகாரத் தொழிலுக்கும் இடைஞ்சல்; கெவிநாட்டுவத மக்கள் தொகையை அதிகம் படுத்துவானே?

அழகுத் தெய்வம்

மங்கியதோர் நிலவிலிலே கனவிலிது கண்டென்
வயது பதினாறுக்கும் இளவயது மங்கை,
பொங்கிவரும் பெருநிலவு போன்ற வெள்ளி முகமும்
புன்னகையின் புதுநிலவும் போற்றவளும் தோற்றம்
துங்கமணி மின்போலும் வடிவத்தான் வந்து
நூங்காதே எழுந்தென்னைப் பாரென்று சொன்னான்
அந்தென்றித் கனவிலித்தேன் அடாவோ! அடா!
அழகென்னும் தெய்வந்தான் அதுவென்றே யறிந்தேன்!

கவிதைக் கிண்கும் சித்திரக் கிண்கும் எப்பொழுதுமே தெருவின தெருடர்புறம்.
இருவருமே கற்பனை உலகில் திரைப்பவர்கள். கவிஞனின் கற்பனை பாடகனாக இருப்பதற்கும்; சித்திரக்காரனின் கற்பனை வண்ண ஒய்வாக இருப்பதற்கும்.
இரண்டு கிண்கும் ரமணிகத் தெரிந்த தாம் பாக்கியசாலிகள். பாரதியாரின் மேற்கண்ட கவிதைகள் எத்தனை தடவைகள் படித்துப் படித்து அனுபவித்திருக்கிறோம்.
ஒயிவர் அனுமில் இந்தச் சித்திரத்தைப் பார்த்தவுடன் நமக்குப் பாரதியாரின் பாடல் தான் நினைவுக்கு வருகிறது! பாட்டுக்கேற்ற சித்திரமாக அமைந்திருக்கும் அழகைக் கண்டு விடக்கூடாது! இந்த 'இரண்டு கிண்கும்' மிகக்கூடப் பேர நமக்குக் கிடைக்கிறது! இதுதான் கிண்கும் இருப்பதையிடக் கலா ரசிகர்களுக்கு இருப்பதினும் அரும வாய்ப்பு!

அருள் வாக்கு

வேத தாத்தபரீயம் என்ன வென்பது புரியாமல் லெர் வெய்வேறு விதமாக அபிப்பிராயம் கூறுகிறார்கள். பல தேவதைகளைப் பற்றிச் சொல்வதால் பல தேவதைகளை நிறித்துக்கள் பூஜித்தார்கள் என்று சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பூமி தத்துவ சாஸ்திரத் தைப் பற்றிச் சொல்வதாக ஸ்ரீ டி. பரமசிவ அப்பர் என்பவர் ஒரு அபிப்பிராயம் கூறுவர். மற்றும் லெர், வேதகாலத்தில் இருந்தவர்களுக்குப் பார்த்த தெய்வம் ஆச்சரியமாகப் பட்டது; அவற்றை வெய்யாம் தேவதைகள் என நினைத்து ஏதோ ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடினார்கள். அத்தான் வேதம் என்று ஒரு ஞானர் அபிப்பிராயப்பட்டார். இவையெல்லாம் ஆராய்ச்சியாளர் எண்படுவோர் தங்கள் மனத்துக்குத் தோன்றிலதைச் சொல்வனவாகும்.

ஆனால் வேதம் ஒரே பரம்பொருளினதான் சொல்விறது. பல தேவதைகள், பல யாகங்களைப் பற்றிச் சொல்வதும் அவற்றைக் காட்டிலும் வேறு பட்டதான ஒரு பரம்பொருள் உண்டு என்று அறுதியிடப்படுகிறது. யாகங்கள் செய்யவது கோபுரம் கட்டுவது போன்ற காரியங்களால் தல்ல அபிப்பாசம் ஏற்பட்டு மனத்தைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே தாத்தபரீயம். என்ன துக்கம், கஷ்டம் வந்தாலும் அதை ஸட்செயம் செய்வாமல் இருந்தால் துக்கமே ஏற்படாது. அக்வித நினைமையை சமல் காரங்களினால்தான் அடைய முடியும். விவோகம்தான் யோகம். அதாவது சேர்க்கை யிக்காததுதான் சேர்க்கைக்கும் உதவும். இக் கருத்தை பகவான் கதைலில் மூன்றுவது அத்தியாயத்தில் உபதேசிக் கிறார். மனிதனுக்குத் துக்கம் ஏற்படலாம். ஆனால் அந்தத் துக்கத்தினால் உபத்திரவம் இல்லாமல், பாதிக்காமல் செய்து கொள்ள வேண்டும். தன் துக்கத்தைப் பற்றியே சிர்க்கும் மனோ நிலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் இந்த யோகம். நமது துக்கம் துக்கமே இக்கை. பிறர் துக்கம் நேர்ந்தால் அதில் கருணை காட்ட வேண்டும். காரணவந்தான் செயல்படுவதுதான் யோக ஸங்கீரணம்.

சித்தத்தில் உள்ள அழுக்குப் போல், காமம், கோபம், அருவைய முதலியவைவற்றை ஒழித்து மன சஞ்சலத்தை அகற்ற வேண்டும். அதற்காகத்தான் பக்வேறு கர்மாக்களும் மந்திரங்களும், பரிகாரங்களும் நிவமன் களும் கூறப்படுகின்றன. 'சித்தமெய் அறுவித்து' என்று மாணிக்கவாசகரும் வற்புறுத்துகிறார். சைவத்தில் வித்தியாப்பிராசத்தையும் வெளவனத் தினால் விஷகாதிகளில் ஈடுபாட்டையும், மகா கவி காவீதாஸன் முக்திய மாகக் கூறுகிறார். இதற்கெல்லாம் முக்திய நோக்கம் பரம்பொருளான ஒன்றை அறிவதுதான். அதை அடைத்து விட்டால் கேடுருவற்ற அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படாது. அதனால்தான் விவோகத்துக்கு யோகம் என்று பெயர்.

ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார், காஞ்சி காமகோடிலும்

இதோ

உங்களுக்கு
முற்றிலும் புதிய
மாதிரியான
இரு பவுடர்கள்

ஸாண்டல்

சந்தனத்துடன் கூடிய
பாலகம பவுடர் ...

**ஸாண்டல் வுட்
டாய்லட் பவுடர்**

சுத்தமானதன்
சந்தனத்தை
உமலமயமாக்கப்பட்டு,

டி.எஸ்.ஆர். & கோ
கும்பகோணம்

ஏஜன்டுகள்: மென்கல் நாமசிடி டிரேடிங் கம்பெனியோஷன், 1, டாக்டர் சத்திரம் ரோட், மெத்த
புக்கல் ரோடு, திருச்சி. O மென்கல் J. O. மகசத்தா, பிளாக் நெ. 1, 15-A/88, கரோம்பாக்
புது டாக்டர் O மென்கல் கோவாக் கட்டென், 179/1, ஸாண்ட்லாங் ரோடு, கங்கை - 28

வள்ளுவர் வாசகம்

6

ராஜாஜா

மனைவி எப்பேர்ப்பட்டவனாக இருந்தால் வாழ்க்கைத்துணை பாவான்-அதாவது கணவனுடைய வாழ்க்கையில் உண்மையான துணையாவான்?

இவ்வாழ்க்கை நடத்துவதில் பிரியமும், அற்றகு வெண்டிய குணமும், அறிவும் படைத்தவனாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவியில் இடைபுறம் இடுக்கணும் ஆவான். இவ்வாழ்க்கைக் கடமைகளை நடத்துவதில் உள்ளத்திலும் உழைப்பிலும் கணவனுக்கு உதவியாக இருக்கும் மாண்பு அவனிடம் இருக்க வேண்டும்.

கணவனுடைய பொருள் நிலையும் அந்தஸ்தும் உணர்ந்து அவற்றுக்கு இளையந்த முறையில் வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளும் திறமை இருக்க வேண்டும்.

**மனைந்தக்க மாண்புடையக்
ஆதித்தன் கொண்டான்**

**வளத்தக்கரன் வாழ்க்கைத்
துணை.**

[மனைந்தக்க - நன் வாழ்க்கைக்கு துணை. தக்கோன்டான் வளத்தக்கரன் - நன்மை கொண்டவனுடையவன், அதாவது பொருள் நிலைக்குத் தகுந்தவன். நன்மை மாந்திக் கொள்ளும் திறமைபெட கொண்டவன்.]

எந்தக் குடும்பத்தில் மன மா இப் புருஷ வாழ்க்கை நடந்து இருளோ, அந்தக் குடும்பத்

தின் பண்பாட்டுக்கும் செல்வ நிலைக்கும் தகுந்தபடி மனைவி நடந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவியில் குடும்ப வாழ்க்கையில் சுகம் உண்டாகாது. பிறந்த அகத்தின் நிலைக்கும் புக்ககத்தின் நிலைக்கும் ஏற்றந்த தாழ்வு இருக்கும். தன்னுடைய பிறந்தகத்தை மூற்றிலும் மறந்துவிட்டு, கணவனுடைய பொருள் நிலைக்குத் தக்கவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும். கணவன் மனைவி இருவரும் மனம் ஒன்றிய பண்பாட்டில் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும்.

மாண்பு, வளம் இரண்டிலும் புருஷனுடைய அளவுக்கு மனைவி இருக்க வேண்டும். மிகுந்தவும் கூடாது, குறையவும் கூடாது. இவ்வற இன்பத்துக்கு இது இன்றியமையாதது. ஏனையின் குடும்பத்தில் அதிகச் செலவாளியான மனைவி வந்துசேர்ந்தால் ஆபத்து. அது போலவே பொருள் படைத்த குடும்பத்தில் வந்து சேர்ந்த மனைவி, தரித்திரத்தினால் தனக்கு ஏற்பட்ட வழக்கை மாரித்திக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவியில் வாழ்க்கை அழகு பெறுது. செல்வத்தைப் போலவே பண்பாடும். உற்றத்தார், ஊரார், ழன்பர், விருந்தினர் - இவர்களிடம் நடந்து கொள்வதில் இருவரும் ஒரே பண்பாட்டை அனுசரிக்க வேண்டும். 'மாண்பு' என்று முனிவர் குறிப்பிட்டது பண்பாட்டை. 'வளம்' என்றது செல்வத்தை. இப்படி செய்வாய் இருவரும் ஒன்றுபட்டால்தான், மனைவி வாழ்க்கைத் துணையாவான், இல்லாவியில் துணையாகாத மனைவியாகத் தான் இருப்பான்.

இல்லாழ்க்கையில் பல கடமைகள் உண்டு. அவற்றை யெல்லாம் சரியாக நிறைவேற்றினால் தான் இல்லறம் பூரண அழகு பெறும். இவற்றில் மனைவியின் பங்கு பெரிய பங்கு. இதற்கு வேண்டிய பண்பாடும் அறிவும் மனமும் வீட்டு யஜமானியிடம் இல்லவாழியில், எவ்வளவு செல்வம் இருந்தாலும் வாழ்க்கை மாண்படையாது.

மனைமாட்சி இல்லாங்கண்
இல்லாவின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும்
இல்.

மனைவியானவள் மனைமாட்சி படைத்திராதவளாக ஆயின், அந்தக் குடும்பத்துக்கு வேறுவகையில் எவ்வளவு மாட்சி யிருந்தும் இல்லாதது போலவே முடியும்.

மனைமாட்சி என்பது பெண்களுக்கு உரிய ஒரு தனிப் பண்பு. புருஷனுடன் ஒன்றுபட்டு இல்லறத்துக்கு உரிய உயர்ந்த கடமைகளைச் செய்து முடிக்கும் திறமை. இத்தகத் திறமை மனைவிக்கு இல்லையாயின் புருஷன் எவ்வளவு பண்பட்டவனாயினும், பொருள் படைக்கவனாயினும், அந்தக் குடும்பத்தின் வாழ்க்கை அதற்குரிய மாண்பை அடையாது. "வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும், இல்" என்பது திருவள்ளுவரின் தனி கதை.

குறிப்பு:— "செயல்" என்றது செயல் திறன் ஆற்ற ஏற்று 27 - 10 - 37 கிரந்தி இதழில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, எவ்வளவு வினைமுற்று என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

கி.ராஜகோபாலன் குடும்ப உதவி நிதி

திரு. ஆர். வெங்கடேசுதர, பாப்பா	20	00
தாயக்கல் பாண்டியம்	10	00
திரு ஏ. செ. பட்டுசாமி, சென்னை	10	00
மேனாக்கல் தமரது அனந்த் கோ	10	00
திரு சி - 3,	10	00
திரு எம். வி. வெங்கடகாமசுந்தர்,	10	00
'ஸ்ரீநாமி' சென்னை - 3	10	00
திரு ஏ. கோனசுந்தர், கோனசுந்தர்	6	00
மயேலா	5	30
திரு எ. சேவல், மயேலா	5	30
ஸ்ரீமதி சரோஜா ராமசுந்தரி,	5	00
ஆதர்பாக்கம், சென்னை - 14	5	00
திரு எம். பகதாமம், சென்னை - 14	5	00
திரு எம். சீனிவாசம், பாப்பா	5	00
திரு எ. ப. கோ. தாராபாண்டியம்,	5	00
தாண்டியார்பாண்டியம்	5	00
திரு எம். வெங்கடசுந்தரமணிசுந்தர்	5	00
சென்னை - 3	5	00
திருமதி தானாசுமி தாமசுந்தர்,	5	00
திருவாரூர் - 1	5	00
திரு நா. செ. தாண்டியார்பாண்டியம்,	5	00
திருவாரூர்	5	00
திரு பி. ஆர். கபிர்மணிசுந்தர்,	5	00
திரு சி - 3	5	00

கு. 7—00 செருத்த அன்பர்கள்: திரு. ஆர். செல்வராசன், கதி மதுரை, ஆங்கா: திரு. வி. கமோசன், சென்னை - 25.

கு. 1—00 கொடுத்த அன்புநகை: திருமதி
கே. ஆண்டாள், கோவை; திருவாரூர்
கேக்கடரத்தினம், ஸ்ரீராமம்: எ. என்.
சத்தமூர்த்தி, புறவேற்குடி: எம். சாது
மோகனம், புதுநிலை: என். ஸுப்பையன்.
புதுநிலை: பி. ஆர். செளந்திரி, மோகன்

பு. 1-11 கொடுத்த அன்பர்கள்: திருமதி
விமலா கவந்தியநாதன், அருவங்காடு, குரு
குடியியல் உயிரோதகர்கள், அருவங்காடு.

கு. 1—66 கொடுத்த அன்பர்கள்: திரு
காங்கரன் து. கபிரமணியம், திருப்பாச்
செந்தி; செ. ராமசாமி, கங்காசுப்பம்;
தி. துரைத்தன குப்பா, கிரோடு; திருமதி
சுருத்தி ஆழ்வார், சென்னை - 2; என்.
எம். கந்தரம், கந்திர பீட்டி; பி. கன்,
தரபிப்பம், சென்னை - 1.

செட்டிபட்டினம் திரு. ஏ. வி. ஏ. ஸ்வாமிநாதன் அவர்கள்
தலைவர் செட்டிபட்டினம் அப்பாக்கல் அனாதை நல
கொள்கை, ரூ. 50-க்கு வீதம்:

கு. 2—00 கொடுத்த அன்பர்கள்: திருவாரூர், ஆர். வி. சேனியாசன்; தி. தியாகநாதன்; செந்திரநாதன்; ஆர். ஆர். நாராயணன்; என். என். ராமன்; ராஜகோபாலன்.

கு. 1—60 பொருத்த அகவர்கள்: திருமா ளாகல், பி. கத்தோலம்; புரோயர் சாம னுரத்தி; செ. வி. செல்வம்; என். என். என். ஆயர்; ஆர். ஜி. அய்யர்; என். ஜி. சீனிவாச லார்; என். என். கபிராமணியம்; என். என்.

என். ராஜன் : ஜி. நாமச்சத்திரன் : ஸம்.
வி. சுப்பிரமணியன் : பி. என். ரா
ஜசத்திர : கே. ஆர். சுப்பிரமணியன் : ஆர்.
ராஜசேகரன் : வி. கே. நாமச்சத்திரன் :
வி. சேனாசபையன் : ஏ. எம். துரை : கே.
ஆர். சுப்பிரமணியன் : எம். என். துரை :
என். என். ராமன் (கோத்திரன்) : என். பி.
என். மணியன் : எம். செங்கடையன் :
ஆர். ரமேசன் : கே. வி. கே. சரண் :
என். வி. ஆர். என். மணியன் : சிதம்பர
நாடு.

18. அது மேலும் அன்பு: திருவாரூர்
ர. வி. ர. சுவாமிநாதன்.

6 அனா கொடுத்த அன்பர்கள்: திருவா
வர்கள், பி. என். தேவராஜன்; வி. பரம
சிவன்; வி. பி. ராஜா; என். ஸுபராமன்;
வி. தாழ்வரன்; வி. சத்திபுராதரி; ஆர். என்.
சுபரன்; எம். முருகேசு; ஆர். சாமன்;
மே. பஞ்சதம்; பி. கணபிரசா; மே.
கோவிந்தன்; எம். ஜி. சாமி; வி. சீனிவாசன்;
வி. எச். ராமகிருஷ்ணன்; என். வி. பராமன்;
டி. கிளைசன்; மே. சத்தராமன்; எம்.
கிளைசன்; ஏ. என். பட்டாபிராமன்; ஏ.
கிளைச அப்பர்; என். ஜி. ஜானிபரகர்;
மே. வி. ராஜன்; பி. சோராமன்; என்.
கிளைசன்; ஜே. சத்தராமன்; டி. வி.
கிளைசன்; என். குப்புசாமி; பி. ஆறுமுகன்;
என். டி. சம்பந்தம்; ஜி. பதியநாயன்;
வி. சிவசுரபித்து; ராமநாதன்; பி. ராம
கிருஷ்ணன்; பாக்ரஜ் ஸாலவேன்; என்.
தாசராமன்; ஸாந்தியாயன்; எம். சாந்திப்
பன்; சிவசத்திரமார் கோன்; பாலகுரு
நாதன்; ச. கிருஷ்ணபிரதி; மே. வி. ராம
நாதன்; கிளைசத் அப்பர்; மே. என்.
கிருஷ்ணபிரதி; பி. என். வி. ராமநாதன்;
வி. ஸ்ரீகுமார்; என். கையிநாதன்; ஏ.
கிளைசு; மே. வி. ஸுபர்; முத்துராமன்;
பி. ஆர். சாமன்; ஆர். மே. தேவன்;
என். கெல்வாசன்; பி. என். மே. சம்பந்தம்;
பி. ராஜகோபாலன்; வி. தாரகாபரணாமி;
டி. சிவபதி; எம். சோபதி; எம். முத்து
நாயகன்; பி. செங்கிள்கம்; என். என்.
ராமசத்திரன்; பி. டி. பதிர்; மே. பார்த்த
சாரதி; டி. ஆர். ஆர். ஸுபர்; என். என். பாக்
சத்திரன்; என். என். பார்த்தசாரதி; ஆர்.
ராஜாராமன்; என். என். ஆர். சிவன்; டி.
தாசராமன்; ஆர். சீனிவாசன் (இன்னி
லாக்); பி. சீனிவாசன்; ஏ. ஆர். சத்திரன்;
ஏ. ராஜாக்கம்; என். ஆர். மகாதேவன்;
மே. பராமசுபம், டேவிட்; ஜே. வி. செவ்
வரன்; வி. தேவதாசன்; ஆர். சந்திரன்;
ஏ. என். ஜே. சத்திரன்; கிரேக்கர் தாசன்;
ஜி. என். சத்திரன்; என். பார்த்தசாரதி;
பி. என். ஆர். பிர்மனாத்திரன்; ஆர். என்.
மணிர்; என். எம். என். மணிபன்; 6 அனா
கொடுத்த அன்பர்கள்: எம். ஆர். சத்திரன்;

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

19. 1545 58

1478 72

தகவல் ரெயில்வே

டென்டர் நோட்டீஸ் நெ. S. 51/V/1

ஆறுமாத காலத்திற்கு ரெயில்வேக்குத் தேவையான ரூபாய் 10000/- கடைக்கித் தைத்து சப்ளை செய்ய சிலிட்ட டென்டர்கள் தாசில ரெயில்வே, கண்ட்ரோலர் ஆப் ஸ்டோர்ஸ் ஆபீஸில் (அலகுவரம் போஸ்ட், சென்னை - 23) 12-12-57 பிற்பகல் 3 மணி வரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, 13-12-57 பகல் 12 மணிக்கு கண்ட்ரோலர் ஆப் ஸ்டோர்ஸ் அவர்களால் பார்வைபெடப்படும்.

டென்டர் பாரத்தை பிரதி ஒன்றுக்கு ரூ. 10/- வீதம் ரொக்கமாகவோ மணியார்டர் மூலமாகவோ சேலத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். வேறு எவ்வகையிலும் அனுப்பப்படும் தொகை அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது.

டென்டருக்கான ஜாமின் தொகை ரூ. 1000/-த்தையும் சப்ளைவர், தாசில ரெயில்வே சென்னை - 3, என்ற விலாசத்துக்கு 11-12-57க்குள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

டென்டர் பாரங்கள் 9-12-57 பிற்பகல் 3 மணிக்குப் பிறகு கொடுக்கப்படமாட்டாது.

கண்ட்ரோலர் ஆப் ஸ்டோர்ஸ் ஆபீஸ்
சென்னை - 23.

P. H. TALATI
கண்ட்ரோலர் ஆப் ஸ்டோர்ஸ்

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிமிடெட்

ப.சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி நெ. 414 ... மதுராஸ் - 5
தந்தி: 'EVERMANS' ... போன் : 85834

ரெயில்வே கட்டிடத் தேதி 18-12-1957

முதல் ஏலத் தேதி 20-12-1957

25

மாதாந்திர சீட்டுகள்
(13-ஆவது செக்டரிக்கான ஏலங்கள்)

25

மாதாந்திர

அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதாந்திர	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதாந்திர	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 1,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

விவரம் தெரிவாக எழுதித் கேட்பவர்களுக்கு எங்கள் விதிக் இலையாக அனுப்பப்படும். சீட்டுக் அங்கத்தினர்களின் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பங்குடன் சேர்த்து (டென்டர் உத்தரவுப்படி) எம். வி. கங்கிரமணியம், மாணாஜிங் டைரக்டர்

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

டென்டர் நெ. ஆபீஸ்: B. 8, பிரைட் III
ஆலப் சாமி ரோட், முதல் டெக்கி

பெங்களூர் 550001, "மேனகத் பிடிவகம்"
விக்கிஸ் ஐரோப்பியக் ரோட், பெங்களூர்-2

Bleeding Gums

இரத்தம் கடியும் நறுகள்

பயோசியர் கோயில் பங்காசு அந்
குறியை நோன்ற ஓரம்பித்தடிபுள் சிழ்
பிடித்தல், உமிழ்ச் ஊதலம், கால்
நாதலம், பந்தல் - இவை மூலவியை
களும் ஏற்படுகின்றன. உடலில் கைத்து
விடும் இரத்தச் சிழ் வலித்து வலி, தலை
வலி, மூட்டு வலதம், பாலினம் முதலிய
உபாதைகள் உண்டாகி விடுகின்றன.
காசம் உடல் எல்லாம் உறுகலாக வரவும்
மிகுத்து பல உபாதையான எலியர் கோய்
கலையும் தீர்க்கும் சக்தி வாய்ந்ததாகும்.
விஞ்ஞான மூலவியை நவாசித்தது. பிரபல
டாக்டர்களின் அலோசனைப் பெற்றிருப்பது
தான் ஆஸ்பத்திரிகளில் உபயோகம்
படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

விலை ரூ. 2/-

உலகப் புகழ் வியாபாரத்தில் நெருக்க
அமைதி தீர்க்கலா கிளர்ந்துத் தருமங்கள்

அப்பா & கோ., மதுரை

ஸுலேகா ப
பிரிம்மென்

**இன்றைய
மிஷன்
தம்பளான
பெருக்கள்**

.....
பலவித ரகங்களில் கைவினை
நேர்த்திக்கும் எழுது விதப்பெரு

For Penmen's
**PENMEN'S INDUSTRIAL
SERVICES**
Madurai, Pudukottai, etc.

பெருக்கள் புராதன இந்திய நாகரிகத்தின்
சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பண்டிடக் கால இந்நிபர்வக் கிரேயுபரித்த
தவரத்தினங்களை உபயோகித்து வந்தாரின்
என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.
உதவியிருந்து டனபளப்பான அடிகளின் மணி
களும் ஆபரணங்களும் செல்வம் வறக்கம் ஆம்
காலத்தின் இருந்து வந்தது. காலமீர்,
ஆப்பாசியத்தால், துருக்கியத்தாலும், புர்ம,
சோம் மரகதம் தாடுகளிலிருந்தும் இந்தியா
ஒருத ரத்தினங்களை வந்தன. எனவே, அந்த
நாடுகளிலும் இந்நிபர்வங்களும் வெகு காலத்
துக்கு முன்பே நெருக்கிய தொடர்பு இருந்து
வந்திருக்கிறது. நூரிப்பாக, சோம், இந்நிபர்
மேஷியா, இந்நிபர்வோடு முதலிய டெங்கலிய
இந்திய மகனர்களின் ஆட்சி புரிந்திருக்கிறார்கள்
என்பது, இவற்றும் அந்த நாடுகளில் உள்ள
கிசர் சென்சுசுவலித்து வெளிவரவில்லை.

வெகு காலத்துக்கு முன் இந்நிபர்வியில் உள்ள
பல டெங்கலியும் ஏராளமான செல்வங்கள்
இருந்தன. அவைகளிலிருந்து தங்கம், வெள்ளி,
நாமிரம், சாம்ப, தத்தாக்கம் முதலிய உயோ
கங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

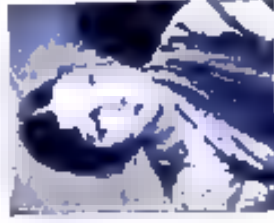
கங்குலிதும், கைராபாத்திலும் பல
தூக்குகள்கொண்டு மூல ஏராளமான தங்கம்
எடுக்கப்பட்டன வெளிச் செய்து வந்தன.

அந்த டெங்கலியில் இப்போது செடி, கொடி,
கல் பரிந்து டெங்கலியுள்ள. எனினும், ஏற்
கெனவே அங்கிருந்து தங்கம் எடுத்த சிங்
களும் இவற்றும் காலப்படுகின்றன.

கரகலர் செங்கல்களை எடுப்பதற்கு இப்
போது இருப்பது போல் அக்காலத்திலும் வந்திர
செங்கல்கள் தூகில். காலமால் செங்கல்கள்
சொல்லாக எடுக்கலாக சொல்லிட கரகல்க்
களிலிருந்து உயிராக வகைகள் எடுத்தனர்.
அக்காலத்திலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கரக
கத் தொழிலாளர்களின் தங்கலியை, செங்கல
முதலிய வெளிநாடுகளிலும் சென்றார்கள்.
அங்கிலாந்திலும் இன்று ஏராளமான டுனிய
மரபுகள் இருக்கின்றன. அவ்வு சென்ற
இந்தியத் தொழிலாளர்களின், புனித மரபுகள்
வகைத்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சிறிதும் சந்தேக
மில்லை. இவ்வாறியும், தென்னிந்தியர்கள்
குடியேறிய பிரதேசங்களில் மாத்திரம் புனித
மரபுகள் இருப்பதற்குக் காரணம் இவ்வி
அக்காலம்? தங்கமுடைய அவசியமான
நெகல்களாக உயற்ப்பிய் சிறந்த தென்னிந்தி
யர்களின் புனிதமரபுகளை வகைத்த உள் திருக்க
வெண்டும் எவ்வு எவ்வையெனடி யிருக்கிறது.

கலர் எழுத்து ஆக்கமானத தங்கம்
எடுக்கப்பட்டு வரும் பிரதேசத் பெற்ற
கோளார் தங்கவடக்கங்கடப் பண்டைய
காலத்திலும் தங்கம் எடுக்கப்பட்ட டெங்கலிக்
ருக்கிறார்கள். கோளார் கரகல மண்டலம்
வடகிழே இருந்து தெற்கு கோளார் பல
வகைகள் தூரம் வரைவிய் சென்றுகிறது.
அந்நம் பிரதேசத்தின் கோளார் பல டெங்க
ல்களில் ஏராளமாகத் தங்கம் இருக்கலாம்.
அவ்விதப் புகளானதும் மெய்ச்சுர லுக்களா
தும் கங்குலியுக்கப்பட்ட தங்கம் எடுக்க
களும் பண்டிடக் காலத்திலும் இருந்த கரக
கங்கள்தாம். இந்தத் தங்கம் கரகல்களின்
அபிவிருத்தி செல்வம் பட்டத்திலும், மிகுந்த
புகளும் காலமும் ஏற்படுகும்.

திருவல்லிக்கேணி ஆர்ட்ஸ் அகாடமி (Regd.)
573, அபகிஷாப்டஸ் ரோடு - திருவல்லிக்கேணி - சென்னை - 5

புதிமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ... பாட்டு
புதி ஆர். கே. வெங்கட்ராம சாஸ்திரி ... பிடிப்பு
புதி வி. நாகராஜன் ... பிடுதல்கள்
உ. அப்பாள் புரம் புதி கோதண்டராம அப்பாள் ... கட்டு

★

8 - 12 - 57 குடியிறுத்தியை மாதம் 5 - 10 மணிக்கு
திருவல்லிக்கேணி ஆர்ட்ஸ் அகாடமி அலுவலகத்தில்

புகழெட்ட விவரம்: ரூ. 10/-, ரூ. 5/-, ரூ. 3/- & ரூ. 2/-

உலகமே வெகுநாளாக வரை இத்தியாவிக்
மாதிரியே வரை உற்பத்தியாகி வந்தது.
கோங்கோண்டா என்ற பெயர் உலகப் புகழ்
பெற்றது அல்லவா? காதுக் கண்டால் என்று
புகழ்ந்து நினைவுகள் உறும் காதுகள், வந்த
பூர், உடம்பை, சிதறுண்டு, குண்டு ஐக்கை
வைச் சேர்த்த பிரதேசங்களில் சிறந்த வரைக்
கள் உற்பத்தியாகி வந்தன. வரைக்கை
கோங்கோண்டாவில் உற்பத்தி யாகவில்லை
பெனிலும், அவை கோங்கோண்டாவில்
பட்டை தேய்த்து விடப்பட்டு வந்தன.
பனிலுள்ளிருந்து படுகோட்டாவது நூற்றுண்டு
வாரியல் அப் பிரதேசங்களில் வரை உற்பத்தி
யிலவும் முற்புறமாக இருந்து வந்தது.

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் ஆரம்
பத்தில் இத்தியாவிக் உற்பத்தியான வரைக்
கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்று விளங்கின.
பிறகுதான் பிரேஸில் முதலிய மற்ற நாடு
களில் வரைக்கை உற்பத்தியாகத் தொடங்
கின. அந்நிலைக்கு நம்புத வசூல்களுக்குப்
பிறகுதான் நெல்லுப்பிரிச்சாவில் வரைச்
சரக்கங்கள் வந்துபிடிக்கப்பட்டன. அதன்
பின் நெல்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலும் சிறிக்கு
ஆப்பிரிக்காவிலும் வரைச் சரக்கங்களைத்
வந்து பிடித்தார்கள். மேற்படி வரைச் சரக்
சங்கங்கள் இன்று உலகமே மிகச் சிறந்த
சரக்கங்களாக விளங்குகின்றன.

ஆனால், இத்தியாவிக் பிறகு வரைச் சரக்
சங்கள் அந்நாளாக அடைந்து இன்று அடி
யோடு மறைந்து விட்டன. மத்தியப் பிர
தேசத்தின் சேர்த்த ரீதியாக மாதிரியும்
இன்றும் குறைந்த அளவில் வரைக்கை உற்
பத்தியாகின்றன. அந்தப்படி ஐக்காவில்
இப்போது சில இடங்களில் வரைக்கை
விடைப்பதாகத் தெரிகிறது. எனிலும், அங்கு
அவற்றின் உற்பத்தியைப் பெரும் அளவில்
குயிறி எதுவும் தடைபெறவில்லை.

பா நூற்றுண்டுளாக இத்தியாவிக்
தரமீரம், ஈயம், துத்தநாகச் சரக்கங்கள்
இருந்து வந்துள்ளன.

உலோகச் சரக்கங்களைத் தவிர, சிறப்பென
வருக்கு இத்தியாவியாத வர்கள் எடுப்பதி
தும் இத்தியாவிக் பங்குடக்காவத்தின் சிறந்த
விளங்குகிறார்கள். அங்கு வந்தனையும்
பாறையையும் இவ்வு உற்பத்தியாகின்றன, தக்
வருக்குத் தேவையான அளவுக்குத் தரவந்த
தயாரித்து வந்துள்ளனர். முப்பது அங்கு
நாற்பது அடி நீளம் உட்குப் பெரும் தாண்டல்,
உத்தரங்கண்டிக்கு அப்பகுதல்கள்கொண்டே
உருவாக்கி பிடுக்கிறார்கள். அத்தகைய ஓரான
மான பெருக் வர்கள் அடங்கிய கோவில்கள்,
மாஸிகங்கள், கோட்டைகள் முதலியவை
இன்றும் காட்சி யளிக்கின்றன. பாக்கல்கள்
குடைவரப்பட்ட குகைகள் போன்ற டைட்
டங்கள் பதினாறு அங்கு இருபது நூற்
குண்டுக்கு முன் ஏற்பட்டவை. பொத்தல்
ஆவங்கள், மதுபிணம், அலோகச் சரத்தி
தும் அதற்குப் பிறகு மொணாயர் சரத்தி
தும் உருவான பிரபல ஆவங்கள், கோட்
டைகள், கொத்தனங்கள் யாகும் பங்குடக்
கான இத்தியச் சிற்பிகளின் திறமையை உலகத்
துக்குப் பிரகடனப்படுத்துகின்றன.

மலிவுப் பதிப்பு

அமரர் கல்லெின்
மகோன்னத சரித்திர நாவல்

"தேவனா வேலைத்தீர்த்துப் பதிவுப்
பதிப்பு வரிசையில் அச்சு அகாபியும்
அச்சு பதிப்பாக வேலைத்தீர்த்துப் பதிப்பு"
என பக்களால் போற்றப்பட்டால்,

ஏதற்பதிப்பு மெய்யாக 15 நிமிஷங்களில்
15000 பிரதிகை எதிர்பார்க்கப்பட்டன!

இரண்டாம் பதிப்பு
புரம்பர் 5ம் தேதி வேலைத்தீர்த்து

அழகிய பதிப்பு - நல்ல தாளில்
402 பக்கங்கள் - விலை ரூ. 1-50

தனிப் பிரதி வேண்டுமோர் புத்தக
அஞ்சலில் அனுப்புவதற்கு இரண்டு
ரூபாய் பணிபாட்டர் அனுப்ப வேண்டும்

மேலவயான புத்தகத்திற்கு பதிவு செய்த
கொள்ளவும். 30 பிரதிகளுக்கு மேல்வாய்
தும் விவாபாசியாளுக்குக் கமிஷன் உண்டு.

★

தயாராகும் அடுத்த மலிவுப் பதிப்பு

தாய்மை

டாக்டர் ஸ்காபரி எழுதியது
சிறந்த சித்திரம் தும் வந்த கோவை
அரசங்கத்தாரைப் பரிசு பெற்றது
220 பக்கங்கள் - விலை ரூ. 1/-

○★○

பாரதி பதிப்பகம்
தியாகராயக்கரம், சென்னை - 17

விருத்த இது காலையில் 6-15 க்குப் புறப்படுகிறது. சென்னைக்குச் செல்ல எடுத்துக் கொள்ளும் காலத்தினை அநேக மாறுதல் இல்லை. ஏற்கனவே மூன்று மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது.

குவிர் காலத்தில் தினசரி காலையில் எழுத்து 6-15 க்குள் எக்ஸ்பர்ஸ் காரி

செத்துமீக்க தலைப்புகள்

'செட்டமா, சமாநாமமா?' என்ற தலைப்புகளை 17-11-57 அக்டி இதழில் படித்தீர்கள். அதை எழுத்தகம் எழுத்து அப்படியே ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. வினாக்களையும் விவரமாகவும் எழுதிப் பாஸ் மக்களின் அறிவுக்குக் கூடப் புரியாது செய்து இந்த இக்கட்டான நிலையில் மக்களின் அறிவுக் கண்ணைத் திறக்கச் செய்திருக்கிறீர்கள். இம்மாதிரியான பணி எவ்விதும் புதுமையானது அன்று.

படைத்தல், வாதத்தல், அறித்தல் இம்மூன்று காரியங்களும் முயற்சித்தல்களில் இடைவிடாத தொழில் என்று புரானம் சொல்கிறது. ஆனால் இம்முயற்சித்தலையும் சேர்த்து ஒன்றாகப் பெரிவாரி அறித்தல், உடைத்தல், எரித்தல் என்ற காரியங்களைச் செய்து வருகிறீர்கள் என்பது தெள்ளைப் பாழ் மக்கள் அனைவரும் அறித்தீர். உலக சமயத்தில் தங்களைக் கொடு செத்துக்கொண்ட அழகியெதற்குக் கவி பத்திரிகையை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்.

இரண்டிப்பெட்டை
14-11-57

இருவேய்கடம்

ரயில் அக்கிரமம் கவனிப்பார்களா?

செருக்கியிலிருந்து செல்லும் பாண்டிபாளையம் காலையில் ஏழு மணி இருபது நிமிஷத்துக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பிறகு அதை 7-10 ஆக மாற்றினார்கள். இது முக்கியமாகக் காரியாஸ்பத்திக்குச் செல்லுபவர்களுக்காகவும், கஞ்சூரி மாணவர்களுக்குக் காலையும் ஏற்படுத்தப்பட்ட புனைவண்டி என்றும் மிகையானது. அக்டோபர் மாதத்தி

யிலேயும் முடித்துக் கொண்டு புறப்படுவது கடினமான காரியம். முன்பு வழக்கத்தி் விருத்தபடி 7-20 என்று மாற்றினால் புனைவண்டியை நம்பி விருத்தம் பவருக்கு உதவிவாக இருக்கும். தற்சமயம் ரயிலே அட்டைமும் உபரித்தப்பட்டுக்கொண்டு, தினசரி சென்னைக்குச் செல்லு வகுபவர்களுக்குப் புனைவண்டியை நேசுகியும். பங்கனில் 'பாஸ்' கொடுத்து விட்டால், புனைவண்டியில் யாரும் செல்ல மாட்டார்கள். எனவே, புனைவண்டியை நம்பி விருத்தம் மாணவர்களுக்காகவும், காரியாஸ்பத்திக்கு வெளியே செல்பவர்களுக்காகவும், ரயிலே அறிவாரிகள் தற்போதுள்ள அனேகசீலமான நேர அட்டைவண்டியை மாற்றுவதற்கு முன்வருகாரா?

சென்னைக்குப் புறம்

இரண்டி சிலைகள்

15-11-57

பொக்கியம்

தீவுகள் 'கவி'வைச் சென்ற 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து தொடர்ந்து வாரத்தொறும் கால்கிப் படிப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். என்னிடம் இந்த ஏழு வருடக் கவி புத்தகங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. இவற்றை பெங்களம் பழைய பெப்பர்காரரிடம் போட்டு விடுவோம் என்றுக் நம்கொரு வாரமும் 'கவி'யில் நம்கொரு விதமான செய்தி எழும், எட்டுகொள்ளும். மெல் அட்டைகளும் வருகின்றன. அதன்க் அவற்றை வினாக்கி விட மனம் வருகின்றன.

அந்தோ நம் அரும்பெரும் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் எழுதும் வண்ணவர் வாரசம் கல்மீக் இடம் பெற்றிருப்பது மிகவும் மெச்சத்தக்கது. அதனுமேயே கவிவையப் பெப்பர்காரரிடம் போடுவதற்கு மனம் இடம் தரவில்லை.

உள்ளமைந்த

ரேஞ்ச்பெண்ட்ரூன்

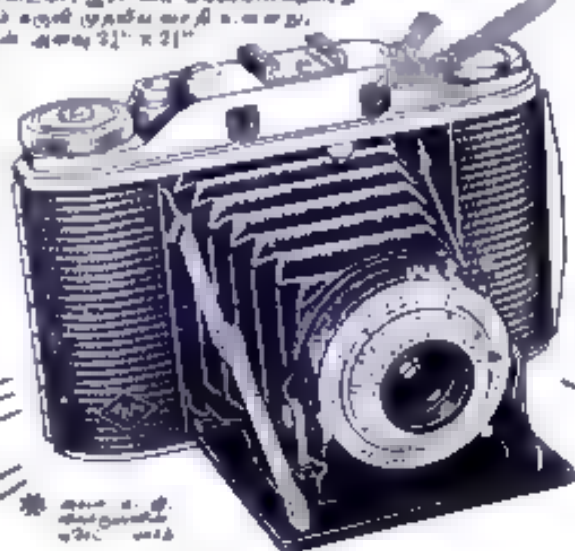
அக்பா தரத்தில், அப்பட்டமான அக்பா
லென்கடன் கருவ ஒரு காமிராவின்
விலை ரூ. 189 மட்டுமே!

உருகும் எவ்வளவு ஹாஸ்திக்குமிதது என்று ஹிப்பிதிக் மொழுகாத
வினாவுதில், கிடைப் பித்தி பெற்ற அக்பா லென்கடன் 114 காமி
ராவை ஹாஸ்தமத்தித்தில் காமிராவும் உருவத்திற்குமுள்ள ஹாஸ்த
காமிரா தெரிந்துகிடும்—இந்த ஹாஸ்த காமிராவை உபயோகித்து ஹாஸ்த
மடல் கிடைசெய் தெந்தி பெறுக.

ஐஸோஸெட் III

காமிராவில் அக்பா அடிமடல் 63 சென்ஸ், உள்ளமைந்த
ரேஞ்ச்பெண்ட்ரூன் (தரம் அகிலிதும் கருவி, தோண்டோ
4 வித்தினைமுள்ள, ஹாஸ்த மொழுகாதகருவ அடிமடல்
மொழுகாதகருவ, இரக கருவியைமுள்ள
தருவகருவ கருவி முதலிய கருவி உள்ளது.
மடல் தரம் அகிலி 3 1/2" x 2 1/4"

அக்பா அ. இ.
லென்கடன்
மடல்

இந்தியாவில் ஹாஸ்த காமிராவிற்கு

அக்பா தரத்தில் ஹாஸ்த காமிரா 194, ஹாஸ்த காமிரா 194, ஹாஸ்த காமிரா 194
கிடைசெய் தெந்தி பெறுக. பதுகாடுகி . கருவத்தி . மதுகாடு.

ADSA 194 A 194

கலைநகரைக் கண்டோம்

2. கே.சண்முகம் - புத்தனோரிசுப்பிரமணியம்

புறவண்டி யிவ் வேளையப் போய்க்
கொண்டிருந்தது. அதனிட வேலாயுதச்
செம்பியுரைப் பற்றிய சித்திர அலகை எம்
கள் தெரிந்ததிலே மோதிக் கொண்டிருந்தன.

தேர்ப்படத்திலே காணும் செங்கல் நீலச்
வடிவம் சிறத்த தாமரை மலருக்கு ஒப்பா
னதே என்ற எண்ணம் எழுந்தது. ஆம்; நீலக்
கடலிலே பூத்த வாடாத சேத்தாடகரவே,
செம்பியூர் என்ற சொல்வது யிவ் போருத்
தம். வாரும் மலர்களிலே வண்டுகளின்
மொய்க்கும்போது, வாடாத தாமரைபாடி
செம்பியுரை மாறிவந்த வயிர்க்கை மொய்த்
துக் கொண்டிருப்பது விந்தையிவ்வியே!

இப்படி என்வெகவகாமோ என்வகை
கொண்டிருந்த சமயம் எங்கள் சித்திரங்கைத்
தெய்வது போக தம்பர் அரீசு அவர்களின்
குரல் கேட்டது.

"ஜோகர் பாரு நெருங்கி விட்டது! கைச்
சோதனைக்குத் தயாரா விருக்கன்!" என்பது
தான் திரு அரீசு கொடுத்த அறிவிப்பு.

இந்த இடத்தில் காசர்கள் ஓர் உண்மை
எய்திநெரிந்துகொண்டிருக்கும். செம்பியூர்,
பிளூசு ஆகிய இரண்டுமே கைம் தனித்த
தூதரழகங்கள். ஆனால் மனோபா அரசர்கள்
இறங்குமதிப் பொருள்களிகப்பித் கை வரீ
விதித்த வருவிறை. எனவே செம்பியூர்
விருத்தம் பிளூசிலிருத்தம் மனோபாவுக்குள்
அடிபெரித்து வளக்கும் வருவாறுதல் கைச்
சோதனைக்கு ஆளாவிய தீர வேண்டும்.
செங்கலிலிருத்த வெம்புரர்கள் ஜோகர் பாரு
யிவ் கைச் சோதனை செய்யப்படுகார்கள்.

"ஜோகர் பாருத்தைக் கடத்த விட்
படாமா!" என்ற திரு அரீசு அவர்களிடம்
கேட்டோம்.

"இப்போதுதான் ரயில் ஜோகர் பாருத்
தைத் தாண்டுவது. இதோ! ஜோகர் பாரு,
ரயில் நிலையம் வந்த விட்டதே!" என்று
திரு அரீசு.

"பாருத்தைக் கடக்கும்போது 'கட. கட.'
வென்ற பெரிய சத்தம் ஒன்றும் கேட்கவில்
கியோ!" என்றோம்.

"ஜோகர் பாருவ் என்பது திரும்பப் பாருவ்
அகம்; அது ஒரு 'காஸ் - வே' அதாவது
வந்த பாருத்தான்!" என்ற பதிக்மொதந்தது.

இரவு கையாட ஒப்பது மணி வுத்த நிமிடத்
துக்கு ரயினத்தை ஜோகர் பாரு நிலையத்தி
வந்த சிந்தது.

தாங்கள் அவையும் எங்கள் பெட்டிகளில்
களிலிவ் ஆபத்தமாக எடுத்த வயத்தக்
கொண்டு தீங்கும்.

ஒரு பெருக்கிட்டம் எவளின் தோக்கி நடி
வந்தது. "இதற்குக்கூட இறங்குக்கன்!"
என்ற கட்டத்திலிருத்த பல குரல்கள்
கேர்த்து கேட்டன.

"கைச் சோதனைக்கா இப்படிப் பல குரல்
கள் அதிகாரம் பண்ணுகிறதன்!" என்று
நிகைத்துப் போனோம்!

ஆறுதல் தாங்கள் மருங்கு விடவில்லை.
எனவகை கைம் விதிக்கக் கூடிய எத்தப்
பொருளையும் எங்களின் வாரும் செம்பியூர்
விருத்த மனோபாவுக்குக் கொண்டு வருவிக்வி,

மலிவு விலையில்
முதல் துப்பறியும் நாவல்

மாங்கட்டுத் திருடன்

ஆசிரியர் வாசவன் எழுதியது

திருநாவுக்கரசு நவாபு

சுமார் 400 பக்கங்கள். உயர்ந்த
வெள்ளை வாகை. மூலக்க
செந்தியான ஐக்கெட் கப்பல்குடன்

*

சென்னைப் பட்டணத்திலிருந்து திரு
நெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பங்கு
மலைப் பிரதேசமான மாங்கட்டு வரை
யர்மலைய நட்டாடியவர்களைப் பற்றிய
கவராய்மலைய துப்பறியும் நாவல்

புரம்பர் 10-த் தேதி வெளிவருகிறது

விலை ரூ. 2-50 தான்

தலிப்பிதி புத்தக அஞ்சல் முகம்
பெற விரும்பினால் ரூ. 3/- அனுப்பவும்

வித்யா வளர்ச்சிக்குத் தகுந்த
கயிற்று உண்டு. உடனே வாங்கு.

*

மற்ற 11 து வெளியீடுகள்

- ஆரோக்கியமாய் வாழ்வது எப்படி? ரூ. 1-50
- ஆளுக்கும் பெண்ணுக்கும்
- முன்னாறு நல் யோசனைகள் 1-50
- தன்னம்பிக்கையோடு
- முன்னோறுவது எப்படி? 1-50
- வளமான வாழ்விற்கு வழி 1-00
- விளக்கேற்றி வைத்தவன் (பா. கன்) 2-00

உங்கள் தேவைக்கு வாங்கு

வானதி நிறுவனம்
8211, பன்னாறு
த. நகர், சென்னை-17

எனவே, நாகைக்கும் கொஞ்சம் கம்பீரமான
குரலில், "பெட்டியை வெள்ளைப் பருத்தி
தான் கொண்டு வரவேண்டுமா?" என்று
கேட்டோம்.

"ஒன்றும் வேண்டாம்! நீங்கள் மட்டும்
வாருங்கள்!..." என்று பதில் வந்தது.

அந்தப் பதிலை 'அப்பின் அழகு'யுடன்
பொதித்திருந்தது. எனவே உற்று நோக்கி
யெனும். அழகுத்தவர்கள் கங்க அழகாரிகள்
அவர்கள்! ஜோகர் பாருவின் உட்க விலை
மீட்டை எப்போதும் புதிது கொண்டுபோம்.

அந்தப் பெருங்கட்டத்தின் ஜோகர் சமல்
நாவுக் கவுண்டரி திரு. நெல் செட்டியார்,
சமாதான தீபிகை திரு அப்பாடி மீதி. டாக்டர்
சர்மர். அதித திருவாரத்தத்தத்தத்தத்தத்த
திரு அண்ணாமலை முதலியவர்கள் கங்கு
மீதித்ததாம்.

அவர்கள் பிளாட்டாபரத்தின் ஒரு குழிப்
பிட்ட இடத்திற்கு எவ்வளவு அழகுத்தது
கொண்டு போகுகள். எங்கள் ஒவ்வொரு
வருடைய கவனத்தும் அழகான 'எவர் செவ்வி'
செய்துபவர்கள் அருமைமான எப்போதும்
கொடுத்தார்கள். உண்மையில் அந்த இரவு
தேரத்தின் அவர்கள் அழகிய வாழ்வு நறு
மணமும் இக்கவையும் வாய்த்ததாயே
கிடைத்தது.

அவர்கள் அத்துடன் விடவில்லை. ரயில்
புறப்புகைத்ததில் கிணரவான ஒரு 'குரூப் -
போட்டோ'யும் எடுத்த விட்டார்கள்.
அவர்கள் செய்த வாய்விதப்பு ஆரவாரத்தின்
கண்டபோது, "இது என்ன, ரயிலே பிளாட்
பாசமா? இல்லை, வாய்விதப்பு மண்டபமா?"
என்ற துலிம எங்களுக்கு சம்பந்தம்.

நாகை வாய்விதப்பு முடிந்த திரும்புவதற்
கள் கங்க அழகாரிகள் ஒரே பெட்டியை மட்
டும் திறந்த பார்த்து. திரும்பி அடைந்த
கிணரத்தின் தமக்குள் தம்பிக்கையை
வழிபுறத்திப் போய் விட்டார்கள் என்ற
கேக்கிப்பட்டுவோம்.

புகை வண்டியும் அதித தாமதமில்லாமல்
ஒவ்வொரு மணிக்குள் ஜோகர் பாரு நிலை
பதனத்திட்டுப் புறப்பட்டது.

பிளையிடுத்த எவ்வளவு தொட்டித்த
வந்த எவ்வளவு அந்ன். ஏ. பி. சாமல்,
தந்திரன் ஆடுவோரும் எவ்வளவு பிளியா
கண்டபெற்ற செஞ்சர்கள்.

ஜோகர் பாரு எப்போது மலையாளில்
தென்போடியில் உன்ன அழகிய நகரம்.
ஜோகர் சமாதானத்தின் தலை நகரம்.
ஜோகர் பாருவை மலையாளில் திருவடி
என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திருவடி
செல்லப் போகின்ற செத்தாமரைவழி தழுவி
திருபு எவ்வளவு பொருத்தம்!

ரயில் பெட்டியில் எங்களுக்கு குதிரைப் பட்
புத்த துவிட்டகை வாய் பாருத்தது இரு
மக்கத்தினும் அமலாரிகளைப் போய் அமைத்
திருத்தன. ஒவ்வொரு அமலாரிப் பருக்கையி
தும் இரண்டு தட்டிகள் இருந்தன. இந்த
அமைப்பு சற்று வாயிற் குறைவானவையே சிதந்
பட்டது. ஏனெனில் மெத்தட்டில் காற்றை
அமைவதே வேண்டும்!

தேய் பிறகு காலை ஆதலாக வெளியில்
எங்கும் இருள் கவித்திருந்தது. எனவே, மலி

தாட்டின் இயந்திர வளப்பங்களைக் காணும் வாய்ப்பு அந்த இரவு நேரத்தில் பவணத்தின் போது கிடைக்கவில்லை.

எனவே, எங்கள் துவிட்டிகளுக்குச் சென்று படுக்கையில் சாய்ந்து கொண்டோம். உறக்கம் வரவில்லை. மிகவும் நாட்டைப் பற்றிய பல விவரங்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தோம்: அவற்றைப் பற்றி தாங்கள் இருவரும் உரவாகக் கொண்டும் தூக்கம் வரும் வரை பொழுதைப் போட்டுறும்.

மலையாளின் ஆதிக்கங்கள் ஏதத் தாழ் நாகாவிரம் ஆண்டுக்கு முன்பு யூனஸ் என்ற மனிதப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்த குடியேறிவவர்கள். இவர்கள் 'செரேயர்' என்று சொல்லப்படுகின்றனர்.

மலையாளின் குடியேறிய தாக்கம் பெற்ற இனத்தவர்களில் இத்தியர்களே முதன் முதலில் வந்தார்கள் என்று கரவாகுகிறது. இவர்கள் இ. பி. முதலாவது நூற்றாண்டில் சோர: மண்டலக் கரையிலிருந்து வந்தார்கள். இவர்கள் பரக்கவங்களில் கடல் கடந்து வந்து பண்டமாற்று வானியம் செய்தார்கள். இவர்களில் பலர் மலையாளிலேயே தங்கும் முற்பட்டார்கள். இவர்கள் மலையாளில் வாழ்ந்த பூர்விக் குடிசைகள் கொள்ளிய கொடுப்பிகள் செய்து கொள்ளவும் தயங்கவில்லை.

இவ்வாறு குடியேறிவவர்கள், கெடா என்று அழைக்கப்படும் கடாரப் பகுதியில் வக்காகவும் என்ற ராஜ்யத்தை நிறுவினார்கள்.

"வக்கா சகத்தில் மதங்கள் குந்தப் பெரிய பட்டணங்களும், மாட மாணிகளையும் கொண்டு அதன் மன்னர்கள் சிறுவர்களுக்கும் தாழ் வர்களையும் வந்தவர்களையும் அனுப்புவர்! வறி வவர்களின் உடை பகுதியிலாவ ஆனது: செய் வர்களும், கொள்ளும் நீண்ட கருங்கத்தல் உடைவார்கள்: தங்கக் கடுக்கங்களை அணி வார்கள்: (பெண்கள் இரத்தினங்கள் பந்தைப் பெற்ற ஒட்டியவாண்களை அணிவர்) அரசர்கள் யானியோல் அம்பாரி வவத்து வாத்தியங் கள் முழங்குவா வருவார்களில்."

இவ்வாறு சில கரவாடுகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இதனால் வக்காகத்தை ஆண்ட வர்கள் தெனித்தியர்கள் என்று யூகிக்க முடிகிறது.

"வக்கா வவனின்

இவங்கா சொகரும்"

என்று முதலாம் இராஜேந்திரச் சோழனைப் பற்றிய மெய்க் கிரித்தலில் 'வக்கா - ககம்' பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

இ. பி. 1030-ல் இராஜேந்திரன் கடாரப் பேரரசை வென்ற செய்தி அமைந்த மெய்க் கிரித்தலிலே தெளிவாக அறிவிக்கிறது.

"அங்குடல் கடுவுள்

பலகவம் செலுத்திச்

சுங்கிரம் விசயோத

துங்க வர்மன்

ஆகிய கடாரத்து)

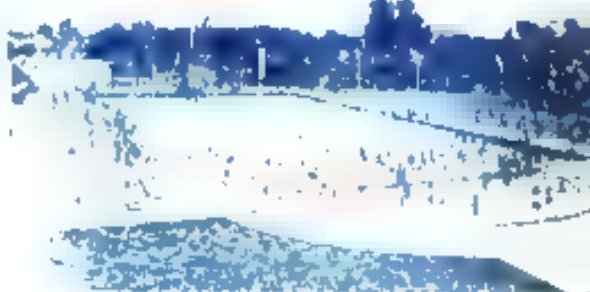
அரசனை வாணகவும்

பொருகடல் கும்பக்

சரிவெருள் அகப்படுத்து

உரிமைமில் சிறக்கிய

பருகிடுப் பிறக்கமும்....."

1. கோவரகடுதுர் எனில் திரைபத்தின் வர வேற்பு. 2. சின் - சூ - ஸ்டெடியத்தின் கம் பிரமலா தேவதாரி. 3. சின் - சூ - ஸ்டெடியத்தின் உள்ள தீக்கை முதல்.

அங்குடல் கடுவுள் பல கவம் செலுத்திய சோழ மன்னரின் ஒப்பற்ற கப்பற் படைவை எண்ணிய பார்க்கும்போது எவ்வளவு பெரு மிதம் எய்துகிறோம்!

இக்கதைய மலையாற் தீபநம்பத்தின் மொத்த நிவப்பரப்பு ஏறக்குறைய 30,690 எம்.கி. இத் தீபப் பகுதியில் எண்பது சத

விதித் தரவும், மலையும், சதுப்பு நிலமும் ஒத்த காணப்படுகின்றன.

மேயலாக் கட்டாரில் பதினெழு அக்கைகள் உள்ளன. ஜோகர், தாசி செம்பிலாக், சிலாங்கர், பதாரக், திரெங்காறு, செத் தாக், பெரா, கெடா, பெர்ஜை ஆகிய ஒன்பது ராஜ்யங்களும், பிளங்கு, மலாக்கா ஆகிய இரண்டு சுயேசிற மாகாணங்களும் கட்டாரில் அடங்கியுள்ளன.

ஜோகர்பாறு, சிறையாக், மோலாயம்பூர், மோல மீடம், மோகத்திரெங்காறு, கோட்டாபாறு, எப்போ, அனோரிட்டார், கெகர், பிளங்கு, மலாக்கா ஆகியவை முறையே மேற்கண்ட பகுதிகளில் தலைநகரங்களாகும். மேயலாக் கட்டாரில் மத்திய தலைநகரமாக மாண்புமிகு கோலாம்பூர்.

மேயல் குறிப்பிட்டபடி ஒக்செர்சு ராஜ்யமும் மூங்கொகு அசாரிக் ஆளுகையில் உள்ளது. ராஜ்ய அசாரிக் உத்தாங்கக் எனப் படுகின்றனர். இவர்களிலிருந்து கட்டாரக் குப் பேரரசர் ஒருவரும் உதவிப் பேரரசர் ஒருவரும் தியங்கெப்படுகின்றனர். பிளங்கு, மலாக்கா ஆகிய மாகாணங்களுக்குத் தனித் தானிய வணிகர் உண்டு.

ராஜ்ய உத்தாங்கக் அனாவர்தும் ஜோகர் உத்தாங்க மேஜர் ஜெனரல் ஓர் இயோனிய் எனப்பவர் ஆண்டதும் அறுபத்திநான்கு முதல்வர். இம் முற்பெருங் சிவவருடிக் காண்பத்தி நான்கு உபது திரப்பி கட்டாது; 1857 முதல் அறுபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவர் அரசாண்டு வருகிறார்.

தீயிதிக் செங்கு பார்த்தும் இத்தியர் ஒருவர் மேயலா ரயில்கொணப் பத்திய செ விவரக் கிள மிக ஆலயொடு கூறினார் :—

ரயில் வண்டியை ஆண்டு ஒக்துக்கு மொத்தம் நூற்பது வட்டம் காங்கக் குறிக்கிறார்; அறுபது வட்டம் பிராணவீதியையும் இருபது வட்டம் டக் சரக்கும் எதிர்த் செங்குவிதான். மேயலாணிக் விதியும் ரயில், எயல் முதலிய சரக்குகளை உத்பத்தி திசையகவிலிருந்து தொழிற்சாலைகளும் எப்பங்கு குகையும் எதிர்த் செங்கும் பொதுபுக் ரயிலை இயாண மிகத் திறமையாக தீர்வுகெடுத்தது. ரயிலே இலாசானிக் ராரியக் இலையைப் படலுக்கும், மோட்டார் படலுக்கும் இயங்கி வருகின்றன. இத்த செங் நாட்டும் தெவங்கு எந்தபடி, நூத்தி எண்பத்தெட்டு

ரயில்க் எங்கெல்லாம். தானாவிரத்தத் தொக் காவித்த எழுபது சரக்கு வாகனங்களும் பதினெழு படல வாகனங்களும் ரயிலை இலாசானிக் உள்ளன. இயந்திர இயக்கும் துறையில் பதினாறுவிரத்த நூற்றாறு ஊழியர்கள் பணிபாற்றுகின்றனர்.

மே மாதம் இருபத்தொராத்த தெதி காலை ஒழைர மணிக்கு ரயில்க் கோலாயம்பூர் செங்கு வந்தன. அடைந்தன. நூற்றாண்டுகளாக கிளங்குபர்கள் கோட்பாசத்திக் ஆரங்க் தொகு குழுமி திசுறனர்.

பெட்டக் கட்டாரைப் உதப்பினர் எங். கு. செ. உபயுக்தகா, 'தமிழ்தொக்' கு. அழகி ராமி, வி. பி. வித்தத்தெவர், வி. ரோக், உப. தாசாயகாக், 'கப்பிராஜி', தாசாயகாக், செ. செ. ராமி முதலிய அகபர்கள் கிளக்கு விதைய முகமகர்க்கெயொடு வரவேற்றார்கள். மேயலாணிக் தலைநகரமாக விதையும் கோலாயம்பூரிக் சிறப்புக்குரிய சிங்கக்கனிக் ஒக்துக் எழிக் பரப்பேவது ரயில்க் திசையம். கட்டாக் விவழகு ததும்பும் அந்த திசையத்திலிருந்து நான்கு அகவரும் எங்கெல்லோக்து ஏப்பொடு செங்குப்படிருகிக் இவ்வத்திக்கு அழகுத்த செங்குப்பட்டோம்.

கோலாயம்பூரிக் புதிய நாடக அரசகம் கிள. - கு. - கட்டாரத்தக்கு அருகாமையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகக் செங்கிப் பட்டோம். கிள-கு-கட்டாரத்தக்குக் செங்குமும், அதக் அமைப்பையும் அழகையும் இளையங்கிளாமக் கெடு மயித்தொம். அதக் அருகில் ஓர் அருகாமையாக தீரக் குளமும் கட்டப்பட்டுள்ளதக் கெட்டோம். மேட்டும் பாக்களாக ஓர் இடத்தக் அமைத்தன அத்த கட்டாரமும், தீரக் குளமும், சேக் கலிக் பண வளத்தையும், மன வளத்தையும், கலியாட்டத்திக் அவர்களுக்கெல்ல எப்பாக்கட்டையும் விளையுமவர்க் மிகிர்கின்றன.

இதக் கட்டாரத்தக் அமைப்பத்தி செ-கு உடற் பவித்திச் செத்தார பத்து வட்டம் செங்கிவக் செங்கிட்டுகின்றனர்.

கிள-கு கட்டாரத்தக்கு வளதுபத்திக் சேகளாக ஓர் இடத்திக் நாடகக் கோட்டாகப் புதிதாக திரகாணிக் கட்டாரத்திக்கு. எதி ரோகித் தொக்கியில்காத ஓர் அரசகம் அமைத்திட்டது குறித்தக் திரு முதல்க் ஓர் அகவருக்கு அமைத்த ஆதரக் ஏற்பட்டது. (தொடரும்)

பம்பாயில் நாடக விழா

பம்பாயில் தமிழ்ச் சங்கத்தைய் பத்திய புது அறிஞகம் தமிழகப்பர் களுக்குத் தெவையே இக்கி. தமிழ்ச் சங்கத்தினர் சங்கக் கட்டாரத்திய பற்றுக்குகாதவை தீக்கிச் சங்கம் மேலும் மேலும் வளர்க்கி அடைவதற்காக இவ்வருடம் டிசம்பர் முதல் வாரம் சிவாஜி கணேசக் குழுவினரின் முற்றம் புதிய நாடகங்கள் கொண்ட நாடக விழாவை நடத்த இருக்கின்றனர். தமிழ் சினிமா அபிமானிகளின் முழு அன்புக் குப் பாத்திரமான சிவாஜி கணேசக், அரசுத்தி, விஜ், கட்டபொம்மக் முதலிய நாடகங்களை நடத்தப் போகிறார்.

இந்த நாடகங்கள் தமிழ்ச் சங்கத்துக்காகப் பம்பாயில் பார்க்கி ஜிங்காறு கைதரகம். தாதரிக் டிசம்பர் 1ம் தெதி முதல் நடக்கப் போகின்றன. இந்த அரீய வாய்ப்பைப் பம்பாயில் தமிழகப்பர்கள் தகை முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களக் எக்து எதிர்பார்க்கெழும்.

நரைக்கிறதா?

லோமா தேர் பரவிக்காக உபயோகித்து இழந்த இயற்கை அழகை திரும்பப் பெறுங்கள்.

லோமா, கொஞ்சந் இயற்கையாக கருமை நிறமாகச் செய்யும் நன்மை வாய்ந்தது. இது உலகப் பிரசித்திப்பெற்றது. இது பிரத்தியேகமாக தயார் செய்யப்பட்ட பாய்டுலின் சிக் செய்த முடியுடன் இப்பொழுது கிடைக்கிறது.

லோல் எஜென்டுகள் : எம். எம். கும்பாட்டாவாலா—ஆமதாபாத்தி
ஏஜென்டுகள் : சி. நரேசுடம் ஆண்ட கோ, மலைய-2 போன் : 30575

கோல் எஜென்டுகள் : ரே பாலாயப் அண்டு கம்பெனி 260, எல்பிரேண்ட், மதராஸ்-1
இம்மக்க ஏஜென்டுகள் : சிங்கம் கதி & கோ., 41842, இராய்ப் குகத்த ரே. கோலம்பு-11

“உங்கள் பற்களை பாதுகாருங்கள்!”

விண் ம பல் சுவத்திபர் எப்படி என்று கருதுக

உங்கள் ‘மீட்டர்’ தேர்மானம்
தவறாக இருந்துவிட்டிருந்தால்
உபயோகப்படுக! சூழ் சூட்சு
களை உத்தமச் செயலாற்றிப் பட்டு
சகித ஆரத்தியைச் சீக்கிரப் பிட்டு
குறித்துள்ளவர்களுக்குப் பற்கள்
மேல் சூழ்ச்சித் தோஷப்படுகிற
தடுக்கிறது உபயோகம் . . .

குறிக்க மனசில் பற்களை உறுதி
பார்க்கு திருத்தம், காரணம் அமை
வதில், கடினமான பற்களை உறுதி
பெற்று தன்
பார்க்கு திருத்தம்
அமை பற்களை
உறுதிபெறுக.
சூழ்ச்சித் தோ
ஷத் உபயோகம்
செய்க.

கடினமான தோஷப்படுக, மட்டு
பார்க்கு, மட்டுபார்க்கு, கடி
பின் பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க
செய்க தடுக்க.
தடுக்க ஆக
தடுக்கில் பற்கள்
சூழ்ச்சித் தோ
ஷத் உபயோகம்
செய்க தடுக்க.
செய்க தடுக்க.

விண் ம பற்களை உறுதிபெற்று
திருத்தம் தடுக்க தடுக்க. அது
சூழ்ச்சித் தோஷத் தடுக்க தடுக்க.
பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க
பற்களை உறுதிபெற்று
பற்களை உறுதிபெற்று
பற்களை உறுதிபெற்று
பற்களை உறுதிபெற்று

விண் ம பற்களை உறுதிபெற்று
திருத்தம் தடுக்க தடுக்க. அது
சூழ்ச்சித் தோஷத் தடுக்க தடுக்க.
பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க
பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க
பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க
பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க
பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க
பற்களை உறுதிபெற்று தடுக்க

Wisdom

நீடித்து
உழைக்கும்
குதும்பரணி

குறிஞ்சிப் பூக்கள்
சாரல் காலத்திலும் போனும்
வாரம் அது.

சிறுபிம்பென் தன்
ஆசைநீரக் குதித்து
ஒ மிகநெய்தல் மீது
கொண்டிருந்தாள்
தன்னை அழகுற
கதிர் விழும்
கிணற்றுக்குள்
நெருங்கிவிட்டு
போகும் வானத்துடன்

பாவை விளக்கு

சுந்தியாயம் 31

உமா வந்து போனாள்

பாவை வாரம் காட்
பயிற்சி இல்லம் வெளி
யில் வெளியே பஞ்சுத்
தின் பூக்கள் பெரிய
இடத்தில் பெண்
களை அழைப்பும் இத்
தனையும் ஒன்று பாவை
தான் வெளிவித்
தனயின் மனம்
கிடைத்தன. உணர்ந்
தன் பிறகு தினம்
குடிசை அடியில்
விளக்கொடுக்கிறார்

கொண்டு அந்தப் பக்கமெல்லாம் நெய்க்குழியில்
பூன். மனித இனம், பறவைகள், கன விலங்குகள்
செய்கொடியின் முதலிய எல்லா நிகழ்ச்சிகளும்
அவன் குரலோசையில் இடம்பெறும்.

பொழுது புலர்ந்து நடுச்சாலை வானத்திலே
தாரகை வந்து நீராடிச் சென்றாள்.

மறுநாள் காலை தனிகாசலம் மதறவர்க
குடல் அருவிக்குச் சென்று குவித்துப் பந்தான். மத்தி
யானச் சாப்பாடு முடிந்தது. பெராளியர் சந்திர
சேகரனும் மாணிக்கவாசகமும் படுத்துக்கொண்டே
தத்துவ விசாரணையில் இறங்கினார்கள். அவர்களிட
மிருந்து தப்பித்துக் கொண்டவதற்கு அதுதான் தக்க
சமயமென்று விட்டடைவிட்டு தழுவினான் தனிகா
சலம். மாணிக்கவாசகத்தின் மனைவி, உமாவுக்குத்
தனியாரிப் பின்னிக் கொண்டிருந்தாள்.

அருவிக்கரைவை ஒட்டியிருந்த மலைச்சரிவில்
தனிகாசலம் தனிவே நடந்தான். மானிக் குரிய
லின் சதிரகை அடர்த்த மரங்களிலூர்பே. மண்
நுயவை எட்டிப் பார்த்தன. வானம் பார்த்த
சமையாபிய கண்ணுபுரத்தில் பிறந்து வளர்ந்த
தனிகாசலத்துக்குப் பார்க்குமிடமெல்லாம் புதுமை
நிறைந்திருந்தது. குற்றுவத்தின் ஆதிக் குடிகளான
குரங்குகள் மந்தை மந்தையாகவும், தனித்தனி
பாகவும் ஊட இடங்களிலெல்லாம் திரிந்தன.

இன்னும் ஒரு வாரத்துக்கு அவனுக்கு அங்கு
வேலை இல்லை. பன்னிக்கூடம் விடுமுறையில் முடி
விறுத்தது. சாரல்

காலம் முடிவப் போ
கும் சமயமாதலால்
உடனடியாய் வரச்
சொன்னி எழுதியிருந்
தார் மாணிக்கவாச
கம். "வருஷத்துக்கு
ஒருமுறை சாரல் வரு
கிறது; இதற்கு முன்பு
இந்தக் காலத்தில் நீ
வந்திருக்கமாட்டாய்;
அதனுத்தான் அழைத்
தென்" என்று கூறி
னார் பெரியவர். அவ
ருடைய மனைவியும்

அகிலன்

அவ்வாறு போனபின் தனியாகத்தான்
வரவாக மெழுகிவிட்டிருக்கிறார்.

தான் வளிக்கும் வகையில் மனப்பாக்கற
களினூடே நடந்து திரும்பினான் தனியா
சலம். திரும்பும் வழியில் சிற்றருவிக்கு
அடுத்தாற்போய் பெரிய பாறை ஒன்று
பட்டிருந்தது. அதில் வந்து விழப்போட உட்
சொந்ததான். சிற்றருவியின் ஒளி வகை
வென்று வளிக் கரம் குறுக்குவது போல்
ஒரே சீராக ஒலித்தது. சுற்றிலும் பவ
நிறப் பூக்கள் செடியளில் பூத்துப் பிதி
தன. வண்ணத்தில் பூக்கள் தாதுக்கு
கண்ணில் 'ஜிம்' வென்று நொடித்துப்
செடிச் செடியாய் பறந்தன.

தனியாகத்தான் போய் சென்றித
தெரியவில்லை. இயற்கையின் எழிலில்
தெருவாய் பறி கொடுத்துத் தன்னை
மறந்த வயத் தன்னை இழந்தான்.

"அப்பா! அப்பா! அந்த பாறையின்
கண், மாமா.....!"

தனியாகத்தான் திரும்பிப் பார்த்த
தான். ஒரு வரத்தாக தன் அப்பா
வயப் பற்றிக் கொண்டு மறு வரத்
தான் தனியாகத்தான் கட்டி
காட்டிக் கொண்டுத்தான் உமா.
மாணிக்கவாசகனும் அவர்களுக்குப்
பின்னால் வந்தார்.

தனியாகத்தான் மனப்பாக்கறையுடன்
பாறையிலிருந்து இறங்கி விட்டான்.

"ஏன், நீயும் என்னைக்கு வந்து
தானே?" என்று மாணிக்கவாசகன்.

"இப்போதுதான் நடந்து விட்டுத்
திரும்பி வந்தேன்."

பெரியவர்களுடன் தெருவின்
பழையவற்றை அவன் தயக்கினான்.
மனதில் ஒளிப் பழகாத அவன்
எங்கெங்கு உன்மையினியை தான்
ஒருவராக வளியினால் தெரிந்தான்.

"அப்பா! என்னை
தான் வளிக்கிற
தன் அப்பா; தான்
மாணிக்கவாசகன் இன்
தெய்வ இருக்கை
தான்; நீங்கள்
போய் வராத
கண்" என்று

பதினாறுக்கு எத்திராமல் அப்பாவிக்கு
வகைப விட்டுவிட்டுத் தனியாகத்தான்
கொண்டு ஒரு வரத்தான். பெரியவர்கள்
இருவரும் மேலே நடந்தார்கள். தனியாக
வளிக்கிற தன்ம சங்கடமாய் போய்
விட்டது. இவ்விடம் அகப்பட்டுக்
கொண்டு விழிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்
கருடன் மனம்பி விருக்கவாமோ தெற்று
தரிலில் அவருடைய அப்பா
பட்ட பாட்டில் தான் அவ
ருக்கு எம்மாதிரியும்? அவன்
பெரிய பெருக காணத்த
தான் தன் விருவானே!

உமாவிடம் அவன் பெருகக்
கொடுக்கவில்லை. மெனமமா
கிவ இருந்தான். ஆனால்
உமாவா அவன் விருவானே!

பாறையைச் சுற்றிப் பல
மூதாழி வந்து வண்ணத்
தீப் பூமி பிடிப்பதில் ஒரு
பட்டாகி. அந்தச் சிறிவ
வண்ணத்திப் பூச்சிகள்
இந்தச் சிறகு முனக்காத
பூச்சியிடம் அடிப்பதிலும்,
அவரை அகலுமிக்கும் அங்கி
எழித்துத் திணறவைத்தன.

"மாமா, மாமா! இப்போ
கொஞ்சம் திரும்பிப் பாருங்க
சேனா! அடா! எத்தனை
அழகு! ரோஜா இதழ்கள்
ஜோடி ஜோடியாய், கூட்

டக் கூட்டமாய்ப் பறந்து போகது
போக இல்லையா?"

தனிகாசவம் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை.

பூச்சிகளைப் பிடிக்க மூடியாத உமா
பூச்சிகளைக் கொத்துக் கொத்தாய்ப் பறித்
தான். செடியளின் மீனாகி மூறித்தான்.
அப்படியும் அவன் சட்டை செய்லாமல்
இருக்கவே குற்றுவதில் ஆதிக்குடிதான்
செய்யும் வேலைவரை செய்தான். மன
மன வென்று ஒரு மரத்தின் ஏறி. அடித்
தெனியில் நின்றுகொண்டு. மேல் மீனா
வாய் பறி ஆட்டம் போட்டான்.

தனிகாசவத்துக்குச் சிறிப்பு வந்தது.
ஆனால் அந்த மரத்துக்கு உரிமை கொண்டு
டாடிய மத்திக் குரல்களுக்குச் சிறிப்பு வர
வில்லை. அடுத்த மரத்தின் இருந்த
கொண்டு கோபமாய்ப் பங்கிட்டுக் காட்டிக்
கிரிச்சிட்டது. உமாவும் தன் பங்கிட்டுக்
காட்டியப் பறித்தான். அகவனவதான்!
ஒரே பாய்ச்சலில் அடுத்த மரத்தைவிட்டு
அவன் மரத்துக்குத் தாவியது மறி.
"மாமா!" என்று கத்திக் கொண்டு.
உமா தனிகாசவத்தினிடம் தாவியது.
அவன் தேய் நடுக்கியது.

"குரங்கை விரட்டுக
கன, மாமா!"

"நீ வாங்கக் கருட்டிக்
கொண்டு கம்மா இருப்ப
தாய்ச் சொன்னுமாதல்
விரட்டுகிறேன்."

"சரி, மாமா!"

அதற்குப் பிறகு உமா
சிறிது நேரத்துக்கு தன்
பெண்ணாக மாறினாள்.
பாறையின் கீழே உட்
கார்த்து கைகளில் முகத்
தைத் தேக்கிக் கொண்டு
அவளை உற்றுப் பார்த்
தான். பிறகு, "உங்க
ளுக்கு என் மேலே
கோபமா, மாமா? நீங்கள்
யாரென்று தெரிந்திருந்
தால் உங்களை நேற்று
திட்டி விடுக்கவே மாட்
டேன்" என்றான்.

"யாரா விருந்தாக்
களை? பெண்ணுக்கு
அடக்கம் வேண்டும்."

"நீங்கள் முரட்டு மனி
தர் மாமா; என் தோன்
பட்டை எப்படி வளிக்
கிறது, தெரியுமா? இன்
னும் வளிக்கிறது. அத
னால்தான் எரிந்து விழுந்
தேன். இனிமேல் உங்கன்
வம்புக்கே நான் வர
மாட்டேன்."

அவள் வம்புக்கு வரவில்லை. ஆனால்
பெக்கக் கொடுத்தாள். அவளிடம் சர
மாரியான கேவலகளை அம்பு போல்
சொரித்தாள்.

"உங்களுக்குக் கல்பாணம் ஆவிபிட்ட
தாமே, ஏன் அக்காரைக் கட்டிவர
வில்லை? அவள் பெயரென்ன? அழகா
விரும்பாளா? படித்திருக்கிறாள்? என்ன
படித்திருக்கிறாள்?"

கௌரியின் பேச்சை எடுத்தவுடன்
தனிகாசலத்துக்குப் பெருமை தாங்க
வில்லை. அவள் சிறுமி என்பதும், தான்
பெரியவன் என்பதும் மறந்திடு போய்
விட்டன. சரிசமமாக நினைத்துக்கொண்டு
அவளுக்குப் பதில் சொல்லி வந்தான்.

"ஏன், மாமா! எனக்குக் கௌரி
அக்காரைப் பார்க்கவிரும்பும் போகிறுக்
கிறது. அவளை அழைத்துக் கொண்டு
வர மாட்டார்களா?"

"அடுத்த சாரலுக்கு அவன் இதை
இடத்தில் இருப்பான்."

"நானும் இங்கே வந்து விடுவேன்"
என்றான் உமா. "சிம்லாவுக்காவது
கொண்டக்காணலுக்காவது அழைத்துக்

கொண்டு போவதாய்ச்
சொல்கிறார். அப்பா,
ஆனால் நான் இங்குதான்
வருவேன்."

"தாராளமாய் வா."

"பட்டணத்துக்கு என்
னோடு அவளை அனுப்பி
வைக்கிறீர்களா? கடத்
கரை பார்க்கலாம்; காட்
கிச்சாலை பார்க்கலாம்;
ஸ்ரீமாரிக்கெட் போக
லாம். தானே அவளை
எல்லா இடங்களுக்கும்
அழைத்துக் கொண்டு
போகிறேன்."

"தானே இன்னும் பட்
டணம் பார்த்ததில்லை"
என்று சொல்லிச் சிரித்
தான் தனிகாசலம்.

"பார்த்ததில்லையா?"
பட்டிக்காட்டாளைப்
பார்க்கும் இரக்கத்துட
னும் சுவைத்துடனும் அவ
ளைப் பார்த்தான் உமா.
"பட்டணம் பார்க்கா
தல் நீங்கள் எப்படித்
தை எழுதுகிறீர்கள்?"

"உலகமே உன்னு
டைய பட்டணத்தில்
அடங்கி விடவில்லை,
வெளியிலும் மனிதர்கள்
இருக்கிறார்கள். வெளி
யில் இருப்பவர்களை

வைத்துக் கொண்டுதான் பட்டணத்துக்
காரர்கள் பிழைப்பு நடக்கிறது!" என்
னான் தனிகாசலம்.

தனிகாசலம் இப்படிச் சொன்னானே
தவிர, அவனுக்கு முதல் முறையாகப்
பட்டணம் பார்க்க வேண்டும் என்ற
ஆசை உண்டாயிற்று. மலர்க்கொத்தின்
ஆசிரியரைப் பார்ப்பதற்காகவாவது
ஒரு முறை சென்று வரவேண்டும். பெரிய
பெரிய ஆசிரியர்கள் பார்ப்பதற்கு
எப்படி இருப்பார்கள்?

அன்றிரைந்து உமா தனிகாசலத்
திடம் மாத்திரம் கூடியவகையில் வாங்கிச்
சுருட்டிக் கொண்டு பறந்தான். ஆனால்
முழுவதும் சுருட்டிக்கொள்ள அவளாகிய
முடியவில்லை. தாயில்லாப் பெண் என்று
அப்பா வருஷக்கணக்காய்க் கொடுத்த
செல்லம் எப்படி ஒரு வாரத்தில் அடங்கி
ஒடுங்கி விடும்?

கீழே வேளையில் அவன் எழுதும்
போது வந்து கதவைத் தட்டினான்.
அவன் கொண்டு வந்த புத்தகங்களை
எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அவன்

எதிரில் உரக்கப் படித்தான். பாதி எழுதித் கொண்டிருந்த கதைகளைப் பிடுங்கி வைத்துக்கொண்டு விமர்சனம் செய்பத் தொடங்கினான். "இந்தக் கதை தன்ருச இல்லை" என்ற பத்திரிகை ஆசிரியரின் தீர்ப்பையும், "கையெழுத்து மகா மட்டம்!" என்ற அக்கக் கோப்பவரின் தீர்ப்பையும் அவனே முன்வந்து வழங்கினான். தனிகாசலம் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். அவன் மூன்றுடைய எரிச்சலைக் காட்டிக் கொள்ள வழியில்லை. வேறு இடமாக இருந்தால் கண்ணத்தில் நாலு அறைவிட்டு வெளியில் அனுப்பி விடுப்பான். அந்த வீட்டில் பேராசிரியரைப் போலவே மாணிக்கவாசகமும் அவர் மனைவியும் அவளைத் தனியில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடினார்கள். தனக்குள் இரண்டு மூன்று நாள் மனம் புழுங்கினான். "இவளுக்கு இடம் கொடுத்தது தப்பு; கொடுக்கா விட்டால் நமக்கு இங்கே இடம் கிடைக்காது. தன்கேடு சரி சமமானவன் என்று நினைத்துக் கொண்டு பழகுகிறான். நாம் இவளை விடப் பெரிதவனில்லவா? பட்ட வாத்துக் காற்று பட்டாலே தனிக் கரீயம் வந்துகிறும்போ விடுக்கிறது!..."

தனிகாசலத்தில் மூன்று வேலை செய்தது. அவளுக்கு ஏதாவது வேலை கொடுத்தா லாவது தனக்குத் தொல்லை தராமல் இருப்பானல்லவா?

"உமா, இங்கே வாயேன்!" என்று தயவோடு அவனைக் கூப்பிட்டான். "என்னுடைய கையெழுத்து என் வளவு மோசமா விடுக்கிறது. பார்த்த தாயா?"

"பார்த்தே சிக்கவில்லை!" என்றான் உமா உதட்டைப் பிதுக்கிக் கொண்டே.

"நீ ரொம்ப தன்ருச எழுதி விடுவாயோ?"

"ஓ!"

"அப்படியானால் என் கதைகளுக்கு தனம் எடுத்துத் தருகிறாயா?"

"உண்ணையாகவா!"

"எனக்கு எவ்வளவு உதவி தெரியுமா? கௌரி வந்தவுடன் உன் உதவியைப் பற்றிக் சொல்வேன்."

உமா தன்சொயும் ஒரு பேரிய ஆசிரியை லாக நினைத்துக் கொண்டான். முகத்தை மிகவும் கம்பிரமாக வைத்தவன்மையம் ஒரு மூலையில் போய் உட்கார்த்தான். முதுகு வலி எடுக்கும் வரையில் எழுதினான். சாப்பாட்டுக்கு அவளை நாலு மூறை பெரிதவர்கள் வந்து கூப்பிட வேண்டி விருத்தது.

தனிகாசலம் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். அவனுடைய உதவி தேவையேயில்லை. தற்காலிகத் தொல்லை தீர்த்தால் போதும். அவன் ஊருக்குப் போனவுடன் அவன் கிழக்கிய காதெரி களைப் பொறுக்கிக் சேர்த்துக் குப்பைக் கூடையில் கிழித்துப் போடலாம். காதி தங்கனும் னமையும் வீணாகப் போகட்டும்; தேரம் வீணாகாமல் இருந்தால் போதும்.

ஆனால் உமா அவனைத் தொற்க அடித்து விட்டாள். அவன் கிழக்கித் தள்ளவில்லை. மணி மனியாக, குண்டு குண்டாக, அக்கக்குக் கொடுப்பதற்கு

எப்படி எழுத வேண்டுமோ அப்படி எழுதினான். முதல் பத்திரம் பக்கங்களைப் பார்த்தவுடன் அவன் முகத்தில் சிரிப்பு மலர்ந்தது. நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய நினைத்தவனுக்கு வாயம் கொடுத்த விட்டாளே உமா!

அறிஞர் டார்வின்னின் ஆராய்ச்சியைத் தனிகாசலம் உமானைப் பொறுத்த மட்டில் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாரானான். மனிதர்களிடம் குரங்குத்தனமும் இருக்கிறது; மனிதத்தனமும் இருக்கிறது. குழந்தைக்குத் தக்கபடி அவர்கள் மரத்திலும் ஏறுவார்கள்; மனிதராவதும் உயர்வார்கள்.

நாளுக்கு நாட்கள் இடுப்பு ஓடி உட்கார்த்து அவன் நாற்பது பக்கங்கள் எழுதியிருக்கிற சென்னைக்குச் சென்றான். தகப்பனாரையும் பெண்ணையும் மாணிக்கவாசகத்துடன் சென்று தென்காசியில் ரயிலேற்றியிருந்து வந்தான் தனிகாசலம். ரயில் எண்ணுக்கு மறையும் வரையில் அவன் கைவாட்டியுடன் கண்ணுக்கு

அந்தக் கை மறைந்தவுடன் அவனுக்கு அதன்மீய் இருக்கம் ஏற்பட்டது.

நான் எழுதிய பிரதிகளைத் தன்விடமே வைத்துக் கொண்டு, அவன் எழுதிய வற்றைத் தபாலில் சேர்த்தான். உமா சென்னைக்குச் சென்ற மறுநாள் பக்கவீக்கடனும் திரிந்தது. நாளைடைவில் அவன் அவளை மறந்தேபோய் விட்டான்.

அதிபாயம் 33 அருவிக் கரையில்

குதிரைத்திசு கோடைச் சாரம் ஒய்த்து விட்டது. ஆனால் குளிர் அருவி ஓயவில்லை. அமைதியாக இழிந்தோடி வந்த அந்த அருவியின் வாய்ப்பின் தனி காசலம் வெளியின் அடக்கத்தைக் கண்டான். அவன் நினைத்துக்கொண்டான்.

அவன் எதிர்பார்த்ததைவிட மாணிக்கவாசகம் ஆழ்ந்த மனிதராக விளங்கினார். வயதின் அபுபகம், கல்வி அறிவு, எளிய வாழ்க்கை, அருளுணர்வு இவ்வளவும் அவரிடம் குடிவொண்டிருந்தன. தாமதம் முன்வந்து தனிகாசலத்தின் தயக்கத்தைப் போக்கி அவனோடு சகஜமாகப் பழகினார்.

மதுரையில் டாக்டராகத் தொழில் செய்த பொருள் திரட்டியவர் அவர். தமது அனுபவவது வயதில் அமைதி நாடிச் குதிரைத்துக்கு வந்து சேர்த்தார். நிலபுலங்கள் வாங்கிக் கொண்டார். வீடுகளைக் கட்டி மிகுதியைக்கொண்டு பக்கவீக்கடம் நடத்தினார். அவருடைய தீண்ட நாளை ஆசை நிறைவறியது. தனிகாசலத்தைச் சேர்த்து இப்போது அங்கே ஆறு ஆசிரியர்கள், அக்கம் பக்கத்துக் கிராமங்களிலிருந்து குழந்தைகள் வந்து சம்பளமில்லாமல் படித்தார்கள். ஐந்தாம் வகுப்பு வரையில் உண்டு.

மாணியிலானவன் தனிகாசலத்தை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே நடந்து செல்வார். மனியடிவாரத்துக்கோ, வயல் வரப்புக்கோ, அருவிக்குள் கிராமத்துக்கோ அவர்கள் உவாவச் செல்வது வழக்கம். நடந்து கொண்டே பற்பல விஷயங்களைத் தனிகாசலத்துக்குச் சொல்வார். "ஒவ்வ வேளைகளில் நான் தமிழ் இலக்கியம் படித்தேன்; அது எனக்கு அமைதி தருகிறது. மேல் தாட்டு விஞ்ஞான நூல்களையும் படித்தேன்; அதனால் அறிவு வளர்ச்சியில் எனக்கு ஆசை மீறத்தது. இன்னும் நான் படித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்."

உயிர் வளர்ச்சிக்கு இந்த நாட்டின் பழைய பண்பும், உடல் வளர்ச்சிக்கு

மேன் நாடுகளின் பொருளையும் வேண்டும் என்பது அவர் கொள்கை.

அவர் பிறந்து வளர்ந்த கிராமம் ஒரு கைம் தாரத்தில் இருந்தது. அது இப்போது கிராமமாக இருக்கா, கூரையற்ற வீடுகள், நடக்க முடியாத பாதைகள், நம்பிக்கை வறண்ட மூலங்கள்...

தனிகாசலத்துக்கு அதைச் சுட்டிக் காட்டி, "தகரம் கிராமத்தைத் தின்று விட்டது; செகையும் உழைப்பைத் தின்று விட்டது; இதைப் பார்த்தால் உனக்கு என்னுக்கு உடம்புப் பார்ப்பது போல் தோன்றவில்லையா?" என்று அவர் கேட்டார்.

தனிகாசலம் அவருடைய உணர்ச்சியைக் கண்டு கங்கிப் போனான்.

"தனிகாசலம்! கிராமத்தில் முடிபு உழைத்தவர்களுக்குச் சோறு உண்டு. கிண்புத் தீர ஆடலும், பாடலும், உத்தும், விழாவுமே உண்டு. ஒருமாதிரி அன்புப் பொது உடைமை இங்கு நிலையது. கிராமத்தில் வருமானத்தை நகரத்தில் கொட்டி உலகாசமாக வாழ நினைத்தவர்களுடைய தொல்லைக்கு வித்திட்டார்கள். நகரத்தில் அழிக்கும் பணம் சீமைக்குக் கப்பலிலே செல்கிறது. கிராமம் ஏன் சீரழியாது? உழைப்பவன் பட்டினி விடக்கூட நேருமோ என்று பயப்படுகிறான், அவன் பவத்திலும் பொய் இருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை."

பக்கவீக்கடம் கைத்த தொகையை அவர் விளக்கினார்: "அகியோ நம்பிக்கை இழந்துவிட்ட மனிதன் அறிவுப் பொராட்டத்தில்தான் சோறையைப் பெற முடியும். சோற்றுக் கவலை நீக்கி விட்டால் அவன் படிப்படியாக உயர்ந்து விடுவான். அதுவரையில் எந்த உபநேசமும் அவன் காதில் விழப்போவதில்லை."

ஐந்தாம் வகுப்புக்குத் தனிகாசலத்தை ஆசிரியராகப் போட்டுவிட்டு, அவனுக்கு ஆசிரியராக மாறினார் மாணிக்கவாசகம். இலக்கியத்தைத் தவிர, பொருளாதாரம், மனோதத்துவம், அரசியல் பல் பொருள்பற்றி அறி

தூரிகளின் கருத்தை விளக்கினார். அவருடைய புத்தக அமலாக்கின் அடிநிலைக்குத் திறந்து விட்டார். உம்பர், வஞ்சு வர், இளங்கோ முதலியவர்கள் ஒரு புறம்; மாரிக்கல், டார்லின், பிராஸ்ட் முதலியவர்கள் மறுபுறம். "ஒரு பக்கம் உயிர்; மறுபக்கம் உடல். இடைக்காலத்தில் உடல் மறந்து விட்டதால்தான் வெங்கைக்காரனிடம் அடிப்பட்டு விழிக் கிறோம்" என்றார்.

தனிகாரசைத்தின் சின்னஞ்சிறு லூசியில் சிறிது நேரமாகச் சித்திர அலங்கார எழுப்பிக் கொண்டு வந்தார் மானிக்க வாரசைம். "நீ கதை எழுதவிற பீகர்: மற்றவர்களுக்குச் சொல்லும் கதை இடைத்திருப்பதாக முதலில் நீ கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்."

தனிகாரசைத்துக்கு அப்போதுக்கு அவர் உறியதெல்லாம் விளக்கல்களைப் பெற்றும்கூட, விகரத்தில் எங்காவதிறையும் தெரிந்துகொண்ட வேண்டும் என்ற ஆவல் பிறந்தது.

பனிக்கட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது அவனுக்கோர் இனிய பொழுது போக்கு. பாதி நேரம் படிப்பு; பாதி நேரம் ஆடல் பாடல். பேராசிரியராகக் கண்டுகிட்டுப் போக முடியாவிட்டாலும் பனிக்கட்டத்து வாழ்க்கை அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது.

முன்று மாதங்கள் கழித்து, ஜனவரி விடுமுறையில் அவனைப் போகவசத்துக்கு அனுப்பியவத்தார் மானிக்க வாரசைம். தனி வீடு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். குடும்பத்தை அழைத்து வருவதற்காகப் புறப்பட்டான்.

போகவசவிலிருந்து கௌரிவையும் தாயாரையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தான். கண்ணபுரத்தில் சில நாட்கள்; புதுப்பட்டியில் சில நாட்கள்.

கண்ணபுரத்தில் தேவடி அவர்களை ஓடி ஓடி உபசரித்தான். கௌரிக் கொஞ்சிதம். தாரிக் கொஞ்ச வகையாய்க் கௌரிக்கு அவங்கரித்து விட்டு அவன் மூலமே கொண்டு வந்து திறத்திலுன். எந்த நேரமும் அவர்களை விட்டு அவன் பிரியவில்லை. கடைவீதிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் அவர்களுக்குப் புது துடை எடுத்துக் கொடுத்தான்; கோவிலுள்ள பூக்களுக்கு அழைத்துச் சென்ற அவர்களைக் கனிப்பூட்டி மழிவித்தான். அவர்களுடைய பிணைப்பில் அவன் தனி ஜனகைய உகை நிகழவைத் தேடிக்கொள்வதுபோல் தனிகாரசைத்துக்குத் தொன்றியது.

புதுப்பட்டிக்குச் சென்ற புது மண மக்கள் சிலங்கோவிய் தாயாரைக் குளத்தில் மூழ்கி எழுத்தார்கள். "இங்கே

தான் தான் நீங்கள் "சற்றுக் கொண்டு" என்னுள் தனிவாசைம். பழைய நீர்வடிவிக் கௌரியில் ஓரக் கண் பார்வை விரட்டியடிக்க முயற்சித்தது.

நிரும்பவும் கண்ணபுரத்துக்கு வந்து அவர்கள் குற்றுசத்துக்குக் கிளம்பி லூர்கள். புறப்படுவதற்கு முதல் தான் அவனுக்கு அறிமுகமாகியிருந்த பத்திரி வாரியர் பசுபதிகைச் சென்ற பார்த்தான். ஏற்கனவே அவர் அவனுக்குக் கெதம் எழுதிவிர்த்தார்; பத்திரிகை அனுப்பி வந்தார்.

பசுபதி அவனை ஆர்ப்பாட்டமான குறைவில் வரவேற்று உபசரித்தார். இனிக்க இனிக்கப் பேசினார்; இனிப்புப் பண்டங்கள் வரவசத்துக் கொடுத்தார். "மாதம் தவறாமல் எனக்கும் எழுதிக் கொண்டிருக்கன்; இப்போதைக்

குப் போதிர வருமானம் இங்கே, பத்திரிகை வரைத்தவுடன் உங்களை என் உதவிக்கு அழைத்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்றார்.

பயனுள்ள சத்திப்புத்தான் என்று மிகவும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டான் தனிகாரசைம்.

அவன் புறப்படும் வேளையில், "இப்போது நீங்கள் ஒரு சிறு உதவி செய்ய வேண்டுமே" என்றார்.

"என்ன?"

"உங்களுர் கைச்சாக்கை மகாநாட்டுக்குத் தனிமை வகிக்கிறேன். அகரமணி நேரத்துக்கு ஓர் சொற்பொழிவு எழுதிக் கொடுக்க முடியுமா?"

தனிகாரசைம் உற்சாகத்துடன் கவிதையை வளங்கிக் கொண்டு அடுத்த அறையில் துறைத்தான். போசனை செய்த எழுத்ததொடங்கினார். அடுத்த அறையிலிருந்து பசுபதியின் குரல்,

“எதிலும் புட்டுக் கொன்னாமல் தானக் காச எழுதங்கள்; உங்களுக்கு தெரியாது” என்று கேட்டது.

மூன்று மணி நேர மூலம் செலவு அரை மணிப் பேச்சை அவருக்குக் கொடுத்தது. படித்துப் பார்த்து விட்டு, “அருமை! அருமை!” என்று அவன் மூதுரில் தட்டிக் கொடுத்தார். “போய் வருகிறீர்களா? மறக்காமல் கதை எழுதுங்கள். சமயம் வரும்போது உங்களைக் கவனித்துக் கொள்வோம்.”

அவர் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய காலம் விரைவில் கிட்ட வேண்டுமென்று எல்லாம்பவர்களுக்கும் இதறவரை வேண்டிக் கொண்டான் தனிகாசலம்.

தென்காசிரியியடியில் தனிகாசலத்தின் குடும்பம் இறங்கியபோது மூன்று

போலீஸ் மாணிக்கவாசகம் வண்டியுடன் காத்திருந்தார். மூன்போலீஸ் மோட்டு வண்டி நான்கு பேர்களைக் கமந்து கொண்டு குற்றலத்துச் சாஸியில் பறந்தது. உமாவும் அவள் தந்தையும் இருந்த இடத்தில் இப்போது கௌரியும் கல்யாணியும்மானும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். உமாணைப் போலீஸ் கௌரி அவர்களுக்கும் திரும்பிப் பார்த்தான்.

இரண்டு அதறகளும் சமையற்றாட்டும் உள்ள சிறிய ஓட்டு வீடு அவர்களுக்கு. முதல் நாள் சாப்பாட்டை மாணிக்கவாசகத்தின் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் புதுக் குடி புருந்தார்கள்.

தனிகாசலத்திற்கும் கௌரிக்கும் ஒரு சிறிய அறை; சமைப்ப சாப்பாட்டுக் காரியங்களுக்கு அடுக்களை.

நாட்கள் சென்றன. மாணிக்கவாசகத்தின் மனைவிக்குக் கல்யாணி அம்மாள் பேச்சை ஒலிக்கும் இடைத்தான். தனிகாசலத்தின் பேச்சுக்குக் கௌரி. மாணிக்கவாசகத்துக்குத் தாம் அவர் மாணவன் இடைக்கவிக்கை! “இனி நீ கௌரியுடன் பொழுது போக்கு; நம்முடைய பேச்சை மெதுவாய் வைத்துக் கொள்வோம்” என்று அவரே விட்டுக் கொடுத்தார்.

கல்யாணி அம்மாள் மாமிவார்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. மகள் மீது தன் உயிரையே வைத்திருந்தாலும், அவன் உயிர் தன் மனைவியைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தவன். வயதுக்குத் தக்கவாறுதானே மனிதர்கள் நடந்து கொள்ளார்கள்? சாய் போதிற ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் புது மணப் பருவம்தானே மறக்க முடியாத காலம்! ஆண்டுக்கு ஒரு முறை குற்றலத்துக்குச் சாரல் காலம் வரலாம்; மனித வாழ்க்கையில் ஒரு முறை வந்து அது சில ஆண்டுகளே நிகழ்ந்திருக்கிறது. இதில் மாமிவார் மருமகன் போட்டி என்ன? பூசல்கள் என்ன? பொருமை என்ன? முணுமுணுப்பு என்ன?

தனிகாசலத்தின் தாயாருக்கு இப்படி பெய்லாம் சொல்வத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அவன் தன் வாழ்க்கையில் நடந்து காட்டினான். கௌரிக்கு முறை வளவில் அவன் மாமிவார்; செயலளவில் தாம். மாமி அன்புத் தாயாருள்! மருமகன் அருமைப் பெண்ணாருள்.

அன்பு நிறைந்த தானைப் பெற்றவர் வுக்கு அறிவிட்டம் வேறில்லை; அதை உணர்ந்த குற்றலத்தைப் பெற்றவனுக்குச் செல்வம் வேறில்லை. உலகத்தின் துன்பம் அங்கே தூங்கித் சமாளம்.

வழக்கம் போல் ஒரு நாள் மாமி கௌரிக்கு அவங்காரம் செய்து விட்டு அவளைத் தன் மகனுடன் வெளியில் அனுப்பி வைத்தான் கல்யாணி. வழக்கமாதவிட நேரமாகி விட்டது. கதவருகில் வந்து நின்று கொண்டு, அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்துக் கனிந்தவாரே. “இருட்டுவதற்கு முன்னால் திரும்பி விடுங்கள்; வறியில் பூச்சி பொட்டு அடிகம்” என்று எச்சரித்தான்.

“நிவாக்காலத்தானே, அம்மா!” என்று திரும்பிச் சிரித்தான் தனிகாசலம். “வேண்டாம். தம்பி! ஊர்க் கண் பொய்லாதது!” என்றான்.

தம்பி என்றுதான் தன் மனை அவன் அன்போடு கூப்பிடுவான். தோற்றநி

திலும் வளர்ச்சியிலும் விட்டத்தப் அவன் தம்பிதான். அங்கை அவளார், கல்யாணியிடம் “தம்பியா?” என்று கேட்டால், “ஆம்” என்றே பதில் வரும். பொருமை மிகவும் பொய்வாததாம்!

தனிகாசலம் ஸுன்னே செவ்வக் கௌரி சிறிதும் பித்தவந்திச் சென்றான். பொற் பாவை ஒன்று உயிர் பெற்று தடை பவின்று செவ்வது போல் அன்ன தடை நடந்துகொண்டு சென்றான். உணர்வுக்குக் கணம் தனிகாசலம் கௌரியைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் நடந்து வரும் அழகைப் பார்த்தான். ஓடித்துவிழுவது போலிருந்த இடைகாலப் பார்த்தான். கருங்கத்தியைப் பார்த்தான். கருகை பொய்க்கும் கண்ணைப் பார்த்தான். கிராமமான தெற்றியைப் பார்த்தான். அவன் இதயத்தில் இது வரையில் ஏற்படாத ஒரு இன்பம் பெருக்கெடுப்பதை உணர்ந்தான். அந்த இன்ப உணர்ச்சியில் தக்கை மறித்து நின்று விட்டான்.

தனிகாசலம் நின்று விட்டதைப் பார்த்த கௌரியும் நின்றாள். சட்டென்று தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். அப்பொழுதுதான் தனிகாசலம் தான் நின்று விட்டதை உணர்ந்தான். சிரித்துக் கொண்டே, “என்னை நின்று விட்டாய் கௌரி?” என்றான்.

“நீங்கள் தின்றீர்களே! நானும் நின்று விட்டேன்” என்றாள்.

இரண்டு பேரும் ஒருவரை யொருவர் ஓரக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டனர். பிறகு ‘ஐயோ’ என்று சிரித்துவிட்டு மேலே நடக்க ஆரம்பித்தனர்.

தனிகாசலம் கௌரியுடன் ஒங்குகக் குறுகனின் மேல் ஏறி நடந்தான். கௌரியின் தவிப்புக்கு அவன் கை கொடுத்து இழுக்க வேண்டியிருந்தது. சந்தடி இல்லாததால் அவன் அவளுடைய மென்மரத்தை விடவில்லை.

“எங்கே இப்படி உயரத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறீர்கள்?” என்று பயந்து கொண்டே கேட்டான் கௌரி. “உங்களுக்குப் பயமாக இல்லையா?”

“மேலே போகலாம், வா!”
“எங்கே, மேலே உச்சிக்கா?”
“அதற்கும் மேலே!” என்று சொல்லித் தனிகாசலம் ஓடித்தான்.

கௌரிக்கு அவன் பேச்சு பைத்தியக் காரத்தனமாகப் பட்டது.

“விஷயாட்டில்லை கௌரி, எவ்வளவு உயரத்துக்குப் போகிறோமோ அவ்வளவு தூரம் உலகம் தெரியுமல்லவா?” அவளுக்குப் புரியாத விதத்தில் அவன் பேசிக் கொண்டு வந்தான். “அதோ பாதி, பச்சை வயல்கள், பாக்கு மரங்கள், படுத்

துக் விடக்கும் மலைகள்.....அடிவான விலிம்பு வெப்பப்பாத்த தெரிவித்து, பார்!”
கௌரி அழுது விடுவான் போல் தோன்றியது. தன் கணவனுக்கு அரைக் கால் காசுப் கைத்தியமாவது இருக்கும் என்று அவளுக்கு அச்சம்.

அவளைக் கெஞ்சிக் கூத்தாடித் திரும்பவும் மீற அழைத்துக்கொண்டு வந்தான்.

வரும் வழியில் அருகில் கரைப் பக்கமாக நின்று எதிரிக் குனிந்து விட்டு மாற்றுடைவிக் வரும் இருவரைக் கவனித்தான் தனிகாசலம். மக்களான ஒளியிலும் அவன் கண்களுக்கு ஒரு ஆண் பிள்ளையுடன் ஒன்றி நடக்கும் பெண் உருவம் பளிச்சென்று தெரிந்தது. சுமார் ஸூப்பது வயதான ஒரு அழகு சிவந்த இளைஞனின் செவ்வமைம் நிறானமாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

தனிகாசலத்தின் இருதயம் ஒருகணம் தின்று விட்டு, பிறகு இருபது மடக்கு வேகத்தில் அடித்துக் கொண்டது. ‘செவ்வமைம், நீங்கள்!’ என்று கூவியது.

மெகல் ஓரமாகக் கௌரியுடன் ஒதுங்கப் பார்த்தான் தனிகாசலம். அவனுடைய கால்கள் நகரவில்லை. கௌரியும் அவன் ஏன் அப்படித் தடுமாறுகிறான் என்று தெரியாமல் ‘நிசுநிசு’ கென்று விழித்தான்.

அவர்கள் தெருவிட விட்டார்கள். தனிகாசலத்துக்குக் ‘குப்’ பென்று வேரித்தது அதற்குள் அவளும் அவனைப் பார்த்து விட்டாள். அவள் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலை அவளால் கவனிக்க முடியவில்லை. தன்னுள் வந்த இளைஞரை நினைச் செய்து விட்டுத் தனிகாசலத்தை வும் கௌரியையும் அவன் மாறி மாறிப் பார்த்தான். தனிகாசலத்துக்குப் பேச நா எழவில்லை. எதைப் பேசுவது? எப்படிப் பேசுவது? பேச வேண்டியது அவசியந்தானா? (தொடரும்)

சரக்குகளை அனுப்ப உதவு
கூடிய வசதிக்குரிய உயர்தர
வீதி வண்டியாகிறது. எவ்வ
விதமான துறைமுகங்களிலும் அது
சுலபமாக பளுகளை ஏற்றி
தீர்மானித்ததற்கெ
வந்தே அமைதலின்
முன்புற, பின்புற
ஆகிய இடங்களில்
-கிள, வாகன
ஒத்திசைப்பு
அமைக்கப்ப
-யிருக்கின்றன

கனம் வந்தி
64-ம் 183 ஆக
தயவு செய்து
பரிசீலனை

லாரிஜ்

உசல்கள்

விவரங்களை அறிய
கிளையிலிருந்து அல்லது
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து
கிளையிலிருந்து அல்லது
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து
கிளையிலிருந்து அல்லது
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து

கனம் வந்தி
64-ம் 183 ஆக
தயவு செய்து
பரிசீலனை

புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து
புதுச்சேரி கிளையிலிருந்து

கனம் வந்தி :
கனம் வந்தி :
கனம் வந்தி :
கனம் வந்தி :
கனம் வந்தி :
கனம் வந்தி :

பரிசுபெற்ற எழுத்தாளர்கள்

உடன் பிறந்தவர்கள்
- சாஸ்திர கிருஷ்ணமூர்த்தி

‘அம்மா’
- எஸ். ரங்கநாதன்

பிரார்த்தனை
- முனிவத் தாய்

சங்கராபரணம்
- ர. ச. நல்லாபுரமாள்

அக்கம்பொழுத்தவன்
முதிர்ந்திராஜம்சுபாநி

தொண்டிக்குழந்தை
- ஜி. சாமிநாதன்

அவ்வளவு சிக்கலாம்! ஒரு முறை தேய்த்தால்
காஸ்கேட் டெண்டல் கிரீம்

85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது

சோத்தையும் மற்றும் துர்நாற்றமும் ஏற்படும் கிருமிகள் அவை

மிகச் சிறந்த மருந்துக்கு எப்பொழுதும் உபயோகிப்பவன்!

காஸ்கேட் டீக் பிரஷ்

COLGATE

**நீண்ட, அடர்ந்த
ஒளிக்கூந்தலுக்கு**

இளமையின் ஒளியும் அற்புத ஜவலீயும்
பெற கூந்தலுக்கு காஸ்கேட் பெர்பியூம்டு
காஸ்டர் ஹேர் ஆயில் தடவுங்கள். கூந்த
லின் இயற்கை அழகை அது எடுத்துக் காட்டி
எவ்வளவையும் பிரகடனம் செய்யும்.

காஸ்கேட்

**பெர்பியூம்டு காஸ்டர்
ஹேர் ஆயில்**

எக்காளமி வளமான
வளர்ச்சி பண்பானது
விச்சயி மடுத்துக.

மரென்ன
கூகு வதனத்திற்கு.

ராமி எகே & பவுடர்

இலங்கையில் கிடைக்கும் AVRA Ltd, Colombo

செய்துள்ள இடங்கள்: - 41-73 கிட்டங்கி "இலங்கை விநியோகம்"
கேள்விக்குழுக்கிடத்தில் கட்டி 6-80 கிடைத்த 6-80 மலர் மலர்

அன்று குழந்தைக்குமேலாம். அந்தச் சிறு குழந்தைப் பார்த்துக் கொண்டும் மோதியது. பவனிதான் மான் குரல்கள் தாலா பக்கங்கள் விழுந்தும் விடாமல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன:

"கத்திரிச்சொல் தாலையு, ஆரணு கத்திரிச்சொல் தாலையு."

"பிஞ்சுக் கொத்தவகர, எல் லாம் பிஞ்சு, எல்லாம் பிஞ்சு."

அந்தக் குரல்களிடையே ஒரு இளம் பெண்ணின் இனிமையான குரலும் கலந்து ஒலித்தது.

"லாங்கோ சாமி, முகங்களை வெணுமா, வெந்தயம் கெட வெணுமா?....."

கேர விந்த அவ்வளவுத் தூரம் முதல் தடவைவரையில்

செட்டுக்கு வந்திருந்த வன்னி தன் பற்கள் ஒலிச்செய் போலிவார வழுவிவாராக் கூப்பிட்டு அதிலே வேகத்தோடு கேர விந்துக் கொண்டிருந்தான்.

இதைப்போன்று நேரம் வன்னித்துக் கொண்டிருந்தான் முனிவம்மா. பின்பு வன்னியின் பக்கம் திரும்பி, "ஏம்மா, வழுவிவாராக் வெல்லாம் உன் கடைக்கு உப்பிட்டுவிட்டா தாய்க்கொண்டவா என்ன செய்வது?" என்றான்.

வன்னியின் காதலனின் அது விழைவாயில்லை.

"உங்களைத்தான் நீயே விற்றுக்கொடுத்தாய் தாய் தாய்கள் என்னத்தை விற்பதாய்னென்."

"என்னுக்கத்தையா, கெரவா?" என்று சொல்லிவிட்டுக் கனக்குக் கொண்டு செத்தான் வன்னி.

"சிரிக்க மாட்டாயா? உன்னுடைய எந்த ஒருவரும் விவாசார மேல்வாய் செட்டுப் போவது?" என்றான் முனிவம்மா.

பாவமில் அவன் என்னதான் செய்வான்? அந்த மார்க்கெட்டில் அவனும்தான் பந்து வழுவிவாராக் கேர விந்துக் கொண்டிருந்தான். உதிரா? உதிரா? வானுமற்ற அவளுக்கு அதுவிதமான பிழைப்பு. எழில் வாய்ந்த வன்னி தன் கடைக்குப் பக்கத்திலேயே கடை வைத்துக் கொண்டு தன் பிழைப்புக்கு அழிவைத் தேடுவதை அவன் எவ்வாறு பொறுத்திக் கொண்டிருக்க முடியும்?

ஆனால் வன்னியோ, முனிவம்மா உதிரவதைக் கவனித்தோவென்றே, நாத்ததைத் திரும்பிச் கொண்டு கேர விந்துவண்ணம் இருந்தான்.

மனிதனா அடித்தது. வன்னி தன்னிடம் இருந்த கெரவை விந்துவிட்டுப் பணத்தை எண்ணித் தன் கனக்குப் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டான். பின் முனிவம்மாவைப் பார்த்து, "தாய் விரை, பாட்டி! குனிமேய நீ விந்துக்கோ?" என்று சொல்லிக் கொடுத்த விட்டு ஒய்வார நடை போட்டுக்கொண்டு சென்று விட்டான்.

அவ்வளவு நேரமானபின்பு முனிவம்மா தான் எவ்வளவுதான் விந்த முடியும்?

★

பிறதாரும் இது கதைதான்.

"ஏ பொண்ணா! நீ சின்னவன் என்பதற்காக ஏதாவது வேண்டுகூலும் செய்வாயா? என் பிழைப்பில் மண்ணைப் போடுகிறாய்!"

"ஏ பாட்டி! தாய் வாரவின கெரவை தான் விந்துக்கிறேன். உன் கெரவை தான் எடுத்துக்கிறேன்? தாய் சிரிக்கிறேன். அழுவு நேன். எல்லாம் என் இஷ்டம். ஏன், நீயும் தாய் சிரிக்கப் பாரேன்!"

"என் விவாசாரத்தில் மண்ணைப் போடு கிறாயே! நீயும் உன் பிள்ளைகுட்டியும் தண்ணீர் குடும்பிவாரா?"

வன்னியின் விழைவாயில் அவன் பந்துதது.

"இதோ பாரு, என்னை வேண்டுகூலும் திட்டிக்கொ, பிள்ளை குட்டியுள்ளு ஆரம்பிச்செய்யா, அப்பறம் பாரு!"

"என்ன சொல்லுகிறாய்?....."

"ஏ நெனீ, என்ன அருமே?" என்று செட்ட வண்ணம் அப்போது வீராசாமி அந்தப் பக்கம் வந்தான்.

வீராசாமி அந்த மார்க்கெட்டில் எட்டுக் கடைகளுக்குக் கொத்தக்காரன். வன்னியின் கைவால் கேர வாய்ந்த அவனும் தான் விந்துப்பிஞ்சு.

"என் புகளின் குட்டி தவ்வா விந்துக்காததுமே! புகளின் குட்டி பெத்திருந்ததாய்தானே அக்க அருமை உனக்குத் தெரியப்போவது?" என்றான் வன்னி.

வீராசாமி உடனே ஆரம்பித்தான்: "ஏ நெனீ, மரீயாணவா நழுங்காத வித்தற நுன்று வித்துக்கொடுத்தது, இன்னாவிட்டாக... கனக்குத்தப் பிடிக்க வெளியே தனக்கு வேண்டி தெரியுமா?" என்று கூறி அவன்விடம் விட்டு அகன்றான்.

★

இது நடந்த ஒரு வாரத்திற்கு மேல் கழித்தவிட்டது. வழக்கம்போல் அன்று வன்னி கேர விந்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது சிவந்த முகமும் சிந்திய முகமுமாய் ஒரு சிறுமி வன்னியை நோக்கி வந்தாள். அவனின் கைட் டும் வன்னி "ஏ பொண்ணி, நீயென் இங்கே வந்தே? விட்டைப் பார்த்துக்கொள் என்று தாய் சொன்னேனில்! கத்த அழுதுகொடு!" என்று கூறினாள்.

"இல்லைம்மா, நாய்க்கு வந்து அடிக்கா."

இதைக் கேட்ட வன்னியின் முகம் கருவெது. அவன் மனத்தில் எத்த மாதிரியான எண்ணக் கள் அகலாப்பித்தனவோ, யார் கண்டது?

வெளித் தன் பதவம் இருந்த இறுக அணித்
துக் கொண்டான்.

அதற்காக சமயம் என்று முனிவன்மான்
காணு கொத்தமகவி விரிதான். அந்தக்
காண, தான் உட்காரித்திருந்த கோணிகடி
யிக் போட்டுக் கொண்டான்.

அப்போது போகவிடிக் கண்ணன் அங்கே
விரித்த புது அரைவாறு தாணபத்தின் மேல்
விரித்தான். ஒரே எட்டிக் அதை எடுத்துக்
கொண்டான்.

இதையப்பதிலுக் முனிவன்மாவின் கணக்
கரம் பவிரென்று போகவிடிக் முதுகிக் ஒரு
அரை வைத்தது.

"ஓ! வென்று விட்டு அருவிப் பெறுகிறபத்
தன்விடம் இருந்திக் கொண்டான் வகவி.

"பரிசாக் கொள்கத்தைய இப்படியா
அடிப்பான்? அந்த விரிதும் பதிஞ்சுருத்தோ
தன் மேலே இருக்கிற கோபத்தே அது மேலே
தான் காட்டாதா? நீயும் ஒரு மனுஷியா?"

"நான் மனுஷி இல்லை. மத்தவக்சவவுத்
துகை அடிக்கறேயே. நீதான் மனுஷி! போவா!
உம்மாவா அடிச்சாக்க? திருடா கையை
முறிச்சிக்கே போடணும்! பரிஞ்சு பேசு வந்து
விட்டாயே!"

உரத்த குரலிக் இருவருக்குப் கண்ட
கூரப்பித்தது.

தான் எவ்வளவு சமாதானப்படுத்தியும்
கணக் அழுதுகொண்டுதான் இருந்தான்.

"அழு அழு, தன்னா அழு. நீ அழுதுவிட்டே
இருந்தாக்கிரான் எனக்கு சத்தினாலும். ஏ
வகவி! உன் குடும்பம் தாசமாய்ப் போகணும்,
நான் அதைப் பாரிக்கணும். அப்போத்தான்
என் வவுத்தெரிச்சல் திரும்."

இக்காலமயிக் கொடுமை மனிதர்கலிக்
காருக்ப்பத்தையே அழித்தவிரும் போதும! அன்று
வகவி பார் முகத்திக் விதித்
தானோ, அவன் அதிரச்சிக் மேல் அதிரச்சி
தாக்கியவாறு இருத்தது.

இறுதியிக் அழுதான் ஒய்த்தது. அப்போது
தன்னாடிய வகணம் ஒரு வாகிபன் மாரிக்
கெட்டுக்குக் துறத்தான். "வகவி எங்கே
இருக்கது?" என்றான் கைவிக் கந்திரமிக்
காண் விக்கொண்டு.

"அம்மா, நாவறு வகுது" என்றவகணம்
போகவி தடுக்கிகொண்டு தன் தாயின்
தலையுக்குக் புருத்து கொண்டான்.

வந்தவன் வகவிவைக் கண்டதும் நின்றுக்.

"ஓ பொம்பிளை, எவ்வளவு கவச்சிருக்கே!"

"ஒண்ணுமே சொல்லை." வென்று விழும்
கிக் கொண்டு சொன்னான் வகவி.

"பொய்யாடி சொல்வறே? கோணிக்கடி
விடுவதான் திறைப் வச்சிருக்கியே?"

முனிவன்மான் காட்டிக் கொடுத்த விட்டான்.

பிக் கேட்ட வெண்டுமா?

கோணிக்கடியிலிருந்து பணத்ததை எடுத்த
போது தன்னைத் தடுத்ததற்காக வகவிபின்
முகத்திக் ஒரு அரை கைமாளம் அவித்த
விட்டுப் பணத்துடன் தன்னாடிக் கொண்டு
வெளிப்பெய்துதன் அந்தக் குடியன்.

முத்தத்தைக் கைகளால் முடிக்க
கொண்டான் வகவி. உட்க் குறுக்
கக் குறுக்க அழுதான்.

இதையெல்லாம் மெனமாய்ப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் முனி.

வம்மா. இழை கண்ணலிக் இருத்த கொடுமைப்
பவக்கரமா விரித்தது.

"என் வவுத்தனெ அடிச்சியே? சாமி
நுக்கிக் கேளுதுரு."

வெறு ஒரு பெண் மனமுடைத்து கதறும்
போது கொக்கரிக்கும் முனிவன்மாவும் மனித
ஜும்மத்தானு என்று எண்ணினான் வகவி.

"உன் தாக்கு விழு தாக்கு. நீ சொல்றதுக்கு
நடையே பரிக்க ஆரம்பிக்கட்டுது. ஏ பாட்டி,
நீயென் என்னை இப்படித் திட்டியே? எனக்
குச் சாப்பி குடுக்கறே? நான் உனக்கு என்ன
பாவம் செய்யினே?"

இழை பதிக் சொல்லுகிறேன்,

விம்மக்கரும் மெதுவாகக் குறைத்தான். பிக்
வழக்கப்போக் கிரை விவாபாரத்திக் எழுபட்
டான் வகவி. அவன் கைவகன் அவன்விருத்த
பணத்ததைப் பிறும்செக் கொளுத்தான் என்ன?
விவாபாரம் முடித்து வகவி விட்டுக்குச்
செல்லும்போது அவன்விருத்த பணம் முனி
வன்மாவிடம் இருத்தகவிடம் எவ்வளவோ
அறிமொய்த் தான் இருத்தது.

✱

இரு வாரம் கழித்தது. அதற்குள் வகவி
லிக் கணவன் மூன்று மூன்று மாரிக் கெட்டுக்கு
வந்து பரிக்கவிடமிருத்த பணத்ததைப் பிறும்
கிக் கொண்டு போய் விட்டான்.

குடியனாக் கணவனை மணத்த வகவி தன்
காழ்த்திக் இடம்பம் காணக் கவவு கண்டு
கொண்டிருத்தான். தன் கணவனைத் திருத்த
அவன் முவலாமலிக், ஆளுக் அநிக் அவன்
பவக் கண்டதிக்.

விழாக்குப் பாய்ச்சிய நீப்போக் தன்
நுபந்தி விபரித்தமாகவகக் கண்ட அவன்
உன்னம் கைவரமடைத்தது.

அவன் உன்னத்திக் குடிக்கொண்டிருத்த
இருகிப் பீரநிபவிப்பதுபோக் வெளிபிறும்
காண்கென்று மறை பெய்து கொண்டிருத்
தது. விவாபார முடிவூத்திக் சாதாரண
மாகக் கவலையை மறப்பவன் என்று விவா

பாரதத்தில் எதுபடாமல் தன் வாழ்வைப் பற்றியே எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். விவரம் எதுபாராது ஒரு நிலை அவன் இவ்வந்தரப் பற்றிக் கொண்டிருந்தது. இருண்ட சன்னைக்கள் அவனைப் பீதி அளவ மனத்தை ஆட்டுகொண்டன. 'ஓ, என் வாழ்க்கை! வாழ்வதை விடச் சாவது மேல். உயிருக்கு உயிராகக் கருதிய பெண் தந்த வயதில் திருட ஆரம்பித்து விட்டாள். என்னுடைய குழந்தை, அவளை தீவிரத்தாலே வயிறு பற்றி எகிறிற்று. அன்னால் ஒரு மயிற்றை? கொண்ட பெண் டாட்டியைக் கவனித்தாள்? அவள்தொண்டை விழியக் கத்திச் சம்பாதிக்கும் நாயன்களையும் பிடுங்கிக் கொண்டு போகிறாள்!' "

"ஓ...ஓ...ஓ" என்று பிரத்யேகமாகச் சத்தம் அவளை தீவிரத்துக்குக் கொண்டு வந்தது. அதை அடுத்த ஒரு மணிதான் அவளுடைய மேட்டை. ஒரு வாய் திரும்பத் திரும்பவும், பின் துளிக் களிக் கூச்சலிக் விஷயம் இன்னமென்று புரிந்துகொள்வதே கஷ்டமாக இருந்தது.

நிமிசமாக அவளை நோக்கி ஒரு நெருங்கிய குடி வந்தது. "வண்ணம்மா! இவ் புருஷன் ஸார்வியே அப்படிக்குவிட்டான்."

கேரகைய அப்படியே போட்டு விட்டு வராதது ஒரு நொடிக் கணம். ஆனால் அதற்குள் விஷயம் மனம் பந்தமாதல் பீதி விட்டது. பெயராக அந்தமயம்மட்டையால் போக மார்க்கெட்டுக்குள் மறுபடியும் துடித்தாள் வண்ணம். அவள் முன் அவள் மனத்திலே நுரை வாய்க் கொண்டிருந்த வேதனையைத் தெளிவாகக் காட்டியது.

அப்போதும் முனிவம்மாவிடம் மூத்திரம் அந்தக் கொடிய பார்வைதான்!

*

அடுத்த நொடி வண்ணம் மார்க்கெட்டுக்கு வந்தபொழுது அவளுக்குக்கொருவரான தூரம். கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் தூரத்தில் வேலம் அநிலக்க ஆரம்பித்தது. வண்ணம் பால் அங்கிள் உட்காந்திருக்க முடியவில்லை. கேரகைய அங்கியே விட்டு விட்டுத் தன் விட்டை நோக்கித் தன் காய்வுக்கு நடந்தாள். மறுநாள் வண்ணம் மார்க்கெட்டுக்கு வர

விட்டாள். முனிவம்மாவுக்குத் தான் விவரமாக: "இப்படியே திரும்ப நடந்துவிட்டால் என்னை அப்படிக்குவிட்டாள்!" என்று எண்ணியது அவள் மனம்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து மார்க்கெட்டில் ஒரு நெருங்கிய கூட்டம் கூடியது. வீராசாமி பேசினான். "கொண்டிருக்கிறீர்கள் வண்ணம் நேற்று விட்டது இரண்டு ரொப்பம் விட்டாள். அதைக் கேட்க எங்களுக்குமே வருத்தம்."

முனிவம்மா ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆவிரக் கணக்கான எண்ணங்கள் அவள் மனத்தில் தொண்டி மறைந்தன.

"இப்போது தாம்ப எங்களுக்குமே கோர்த்து வண்ணம்மா கொடுத்த பொருள்களை எதாவது கொடு வழி செய்யுமா?"

"ஓம் வீராசாமி அவ்வளவு தீவிரம் அந்த வண்ணம்மா அடிக்கடி பேசிக்கொண்டு, பொருள்களைக் கூட அடிக்கடி சாமிமா வாகிவிட்டு கொண்டுபோய் தீவிரம்மாந்தரப்போயேன்!" பேசியவன் 'தருக்கு' தம்புராமி.

"என்னும் ஒன்றும் முடியாததுமா, என்னை சாமிமா சம்பந்தம் மாட்டாள்?"

"ஓம் சாமிமாந்தரக் கேட்டுக்கொண்ட பொருள்களை விட்டால் வாகிவிடாதே?"

வீராசாமி இனித்தான். "நீ கம்மா இருப்பா. ஏதாவது இந்தக் கொடுத்திருந்த ஒரு வழி சொல்லுமாறு எங்கள் பேசிக்கொண்டு..."

"உன்னுடைய முடியாதது அந்த அநாதைப் பெண்ணை வளர்க்க என்னொரு முடியுமா? இது என்னுடைய பட்டி அதுவா?"

சாமிமாருடன் முனிவம்மாவிடம் பக்கம் திரும்பி லுக்கள். அவள் வண்ணம் தீர் மனத்திலிருந்தது. எங்கிருந்தால் போட்ட கூச்சலில் பொண்ணி பந்தங்கொண்டு நெருங்கிய அருகில் வந்து திரும்ப. தாயும் தந்தையும் இறந்ததைப் பார்த்த அநிலக்கி மாறாத அந்த இளம் பெண் தனியே அவர்கள் ஒரு உபயோகமற்ற நெருங்கிய கொடுப்புகள் சாமிமாருடன் பேசுவதைப்பற்றி என்ன அறிவாள்? கூட்டத்தில் தாக்கத்த தெரிந்த ஏதோ ஒருத்தியிடம் ஆம். அந்த தனியே அந்தத் தீர நெருங்கியிடம்

சென்று அவள் தனியேயே பந்திக் கொண்டு ஒருக்கே திரும்பு.

முனிவம்மாவிடம் உணர்வு பொருள் விழுது. ஒன்றை பொருள்களையும் பார்த்தாள். பொருள்களில் பார்வை அவள் செஞ்செய்யினதது. அடுத்த வாய் வாழ்க்கை மரணமோ என்று அறிவாத ஒருவன் வாழ்க்கைகளைத் தன் இரட்டை நெருங்கிய நெருங்கிய நெருங்கிய போகிறதது அந்தப் பார்வை. நிமிசமாக அவள் உள் வந்தது ஒரு நிமிசம் பிறந்தது.

"போகட்டா, என்னெல்லாம் பார்த்துப் பார்த்து! இந்தக் குழந்தையை நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்!"

அந்த அவள் கொண்டு மூத்திர துள் அந்த இரு வண்ணம்மாவிருந்த வண்ணம் கற்றுப் பல வண்ணங்களில் பார்த்தது.

செய்யுள் சைத்தவாளுக்கு தீர் வார்த்தைதான் தெரியாது!

தேவ்மொழியார்

செல்வி.எஸ்

தேவர்களுள் ஏதோ தனித்த மனிதன் போலிருந்தேன். அப்போது ஒரு தம்பன் என் அறைக்குள் நுழைந்தார். "என்ன தாள்! ஏதோ தனித்துச் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே! தானும் ஒரு சந்தோஷ மனசாரம் கொண்டிருக்கிறேன்! இத்தாருக்கள், இதை வாங்கிக் கொடுத்துக்கள்!" என்று கூறி என் அறிக் கதவண்டு கட்டினான் அவத்தார்.

"என்ன சந்தோஷ மனசாரம்?" என்றேன். தம்பன் "எனக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. தாள்!" என்று நம் மிழ்ச்சி போக்கக் கூறினார்.

இதற்குத்தான் கண்ணகடிக் கொடுத்தாரா என்று நினைத்துக் கொண்டேன். "அப்படியானால் இத்தாருக்கள்! இந்தக் கண்ணகடிக் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்!" என்றேன்.

"என்ன! உங்களுக்கும் குழந்தை பிறந்திருக்கிறதா?" என்று விபத்த கேட்டார்.

"இல்லை! இல்லை! எனக்கு அருமையான ஒரு தம்பனின் தேற்ற மைத்தாரின். அவர்களைத் தான் மிகுட்டி யோகா! மிகுட்டி யோ! மிகுட்டி அவரம்!" என்றேன்.

இதைக் கேட்டவுடன் திடுமூடியே, 'தாம் நிழ்பாக்கத்தினதான் இருக்கிறோம்' என்ற உறுதி என் தம்பனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

இந்த மூன்று தம்பன்களும் என்னை மட்டுமா இப்படிப் கைத்தியமாக அடித்தார்கள்! தம்பன் 10-ல் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு அந்தக் குழந்தையும் சென்னை ஸ்போர்ட்ஸ் ராஜ்யக் குளம் சபையில் "தேவ் மொழியார்"

நாடகத்தைப் பார்த்த அத்தனை ராஜ்யர்களும் வயிறு குறுக்கக் குறுக்கக் கிண்கிண அவத்துப் கைத்தியமாக அடித்து விட்டார்கள். நாடகம் பார்த்த விட்டு சாத்திரி படுத்திக் கொண்டாக 'மிகுட்டி யோ!' என்று கூப்பிடுவது போலவும் "ஓ!" என்று பதிக் குரல் கொடுத்துக் கொண்டே துள்ளிக் கொண்டிருக்கக் கருவது போலவும் கையில் காட்சியுடிக் கிண்கி! அப்படியானால் அந்த நாடகம் என் கையே சிறப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும் என் பதை நினைத்துக் கொண்டேனாம்!

பிரதமக் குழுவை அருமையான காதல் கதை தான் தேவ்மொழியார். தேவர்களின் இதைக் 'கவி' இதற்குள்ளே வாசித்திருப்பார்கள்.

உயர்ந்த சாதிடிக், பணமும் செல்வங்களும் திரைத் திரைப்பதிக் பிரதம இனியம், தன் பணியைப் பாக் மகன் தேவ்மொழியாரின் காதலிக் கிண்கி! அவர்கள் கண்களையும் சேர்த்து கொள்வதன் வாக்கில்க் கிண்கி! சாதிடிக் அத்தையும் குறுக்கிடுகிறதாம்! சாதிடிக் என்ற குறைபாட்டையும் வேறு குறுக்கிடுகிண்கி! இவ்வளவு இடையூறுகளையும் தாண்டி வெற்றி கொண்டு காதலுக்கு இவ்வளவுக் அமரத் தயம் அளித்த விட்டு, தேவ்மொழியார் அமரவுணை அடைகிண்கி! இதனால் திரு பிரதமக் புனைத் தேவ்மொழியார் கதை!

சாதிடிக் பற்றிப் பேசுவதே சங்கடமான இருக்கும் இந்தக் காதலிக் இந்தக் கதைவை நாடகமாகவையாம் என்று தனித்தந்தனாக விவகாரத்தான் நான் மிகக் கழகக் கிண்கி!

மிகுட்டி யோ

புதுப் பணக்காரன்

கதைகள்

சிற்பி

விளம்பு வாறாட்ட, வேண்டும்! நெல் மொழிவான் கைதைய நாடகமாக அமைத்து வரலாம் கதைத் தயாரித்தவர் திரு என். வி. நடராஜன், மேடைகைய உத்தேசித்து முன்று நாடகம் பாத்திரங்களின் உருவாக்கிவிடுகிறார். அவர்களுடைய மிஸ்டர் பிளாக், மிஸ்டர் ரோ, மிஸ்டர் ஸ்வரம் எல்பயர்கள்!

மிஸ்டர் ரோ—ஒரு புதுப் பணக்காரரின் காரியதரிசியாக வருகிறார். அத்துடன் அப் புதுப் பணக்காரரின் அருமைப் புதல்வி கத்தரிசுவையும் காதலிப்பார். என்ன கஷ்டம்! ஆனால் சைப்போருக்கு அவ்வளவும் மிகுந்த கொண்டாட்டமாக அய்யவா இருக்கிறது!

மிஸ்டர் பிளாக் இது காலத்திலேதான் பணத்திரம். இவர்

கஷ்டமே மாணவரின் தமது சர்க்காரின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைக் கவனித்துக் கொண்டவர். "திட்டத்தின் வேற்றே நாட்டின் செழுமை" என்ற குறிக்கோளை ஓயாமல் ஐபிப்பவர்! அத்துடன் எவ்வாறு உடைய வாழ்க்கையைச் சரிசெய்து கஷ்டத்தைத் திருத்தும் விடுபடுகிறதென்று திட்டங்கள் புதிது புதிதாகத் தயாரித்துத் தருபவர்.

மிஸ்டர் ஸ்வரம்—புலிவாங்கி வீட்டு வேலைவாசா, சொத்துக்களாரா, தந்தைப் புத்திரரா என்று புரிந்து கொள்ள முடியாத படி உரிமை கொண்டாடி நடிப்பவர். அவருடைய நடிப்பு, அபாரமான நடிப்பு.

இவர்களுடைய எல்லாம் தடிக்கும்பொழுது ஏதோ வசனத்தை மனம்பாடப் செய்து நடிப்ப தாகவே தெரிவிக்கிறார். அப்பப்போது சரிவ சாதாரணமாக மனசில் தோன்றியதைப் பேசுகிறார்கள் என்ற பிரமைவே ஏற்பட்டது.

செந்தமணி பங்குதாரர்

செந்தமணி பங்குதாரர் இதைக் கைதைய நாடகமாக அமைத்த நடராஜன் அவர்களை நடித்தார். அவர் நடிப்பு மிக உயர்ந்ததாக நடிப்பு!

பொதுவாக, பெண் வேஷத்தை ஆட்கள் போட்டுக்கொண்டாக சோபிக்காது என்பது பாவமும் அறிந்த உண்மை. ஆனால் இந்த நாடகத்தில் கத்தரிசுவப் பார்த்தவர்கள், இவர் பெண்மேனென்றே மயங்கி விட்டார்கள். இந்த நாடகத்தை நிகழவைத்த பெரா

புரட்சி டாக்டர் மு. வரதராசன் அவர்களே அப்படி மயங்கிப் போனார் என்று அவர் பக்கத்தில் டீக்கார்த்திருத்த திரு பரேதன் கூறினார்; வேஷப் போனதும் மட்டும் அமைவாமல், பாவின, பெண்,

நடிப்பு எவ்வாறும் பெண்ணுக்கு ஏற்றபடி அமைத்திருந்தன! மொத்தத்தில் இந்த நாடகத்தில் லார் ரோடா என்று சொல்லமுடியாமல் எவ்வாறும் நன்றாக நடித்தார்கள்!

பெரும்பாலும் மயங்கினார்கள். கஷ்டம் மாணவர்கள்; மற்றவர்கள் கஷ்டிக்கலாகவும் மற்ற உத்தியோகங்களிலும் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்! இவர்களுடைய இந்த நாடகத்தைப் போட்டார்கள் என்று போலித்தேன்!

கைதயின் உலர்ந்த கட்டுப்பாடு நாடகக் கலையில் அவர்களுக்குள் ஆரம்பமே இந்த நாடகத்தை நடிக்க உத்தியோகம் வேண்டும்.

நடிகர்களையும் உணர்ச்சியும் நிகழ்த்த இந்த நாடகத்தைப் பார்த்த முடிந்த பின் கைத்தேவி தமிழகத்தை உலர்ந்த நிலையில் கொண்டு வந்தது தமக்கு உணர்ச்சியும் தனி புதுமாத் தேடித் தர முடிவு செய்த விட்டாக என்ற உறுதிதான் ஏற்பட்டது.

மிஸ்டர் பிளாக் மனசில் நெல்மொழிவான் இனிவான் பங்குதாரர்

ஒரு தரம்... இரண்டு தரம்... மூன்று தரம்!

"எட்டிக் மேத்தை... இருபது ரூபாய்... மூதல் தரம்...?"

இதே குரல், மெத்தை விவர்ப்பை நீதிமன்ற கார்ப்புஷனுக்குத் தழுத்திருந்த போல் மத்தியத்திலிருந்து ஒளித்தது. எட்ட ரூபாய் மூதலாக வசூலினை வசூல் சாகுபடாகப் புலப்படட்டு, மத்தியியர் மூட்டாசாகுகளுக்கும் மூட்டா உடை வசூலுக்கும் விடை கொடுத்தனுப்பிய மாதம் அது. இன்று மீதமாவ அம் மாதம் தடியை டெபுடிக் டைல் ரெம்பாக்கலிம், டவாக்கி கோவலா ஏன் மரித்திருக்கிறாள். திருவாளர் சபாபதியின் சாமான்களுக்கு இறுதிச் செல்கள் கட்டிவந்த வாரின.

வேறு அலுவலின் கரிதுவிட்டுத் திரும்பிய சீடபர்ட் நீதிபதி ஸ்ரீ சந்திரனார்த் போலியார் உட்பட்டதுவது எட்டியப் பார்த்து என்னவென்று விசாரித்தார். "சுமாரிக்குக்குத் தெரியாதா? மனிகை கடைகொருக்கு ஆபீசு கடைகில் பக்கி வசூலா சபாபதி, கடைபேசு, லாதிபி கொட்டு அரிதுகொட போய் சாமான்களை துண்டு பண்ணினான்." என்று விசாரித்தார், தன் மகனுடன் சீனாவுகொண்டிருந்த கணனுப் பிரமுகர் சென்றாகும். "பலகம், மனா!" என்றது ஒரு குரல். "சுமாரியாவது! மூத்தல் மூத்தலாக சபாபதி சாப்பிட்டு வந்ததுபோல சீவகமும் கணனு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறான்" என்று பிரமுகர்.

"பலக என்ன? அநே பாகுக்கி கொஞ்சனா சபாபதியை! உடம்பு எதும்புகளை சீக்களை எண்ணிவட்டவாய்!" என்று ஒருவர், உடம்பு எதும்புகளை என்ன குறப்படைகள் போலியார் கூறினார். "செவ்வம் இழப்பதைக் கட்டிதரம் ஆரோக்கியம் இழப்பதே அதிக வலுவம் — ஏறமபொருவனுக்கும் ஆரோக்கியம் கழியாத கொத்து!"

சாத்திக் போன எட்டிக் மேத்தைக்கும், அடுத்த அம்சமான செவ்விக் தட்டுகளுக்கும் போட்டிக் அதிகம் இருக்கலிம். நீதிபதி ஞானத்திம் அமர்ந்திருந்த சாலத்தில்குட போலியார் அவந்தை உபயோகித்திராதவர், எளிம வாழ்வை வாழ்பவர்; எட்ட ஞானத்தில்கு எட்டக ஆதல் லாது தான் கணம் பரிமாதவர்; அன்னுடன் அநிகாவியில் எழுந்த குரிய நமஸ்காரம் செய்து, சீனக் கணபு எதிர்ப்பாக்கலிம் தாமே சந்தை சென்ற சாமல் வாக்லி, திட்டமிட்டு உண்பவர், வாதையிலிம் உணவாற்றி, கொளர்ப் பாயிம் படுப்பவர், அந்தகலப் போலியாராத் தாங்கலும் பின்பற்றுவதாகப் பாராக்கு செவ்வர்கள் அக் உட்பட்டிலிருந்தவர், எட்டிக் மேத்தைக்கும் செவ்விக் தட்டுகளுக்கும் அவர்கள் போட்டிக் போடலிவன்.

"நானே தகரவந்தான படுப்பென், கதவன் இனியந்தான சாப்பிடுகென் பன்னபிரதனந்தான பாட்டான் மக்களப்போல..." என்று பிரதனதுக்கு சிறப்பவரான அபெட்டை அவந்தாரி.

"எப்பிட்டாநீங்கள். இது தேர்தல் கைழ்க்கத்து!" என்று வாரீந்தார் பிரமுகர் செவ்வர்க்கம்.

"செண்டார் தரம்... செண்டார் தரம்... செண்டார் தரம்..." என்று பலதரம் குமிட்டான் சைக்கரல்.

ஒருவர்: "இவ்வளவு சாமான்களும் சபாபதித்துடைபதாரிக்குள்ளே?"

செவ்வர்க்கம்: "சார்! என்னுடைப சாமான்கள் எங்கிது சபாபதியின் வீட்டிக்குகிடுக்குத்தன. அப்படியே கவிது மூலமாக கொட்டுகொடுப் பணமாகி விட்டன, கடைபேசு, கொட்டாருக்கு மறுப்பிட்டு, வக்கை பீதா கடைபடி எட்டினாலா பதது ரூபாய் அடுத்த பிரகு தான் என்ன சாமான்களும் திரும்பி வந்தன."

செவ்வர்க்கத்தின் மகன்: "என்காரம் திரும்பி வாக்லிக் கெடபே அப்பா, அந்த வண்பிதிக்..."

எட்டென்ற மகனின் மன்னடலிம் குட்டி, வாகய ஸ்டிக் கொளர்த் கொளர்த் பிரமுகர், இது சமயம், பேசிக்கொண்டிருந்த அகடையாளிட்டிக் குணாற செவ்வர்க்கு எதத்துக்கு விட்டான் செவ்வன்.

KVM, 911A-X29 TM

"உயர்தரமான தரவரத் கோலுப்பு... உத்தமமான புத்தம் புதித தரவரத் கோலுப்பு... டாக்டர் ஸ்கைப்பி... 10 பவுண்டு வுன்...!"

சென்வரங்கம்: "என்ன அந்தரங்கி! தனாரேனே உங்குப் படுக்கை, கதவுக் இடையேனே எப்போது? வாகுதுவனென டாக்டர்!"

அபேட்சகர்: "பய்க்கீர்க்கும், என் டாக்டர் வரத்துவ தென்னத்துக்கை அன், பொருக்கத்துக்கை. அவகவசு உயர்தர பொருளுக்கு இவ்வகவு பட்டமான் கிங் கோலுப்பதா என ததான் தயக்குகிறேன்."

சென்வரங்கம்: "அப்பட்டுக்கீட்குரர் கீழ்க் டாக்டரின் ஆதரவான, இவ்வரர் மக்களுக்கு அதைக் கொடுக்கும் அழகான திட்டத்தை கவத்துக்கொண்டே படுக்குவேன் வறுதிரோன்! மக்களின் வணக்கம் கொடுத்துக்கீட்கு உட்பு உங்கள் அழகான திட்டத்தை வக்கம் தக்கம் நென்றோர்! வதர்ப்புறண்டாருக் வர் மற் கெனத்தடவ நேர்த்தகடு கீதற பாருக்க..."

பன் குரங்கன்: "...தரு குட்டுகூட விழாத!... டெபாமிட்டக இழப்பீர்!..."

சுதிப்புக வணரமும் மூன்று, என் கிங் குபாய் மூன்றுக்கு வந்தவிட்டது. "காணும் வணகப்பி உபயோகிப்பதின்க, இடது புன் சென்வரங்கம் அவர் வறுகடவது! "எனது நிகரோன் உதிகுன் சப்பாபி, பரமுகன் மனமும், "எம்முகடவதுதானே அப்பர்!" எனது உவகும், எதிர்ப்பாராத உதயிர் சென்வரங்குத சென்வரங்கத்தின் வரவு குறுகிப்போகிறது. மெய்யு, வணர் மொறுவாய் தட்டி, அமைதியை இருக்குமபுகோர்ஜா, இச்சமயம் கீடவர்ட் கீதப்பி கோலோர் இரண்டொரு வாரததை உத விடுப்பவே, அமைதியோடு அகிவரும் குத்துக்கொண்டனர். கோலோர் உதவாது:

"மெய்ப்புப்புகோர் இவ்வயன் அடவான் இவ்று வனக்கு நேரவிடம் இருப்ப தாக வும்புகிரிவோர்! ஆம் வனகீர்க்கன், வனது, அப்பப்பாணும் உதர்ப்புன்னியம், வன்வர்ப் போகீத்துவரும் பகவாக கீதிரவன, வன்கன், பரவ, அநோ கோலுப்புக் கதற மூதரீவவதகிற வரும். அவ மெய்வே சேடப்பதகீது, கெடத்தாழும் கதிர கிங் வனவத வனதுகீத உங்களுக் காணும் குருவகாதர்! ஆய்நமும், பதவ கடைகளை நிராதபடி துவேவா விதும் வனகெப்பக் வனாய் உங்களுக்குத்தான் வன்று வுதிரவன அன்! போகுகூர், பரகதற — இரண்டின் பெபரதும், சென்வரங்கம் அவர்களுக் காணும் நோகநேருக்குத் தரவரத் கோலுப்பு ஒளிறதான். வன்! எங்கிருவ ருடைய நேரும உவகிவநீர சாட்டி உருகிறதே, தான் ஆடாமிட்டாவும் தன் வனது ஆடாத? ஆம், டாக்டர் வணகப்பின் ஆரோகியம் இருக்க தான் செவகிறது. போல் கோகுகன் வரவான் பாதககவகன் கைடமின் 'ச' ரெய்லுன்ன அவசு டாக்டர்வனும் உவகது. பதவகூரும், வதுமபுகுகூரும் உதநிறதும் கைடமின் 'க'வம் டாக்டரின் இருகேதது. டாக்டரின் கைவகவுப்புகும் வக்தம் பனடவும் குன்றா வனவபுடன் பரிவளிப்பது உண்மையே..."

அபேட்சகர்: "வரத்துவம், வன் பண்டமாடு இவ்வாமிட்டகம் ஆரவங்கு அதுமகிக்குரர்! வடுகத்துக்கு கீ கோடி டாக்டர் வுனகித்தான் இவ்வகன் வவருவாரீவோர்?"

போலியார்: "புகிதாடி வன்வதம் கோககீவிடமின்க, பொது நுன்கவாபெ கீதன் அகித தீர்ப்புத்தான! கீதவ உணகூர்தும் இடம் வென்னி தட்டெர், வனதுகிவோர் — ஆரோகியமான உவகின் மூகவியான பகரு வனதமே டாக்டர் வணகப்பிக்கு உவடு!"

கீடவர்ட் தட்டி அவர்கன் வழக்கிய தீர்ப்புபகத்துக் கோக்டு தத்து வரீவியான உட்டத்தகிருகி அவ்வரும் தகவ வுனத்து மொனயா இருத்ததா வன்ட அபேட்சகன் மூதகீதம் வெதகீதன் வனகீதிரத்த!

BYN. 315-318 IN

40. கடிதமும் கேள்வியும்

நேயர்கள் எழுதும் கடிதங்களைப் பார்த்தால் இப்படியானவை - உலகம் என்பதற்குப் பதிலாகப் பலகம் என்று அழைக்கலாமெனத் தொன்றுறிறது. 41 உலகம் என்பதையும் மாற்றி மூல் உலகம் என்று அழைக்கலாகாதா? என்றும் நமக்குத் தொன்றுறிறது.

'லாக்டே ரெண்டு பேர்லே ரெண்டு' என்ற நிபாயத்தை போட்டி மெற் கொள்ள இரண்டுபதங்களையும் சேர்த்து 'மூட் பலகம்' என்று அழைக்கலாமென்றும் ஒரு எண்ணம் எழுந்தது.

"ஸ்ரீமணியவர்களே! உமக்கென்ன வந்துவிட்டது? சந்திர போளும், அடுத்த கட்டிலிக்கில் உம்கும ஏற்றிச் சந்திர மண்டலத்தில் நீர்த்தர லாசத்தக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்" என்விதிர்க்கலா? அங்கே சென்றதும் "உக்கும் திப்பிலி யும்...புரான மினதும் காலம் கருது நீரகம்...." என்று ஆரம்பிக்காமல் இருந்து விடுவேனா?

நீக்கவே பாருக்கன், மதுரை நகரப் பருவர கடிதம் 335-ல் என்ன கேட்டிருக்கிறார், தெரியுமோ? கேள்விகள் கேட்பது கேள்வியாகத்தானே இருக்கும் என்கிறீர்களா? அதுதான் இல்லை. அது ஒரு கேள்வித்தான். பதினாறு கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார், கேள்விகள்தான் எப்போர்ப்பட்ட கேள்விகள்!

உயர்தரப்பட்ட 'அரகாக்க உத்தியோக'களுக்குச் சிப்பந்திகளைத் தேர்ந்தெடுக்க, உத்யோகத்துக்கு மனுப்போட்டவர்களை தேரில் சந்தித்துச் சில கேள்விகளை கேட்டு, மனுதாரின் மேலா வினா எதனை ஒரு சில நிமிஷங்களில் நிச்சயித்து விடும் குழுவினருக்கு அனுப்பக் கூடிய தரத்தில் சில கேள்விகள், பிரஸ் தாபநகர்பரின் கடிதத்திலிருக்கின்றன. உதாரணமாக,

1. தெற்போரி என்பது என்ன?

2. சந்திரம் என்பது குட்டைத்தானே குறிக்கிறது?

3. சர்க்கரை, பூரார் சர்க்கரை, நாட் இச் சர்க்கரை, சித்தில் சர்க்கரை, வெங்கம், பழைய வெங்கம், எடுப்பஞ்சாறு,

இவை எதை எதைக் குறிக்கின்றன? விளக்குக.

12. ஒரு வராகனெனல் என்பது என்னவா? நம்வெண்வெண் ஒரு விசை என்பது என்னவா அளவு?

15.மாதிரி ரணம் என்பவரது உண்டாக்கிக் கொண்டது?

இந்தமாதிரி கேள்விகள் கேட்டால் என்ன செய்வது? "அட விதியே!" என்றுதான் எண்ண வேண்டும். கேள்விகளில் வெவற்றுக்குக் கட்டுரைவளவு நீண்ட பதில் எழுதிவாக வேண்டும். இது கடிதத்துக்குப் பதிலாகுமா?

"உம்கி"லிக் வெளியாவிடும் கட்டுரைகளில் வினக்காதவற்றுக்கு வினக்கம் கேட்கலாம். ஏதோ தமது கவனத்தைத் தெரிவித்து அதற்கு என்ன மருந்து கொடுக்கலாம் என்று ஆலோசனை கேட்கலாம். இதற்கெல்லாம் பதில் எழுதக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே இவற்றைத் தவறாமல் செய்வோம். இதைத் தொடர்ந்து, "அந்த மருந்தை எப்படிச் செய்வது என்பதையும் வினக்கி எழுதுங்கள்" என்று கேட்டக் கூடாது. இங் விஷயம் உரிய காலத்தில் கல்விப் பிரசுரிக்கப்படும். அதற்கு முன்பே எண்க்கா ஒரு தரம் எழுதி மனுப்புகள் என்று நகர்பரின் கேட்டால் அதைச் செய்வமுடியுமா? இப்படித் தான் ஒவ்வொருவரும் கேட்பார். அப்போது...? அதுக்கு ஒரு குட்டுக் குட்டி ஒரு அடியென் தலை என்னவது?

கடிதம் 348ல் போபாய் தங்கச்சி சமர்த்தாக்க சில கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறாள். இக் கேள்வி மனத்துக்குச் சந்தோஷத்தையும் உற்சாகத்தையும் ஒருங்கே அளிக்கிறது.

இச்சமோதரி இன்னும் ஆறு மாதங்களில் (ஒரு பெண் குழந்தைக்கு!) தாலாகப் போகிறாள்.

"1-9-57 கல்விப் பூக்கி சமோதரிக்குத் தாங்கள் அளித்துள்ள பதில் தற்சமயம் எனக்கும் மிகவும் உபயோகமாகுவதது. சமயத்தில் வரப்பிரசாதம் போல் பிரகரித்த தங்களுக்கு என்ன மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்..." என்று எழுதுகிறாள்.

இவ்விதம் ஒரு சமோதரி எழுதவதைக் காண்பதைவிட ஆனந்தம் என்ன இருக்க முடியும்?

"தங்கச்சி! உன் நன்றியை நீ எனக்குச் சொல்லக் கூடாதம்மா. நான் என் கடமைவைச் செய்கிறேன். தெரிவிப்பதானால் உன் நன்றியைக் 'கல்வி'க்குத்தான் தெரிவிக்க வேண்டும்"

"மேலும்" என்று தொடங்கித் தனக்குத் தற்போதிருக்கும் சில கவனத்தை

கவிதை எழுதினார். "இதனால் தன்மையம் முன்னு மாநம் முடிவாக என்ருக்குக் கொடு தம் ஏதாவதும் உண்டாகுமா? பய மிக்கியே? பதிலை தெரிடவோ கவிதின் மூலமோ தெரிவிக்கவும்" என்று எழுதினார். தான் பரும கஷ்டத்தைப் பற்றிக் கவிதைகளை எழுதும். ஆனால் இதனால் தன் வயிற்றிலுள்ள மக(து)வுக்குக் கொடுதல் ஏதும் ஏற்படவொருது என்பது தான் சமோதரிப்பின் கவிதை.

தென்மயம் மருந்த துக்கவொருவனும் தான் தாயின் மகன்தான். மெய்யோ— மாயமோ என்றிருக்கும் தான் முதல் துக்கவொரு நிமிஷமும் குறைந்த அகலி— தன் மகவுக்காக எவ்வளவு கவலைப்படு கிருன் என்று தெனிய இந்த உதாரணம் போதுமே. தன் தேக நிலை பற்றிக் கவிதை இல்லை. களிப்பற்றிலுள்ள கருவைப் பற்றி—அதன் கெழும்மைப் பற்றி— அதன் வளர்ச்சியைப்பற்றித்தான் கவிதை.

இப்படிச் சிறிதும் தன்னைமெகப்பிடு துல்லாது—தான் பரும கஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாது. அந்நி பவனாய் பரவின ஆராதித்து—முற்றாது தாளும் கெழிது பொற்றெருக்கும் அகிலைக்குத் தான் பட்ட கடலை எவனும் தீர்க்க முடியும்? இந்த நிலைவு தம்மான் என்னும் நிலைபெற்றிருக்க அருளும்படி ஸ்ரீராமர் சத்திரனின் கருவை பெருக வேண்டும்.

தக்கச்சி! உனக்கு ஒரு கவிதையும் இல்லை. அம்மா! இப்படி பெய்வளவு ஏதாவது சிலகூர் சிலகூர் உபாசை கை அருவது இக் காதல்தில் இல்லை.

தான்வந்தர குடிக்கையில் இரண்டைச் சிறிது சீராக கவையதற்குக் கைரத்து. தினம் இரண்டு வேலை ஆகாரத்துக்குப் பிறகு சாப்பிட்டு வர. தான் வந்தரதைவந்தை உடம் புக்கெய்வாய் தாராள மாய்த் தடவிக் கொண்டு சற்று நேரம் ஊறி இவரு குடான் தீரிக் தினத் தொழும் குனித்து வர. அடிக்கடி மூத்திரத்தில்

'ஆகப்புகி' இல்லாமகி இருக்கிறதா என்று பரிசோதிக்கச் செய்து வர. எவ்வாவற்றுகளும் மேவாக, உடனே பி புதப்பட்டுப் பிறந்த விட்டுக்கு வத் திருப்பது அவசியம். உரிய காதல்தில் குழித்தையும் கவையுமாய் புக்கெய் மோய்ச் சேரவாய். போதுமா, அம்மா? கடிதம் 353-ல் பம்பாய் நகர்பர் எழுதியிருப்பதும் மேற்கொள்ள இதை கைச் சார்த்ததாகும்.

".....பயன்த கவிதைக்குக்கெடவே கிவரமாய்ப் பதிக் எழுதியதற்கு....."

தக்கன் பதிலைப் பார்த்த பின்னர் பாதி உயிர் வந்தது.....2 நவாபுலகா தபாக் பிச்சி அறிவம் ஓட்டியுள்ளதையும் கை வித்தேன்..... "எழுமைய எழுபிறப்பும் உஞ்ஞவர் தக்கன். விழுமத் தடைத் தவர் தப்பு" என்ற பொய்யா மொழி யில் வாக்குப்படி.....ஏதோ ஏனெ லின்பாக்.....அன்புக்கூர்ந்து வழிகாட்டி விடும் வேறு சிறி ஏது? பணம் செல வழிக்கவோ வகைவிக்கலை. "கக்கி"யின் வாயிலாகத் தக்கன் உதவி கிடைத்த தற்கு.....தக்க வாதல்தில் தக்கன் பதிக் கிடைத்ததற்கு....."

இப்படி எழுதும் தன்பருக்குக் கை விடுவமாய் ஏதோ அனோசனை தெரி வித்தேன். அவ்வளவுதான். அவர் நோயை தான் வாக்கெக் கொண்டுள்ளா? இல்லை. ஆயினும் அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆதரம் அத்தன்மையது.

கடிதம் 353-ல் செய்துக்கொண்டார் நகர்பர் எழுதுவதையும் தெரிவித்துக் கொக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

"தக்கன் கடிதப்படி.....தான் மதுரை சென்று விட்டேன். பிறகு ஒரு நகர்பர் மூலம் மேற்படி பச்சிலையைப் பெற்றுப் பக்குவம் செய்தே நெ. 1, ஜெய்க்கல் காப்பியூவில் கைத்த 18-த் தேதி முதல் தினம் ஒரு காப்பியூவில் தினமும் 21த் தேதி முதல் தினம் இரண்டு காப்பியூவில் தினமும் சாப்பிடுகிறேன். இன்று (23ம் தேதி) மூத்திரத்தைச் சோதித்ததில் சர்க்கரை இல்லை. மதுபடியும் அது தொக்குமல் இருக்கிறதா என்று வாரா வாரம்

மூத்திரத்தைப் பரிசோ தித்து வந்து தவன்த தெரிவிக்கிறேன்....."

"தனோரோதி தைவம் தனக்கு உன்னதற்கும் உடம்புக்கு உன்னதற்கும் தவாரி செய் வாரோதா அனுப்பினால் மேற்படி தைவத்தை இவ்விடம் தவாரி செய்து கொண்டு உபயோகிக்கிறேன்....."

தன்பருக்கு இருந்த கிவாதி பிரமேகம். சாப்

பிட்டுக் கொண்டு—சாப்பிட்ட பச்சிலை கிதுகுதிருகாக, கைக்கக்கி துக்க எக்ச்சை, மதுமதுபி மூத்திரத்தைப் போக, தனோரோதி தைவத்தை என்னெய்க் குனிக்கு உபயோகித்து வருப்படி எழுதி விருத்திதன். பவன தெய்க்கன் அதிய வேண்டும் என்பதற்காலகே இதை வெளியிட்டுக்கொள்.

கடிதம் 271ல் ஸ்ரீதிவாசபுரம் சமோதரி எழுதியுள்ளது கிவையும் தக்க செய்தி. அ - வ - சி - வ - க் தேய்க்கன் அதிய வேண்டியது.

சகோதரிக்கு எக்ஸிமா இருந்தது. "முதலில் எனக்கு அது எக்ஸிமா என்று தெரியவில்லை. நான் இருக்கும் ஊரில் ஆஸ்பத்திரியோ வைத்தியரோ கிடையாது. நான் ஏதோ கொப்பளம் என்று நினைத்தேன். பூச்சிக்கடி என்று மத்திரித் தோம். தான்கு திணங்களுக்குப் பிறகு சிறிது குணம். அந்த தான்கு நாட்களும் அரிப்பு சோறித்தால் இதமாக இருக்கும். பிறகு எரிச்சல். மறுநாள் கொப்பளம். அதிலிருந்து தீர் கலிவு. வறட்சி, நடக்க முடியாமல் அவஸ்தை. இது தாங்காமல் தலைவலி துரம் எல்லாம் வந்துவிட்டன. பிறகு கொஞ்சம் குணம். அடுத்த மாதம் இத்தமாதிரி வந்து விட்டது. எல்லோரும் இஞ்செக்ஷன் செய்து கொள்ளச் சொன்னார்கள். நான் இருக்கும் ஊரிலிருந்து பக்கத்து ஊருக்குப் போய் இஞ்செக்ஷன் செய்து கொள்ள வேண்டும். எனக்கு மனித சோயமே கிடையாது. கால் வலி, வீக்கம், சுரத்துடன் விட்டு வேலைகள் செய்ய மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். நீங்கள் சொல்லியபடி மாணிபத்ரகுடம் என்னும் வெவெளும், மேல் பூச்சிக்குச் சீமை அகத்திப் பழுப்பு, குப்பைமேனி, அவரை, பூவரசு முதலிய பழப்புக்களின் இடித்துப் பிரித்த ரசனும் இதற்குச் சம்பாசம் வேப்பெண்ணெய் இவற்றைக் கூட்டி இரண்டு திணங்கள் வெப்பிலில் வைத்து உபயோகப்படுத்தினேன். அந்நி ஆச்சரியப்படும் வகையில் குணம் இருந்தது. பிறகு திணமும் இரவிக் படுக்கப் போவதற்குமுன் தடவி வந்ததால், எக்ஸிமா அறிய நீங்கிவிட்டது."

தற்போது இச்சகோதரியின் காலில் எக்ஸிமா இருந்த இடத்தில் வடுதழும்புடன இல்லை.

ஆமாம். இது மறுபடியும் வராதா? வரக்கூடாதா? என்று கேட்கிறீர்களா?

எந்த விபாதிக்குத்தான் இவ்வித உத்தரவாதம் அளிக்க முடியும்? எந்த வைத்தியத்தான் அளிக்கக்கூடும்? வந்தாலும் இந்த மருத்துதான் இருக்கிறதே!

மொத்தத்தில், வைத்திய வசதியில் வாத ஊரில், அங்கு கிடைக்கும் மூலிகைகளைக் கொண்டுமே பிணியைப் போக்கிக் கொள்ள முடியும்; இதைத் தம் சகோதரி கிளை வேண்டுகோளுதும் செய்துகொள்ள முடியும்; இவ் விஷயங்கள் இதனால் தெளிவாகின்றன. இவ்வித வசதிதான் இன்று தமக்கு மிக அவசியமாகவும் உடனடியாகவும் வேண்டியது. இத் தேவையை ஓரளவாக வது பூர்த்தி செய்வ முடித்ததற்குச் சத்தொஷப்பட வேண்டாமா?

இச்சகோதரி இவ்று தன் விட்டைச் சுற்றிவுள்ள கில்தாரமான தோட்டத்தில் பற்பல மிகப் பிரயோசனமான மூலிகைகளைப் பாத்தி பாத்தியாகப் பயிரிட்டு வருகிறார்.

தான் பயிரிடும் பச்சிலைகளின் பட்டியலொன்றை அனுப்பி, "இவற்றில்கூங்களுக்குத் தேவைப்பட்டது இருந்தால் அனுப்புவிறேன். அடுத்துள்ள காட்டிலிருந்து வேறு பச்சிலைகளையும் சேகரித்து அனுப்புவதற்கு முடியும்" என்று தெரிவிக்கிறார்.

சகோதரி! உடன் பிறந்தவளுக்கு அங்கமணி பெருக்கப் பிறந்தவன்மமா தான். உன்னிடமிருந்து உதவி பெறுவது பசமாட்டைக் கட்டி ஏர் உழுவது போன்ற பாவமல்லவா? (தோடும்)

கதை, கட்டுரை, கவிதை அனுப்புவோருக்கு

1. சுமது பத்திரிகைக்கு அனுப்பப்படும் கதைகள் எழுதியவரின் சொர்த்தக் கற்பனையாக இருக்க வேண்டும்.

2. நல்ல கவிதைதில் இடையீடுகள் விட்டு ஒரே பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். கவிதைதின் மறுபக்கத்தில் எழுதக் கூடாது.

3. தேர்ந்தெடுக்கப்படாத கதை, கட்டுரை, கவிதைகளைத் திரும்பப்பெற விரும்புவோர் அவற்றுடனேயே போதிய தபால் பீஸ்களை வைத்து அனுப்ப வேண்டும். தபால், பீஸ்களை வைத்து அனுப்பாதவற்றைத் திருப்பியனுப்புவதற்கில்லை.

4. கதை, கட்டுரை, கவிதை சம்பந்தமாக எவ்விதக் கடிதப் போக்கு வரத்தும் வைத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

ஆசிரியர், கம்மி.

த்வார்க்கின்ஸ்

என ஆம்மோனியப் பெட்டிகள் செய்வதில்
எனத்தேர்ந்தவர்கள். மேற்படி ஆம்மோனியப்
பெட்டிகள் தயார்வதில் புதுமைமையப் புருத்தியவர்
களில் 'த்வார்க்கின்ஸ்' முன்னணியில் நிற்கிறார்கள்.

விலை: ரூ. 40/-க்கு ரூ. 550/-வரைவில்
விலை விலை ஜாபிதாவுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதுங்கள்
த்வார்க்கின்ஸ் & சன் பிரைவேட் லிமிட்.
6/2, எல்பிஎனேரு என்ட், கங்கத்தா-1

யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ்: 2, இந்தியா எக்ஸ்சேஞ்ச் பிளேஸ், கங்கத்தா
லண்டன் ஆபீஸ்: 12, நிக் கோலஸ் வேன், லண்டன் E. C. 4

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் | ரிசர்வ் நிதி
ரூ. 2,00,00,000 | ரூ. 1,15,00,000

★

குறுகிய மற்றும் நீண்டகால உபயோகத்திற்கு
நிறைவான வட்டி வீதத்திற்கு ஏற்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றன

எங்குள்ளிடம் சேமிப்புக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளுங்கள்

சேர்மென்

ஜி. டி. பிரீலா

ஜெனரல் மானேஜர்

என். டி. சதாசிவன்

இந்தியாவில் எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும், பட்டினங்களிலும் மற்றும்
பாலின்தான், பர்மா, மலேயா, தாய்லாந்து, லண்டன் முதலிய பூட்டங்களில் விரி
விரிப்படைந்திருக்கும் கடித இந்த பாங்கு. இந்தியாவிலும் மற்றும் வெளிநாட்டி
தும் நிறைந்த சேவை அளிப்பதற்கான வசதிகளுடன் கடிதநாடு இருக்கிறது.

சென்னை நிர்வாகியாலய மானேஜர்: எம். கருணாசாமி

சென்னைவில் நிர்வாகியாலயங்கள்: லிமிடெட் செட்டி தெரு (மேலின் ஆபீஸ்)
சென்னைப்பேட்டை, மயிலாம்புரம் & புரணலாக்கம்

உயிர் காக்கும்
ஒழுங்காக
வை-கொலேஸ்
உபயோகிப்பவர்கள்

உயிர் காக்கும் ஒழுங்காக வை-கொலேஸ் உபயோகிப்பவர்கள்

நர்ஸ் காஞ்சன

மாநீவதீபம்

சீர்தந்ததற்கும் பொறுமைக்கும் உதறிவிடமாக இருந்த டாக்டர் தந்தருமார் எடுத்த இரண்டு மாத காலமாகவே சிறி கிழவனார் தான் காஞ்சனாவிடம், காஞ்சனாவுக்கு அகலுண்டை மன நிலைமை புரியாமல் இருக்க. ஆனால் உணர்ச்சி வரப்பட்டு அவர் எதைவும் செய்விடாதபடி அகலாத உடமைகளைச் சரி தான் அதை அடக்கி வந்தது.

"தரியுமா! நேர்மன் விட்டியை உட்டியவாரச் சொக்குகள்" என்று ஒரு ஆள் வந்து கூப்பிட்டான். டாக்டர் தந்தருமார் தம்முடைய 'சைக்கிள்' அறையில் உட்கார்ந்தபொழுது ஒரு மருத்துவ சந்திப்பைப் புரட்டிக் கொண்டு வந்தார். ஆள் வந்து கூப்பிட்டது அவர் காதிலும் விழுந்தது.

"போய் வரட்டுமா?" என்று கேட்டான் காஞ்சனா.

அவர் பதிலே போகவில்லை. அவர் வேண்டுமென்றே போனமல் இருக்கிறார் என்பதை அவள் அறிவாமல் இருக்க.

"நேர்மன் விட்டிக் கூப்பிடுகிறான், போய் வரட்டுமா?" என்று மற்றபடியும் கேட்டான் காஞ்சனா.

"எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போய் வரலாம். தான் காஞ்சனாவிடம் எப்பொழுதுமே தடுத்ததில்லை; தடுத்தேறவில்லை; தடுப்பதில்லை." முக்காயம் பேசினார் டாக்டர் தந்தருமார்.

மருத்துவ பெட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு புறப் பட்டான் தான் காஞ்சனா.

விழு நெடும மனம் போராட்டம் :

எடுத்த இரண்டு மாத காலமாகவே தந்தருமார் அவளிடம் ஏன் காரணமில்லாமல் சிறி கிழ வேண்டும்?

தாக்கில் தரம்பிக்காத தகவலும் டாக்டர் வரையும் கேள்விக்கு எட்டி விடப்பட்டதை அவர் காந்தி விஸ்தரித்ததால் காரணமாக இருக்குமோ?

இது விஷயமாக டாக்டருடைய இரும்பு பூத்த மலத்தில் இயங்குவது வருட காலமாக இவ்வாறாக இப்போதும் மிஸ்சு உஷ் பாகி விட்டதா?

இரும்பில் மிஸ்சு?

உம் ஏற்பட்டது?

இனி தன்னுடைய நினைவை என்ன?

காரணம் வம்புப் பேச்சுக்குப் பவந்தோ டாக்டர் கன்னிடம் காட்டும் உதாரணத்துக்குப் பவந்தோ உடனடியாக காந்திக்கு பதிக விட்டிருக்க முடியுமா?

உட்ப்பாடி உட்குறி பதிவெட்டு வருட காலமாக உடனடியாக அவர் பட்ட கட்டிப் சொல்லி முடியாதது.

மார் குடும்பத்திற்கு மார் கட்டப்படுவது? கொஞ்சங்கூட நம்ப மாட்டார்கள். இவ்வாறு தான் தாக்கி விட்டோனா என்று!

அவ்வாறு கதைபுறம் தீர்மானமாக முடிவு செய்வதற்கு முடியவில்லை.

"அம்மா, வீடு வந்த விட்டது" என்று கூப்பிட்டுக் கூட.

அவர்களுக்கும் குற்றப்புகளில்லைவந்ததால்.

★

பித்திர டாக்டருக்கு ஏற்பட்ட வேலை.

பித்திர மன நிம்மதியை தாடியுப் பார்த்தால் போய் உட்கார்த்து கொண்டார்.

கூலமாகத்தான் பேசுவதில் படுத்தார்.

சந்தித்த தகவல் மீது பேசிக் கொண்டிருந்த தாரர்கள். அவர் அங்கிருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள்?

"என்ன இருந்தாலும் டாக்டர் தந்திரமும் ஒரு மனிதர்தானா? மனிதனுக்கு ஒரு பயனில் இல்லாமல் இருக்க முடியாது."

"மந்திரவாசியைப்பற்றிப் பரவாயில்லை. டாக்டர் பொதுவாழ்வில் அந்தஸ்து உடையவர். அவ்வாறு பற்றி மந்திரவர்கள் வேலையாகப் பேசும்படியானவரை வைத்துக் கொள்ளுமா?"

"பித்திரத்தால் பித்திரார். போயும் போயும் இந்த அமைச்சரவைதான் போய்ப் பித்திர வேண்டும்?"

"காந்திக்குக் கூட விடப்படாது. ஸார்! டாக்டர் அவர்களுக்கு அவர் அனை உலக அழகியதைத் தோற்றமளித்திருக்கலாம்."

"டாக்டர் வேறு உலகத்தைச் செய்து கொள்ள விரும்புமா?"

"அந்த அமைச்சரவை அவ்வாறு உலகத்தைச் செய்து கொள்ள விட்டால் தானா?"

"இப்படியா இருப்பார் ஒரு டாக்டர்?"

"இருக்கிறார்!"

"டாக்டரின் முத்தால் பெண்மன்தானா விட்டது இருக்கும் பெண்மன?"

"ஆமாம். அவர்களுக்குக் கவிப்பாடும் செயல் டாக்டர் முயற்சியில் முடியவில்லை."

"இவ்வாறு விட்டோடுவைத்துக் கொண்டால் இந்த வுக்களில் அந்தப் பெண்மன்களுக்குக் கவிப்பாடும் ஆகாது."

"டாக்டர் வேறு கவிப்பாடும் செய்து கொண்டிருந்ததால் இந்தக் கட்டிடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது."

மன நிம்மதியை தாடியுப் போனவர் அதை இழந்த வீடு நினைப்பினார்.

★

டாக்டர் தந்திரமார் படிப்பை முடித்த தம் தனிப்பாடு ஒரு ஆய்வுத்திட்டம் வைத்தார்.

தான் வேலைக்கு ஆள் தேவை என்று அவர் பரம் கொடுத்தார்.

காஞ்சனையும் மனம் போட்டு விட்டு நேரிக் வந்தான்.

டாக்டரின் மனைவி கல்பா. காஞ்சனாவுக்கு தான் வேலை தரக் கொடுத்தாள். டாக்டரும் காஞ்சனாவை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டார்.

டாக்டரின் மனைவிக்குக் காஞ்சனாவைப் பார்த்தவுடன் ஏற்பட்ட பரிசுதான் அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கச் செய்தது.

காஞ்சனாவும் தந்திர தான் வேலைவைச் செய்து வந்தான்.

பக்கத்தக் கொடுத்தால் அவர் பெற்றோர் இருந்து வந்தார்கள்.

காஞ்சனாவுக்கும் கல்பாவுக்கும் சம்பளம். நெருக்கிப் பழகலாற்றினால்.

முற்ற வருடங்கள் சென்றன.

டாக்டருக்கும் பாமா என்று மூன்று வயதில் ஒரு பெண்ணும் ஒரு வயதில் ஒரு எந்த பெண்ணும் இருந்தார்கள்.

காஞ்சனாவுக்கும் உலகத்தை நிச்சயமாகி விட்டது. ஒரு மாதம் போனால் அவர்களுக்குக் கவிப்பாடும். பித்திர விட்டார் கொடுத்த பணத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளை வேலையாகக் கவனிப்பாள் விட்டது.

நிமரென்று டாக்டரின் மனைவி கல்பாவுக்கு விஷ நாரம் வைத்தாள். நினைவே இல்லை.

அவர் இறக்கும் தரவாயில் காஞ்சனாவை அருகில் அழைத்தான்.

"காஞ்சனா! இனிதான் பிழைக்கமாட்டேன். என் செய்கைகள் பாமா, என்ன இவர்களை உன் கையில் ஒப்படைக்கிறேன். என் கணவர் மறு விவாகம் செய்து கொண்டாக்கியவையாகி உன்வரை.

முத்திரைகள் மாற்றத் தான் வந்தான் தன்னை என்ற முடியாது. அவ்வாறு மறு விவாகம் செய்து கொண்டாக்கிடாதா என்று என்னுள் சொல்ல முடியாது. இவ்வாறு உன் மனத்தில் வை. பாமாவையும் காஞ்சனாவையும் உன் கணியில் பிரத்தவர்களாக எண்ணிக் கொள். உன் வாழ்வை அவர்களுக்குக் காண அளிப்பவர்தான் விடவேண்டும். அவர்கள்

நரஸ் காபி

அருந்தி அதன்
பிரத்யேகமான ருசியை
அனுபவிப்புகள்

நரஸ் மான்யபாக்கலில்
கோ. பிரபேட் லிட்.,
சேலம் 6 சென்னை

NC2-21 A1M

6,00,000
ரூபாய்

பருத்தி நூல்கள்

Co. 80 லட்ச
ரூபாய்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்., மதுரை

மில்ல்கள்: மதுரை, தாத்துக்குடி, அம்பாசமுத்திரம்

★

கைத்தறி இயந்திரத் தறி. பின்னல் தறிவகங்களான
சகலவிதமான நூல்கள்

★

விசேஷ தரவகம் :

கயிறுகள், கீழுதுகள், கீத்தான்கள், நாடாக்கள் முதலியவைகளுக்கான
விசேஷ நூல்கள்-தரவக நூல்-முறுக்கேற்றிய திட்ட சரட்கள் முதலியவை

★

மாணேஜர்கள் :

ஏ. சி. எப். ஹார்வி லிமிடெட்

பாண்டிச்சேர் ரிவ்ர்ட்ஸ்

போன் : 420 (4 லைன்)

மதுரை

தந்தி : "தூங்கி"

மாதாஞ்சலகங்கள்

தரும ஜயம்மாள்

வினா தனம்மாள் எவருக்கு இரை உணர்ச்சியுள்ள உணவும் பூக்களையும் இருக்காது. நீக்கிதர், சாகுதிரிவன்-பதகன், ஜாவனிகள், வாய்ப்பாட்டு, வாத்தியம், பரதம் எந்த சம்பிரதாயத்தால் சுன்று அந்த அம்மாவின் இயல்புதான் வந்த ரேந்திர அனாத நாகத் போயிராவைச் செய்வார்களா? இன்றும் தனம் மரபு அனாதை நாகடு வரும் அவருடைய பெண், பேரம், பேத்திகள் இவர்களிடம் இருக்கும் இரை, கரிசுடம் சந்தத்தாகவே போக்கியும் போகாது. செருகியும், பதங்கையும், ஜாவனிகளும், சாகம் செருகும், தெனாவது, தமிழ் உருப்படி களும் இவர்களிடம் குவிந்திருப்பது மட்டும் இதன் பெறுபுகள். இந்த மானியம் ராகவாயலும், இவ்வளவுத் தூய்மையும், சுப்பு வாஸ்தவ அடிக்காத ராக உருவங்களும், இக் குடும்பத்தின் இரைக்குத் தனித்ததோர் பெருமையாகத் தருகின்றன. பழக்கத்தில் உட்கும் பரந்திராகக் கவிஞர்கள் அபூர்வ உருப்படிக்கள், அவற்றைப் பாராதிருந்துள்ள முதல்கண்-செங்கண், கமகம், காரகம், மத்தம் அபூர்வமான வேகவாழ்வின், மாடுஞ், கடைபா, திரிசா வற்றி, பரதா முதலிய ராகங்களின் உருவத்தை அறிவதற்கான அபிப்பிராயம், இவற்றையெல்லாம் கந்தவியா கவைச் செயா விரும்புவார் இவ்வினாவையிய தாடுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவ்வினா மரகபதி நாகடு வரும் தனம் வம்சத்தவரும் முதலவர் ஸ்ரீமதி ஜயம்மாள், வயது 60 ஆவது. ஆனால் பாட்டில் ஆட்டமோ, கட்டாடமோ, தெரவோ இல்லை. இன்றும் மியூனிக் அகாடமியில் தாம் நடத்தும் மாண்பு பதவிக் கூடத்திற்குத் திரைத்தொடும் வந்த பாடம் சொல்கிறீர் கொடுத்த வருகிறார்.

இருமதி ஜயம்மாள் தம் தாயாரிடமிருந்து தாயிடம் சம்பந்தம் வந்துகொண்ட தடவ் வினா இரு குடும்பங்களில் பதகவர் முதலியார் பேட்டை ஸ்ரீ திராசெய்யிடமும் கொஞ்சம் வித்தியாப்பியாஸம் செய்தார், கொஞ்சநாளும் தம் சொந்தி னானுசென்ற அகம்பிரதன்மமானாட்டக் கச்சேரி சென்றுவந்தார். தமது முயற்சியை வயதிலிருந்து இன்றுவரை யாருக்குச் சங்கீதம் சொல்லி வைத்திருக்கிறார்.

குறுகலையிட ஸ்ரீமதி ஜயம்மாள் பரத நாட்டியத்தின் புதிதிலுக்கு வித்தா பிருத்தவர் எவ்வே சொல்லவெண்டும், தனம்மாளின் வம்சத்தினர், தனம்மாள் உள்பட ஒரு சமயம் பரத சாஸ்திரத்தைக் கையாண்டதன்ரு. ஆனால் பின் ஈழத்து நாட்டிய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் இளைப்பெரும்பாறும் இங்குமேயுத்தினர் விட்டிருந்தனர். பல உறவினர் தடுத்தும் ஜயம்மாள் பிடிவாதமாகப் பாராசரக்

வதிகைப் பரதநாட்டியத்தைப் பரிந்துரை கானதுசெந்தத்தம்புகினியிடம் விட்டார். முன்பெல்லாம் ஆட்டத்தின் பெண்கள் வந்த பதக்களைப் பாடி வந்ததிலும், ஜயம்மானே முதல்முதலாகத் தம் பெண்ணின் அபிவர்த்துத் பதக்களைத் தாமே பாடி வரும் வழக்கத்தை ஆரம்பித்தார். தம் பரதநாட்டியம் கரிசுடம் சந்த சாஸ்திரத்தில் கொய்த்த வினா இவ்விருவர்களுடைய பாட்டிலிருந்து ஆட்டத்திலிருந்தும் தகவலுணர்ந்தது.

இம்முதிர்ந்த கடைபட்ட இரையைப், இவர்களிடமுள்ள அபிவ உருப்படிக்கையும் பல இனஞருக்குச் சொன்னீர் கொடுத்த. இச்சேய் வந்திய மேதும் மரப்ப வேண்டுமென்று சொன்ன மியூனிக் அகாடமியார் தீர்மானித்த போது, ஸ்ரீமதி ஜயம்மாள் உற்சாகத்துடன் முன் வந்த அகாடமியிட இதற்கென்று தனிப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறார். மேதும், பெப்-ரினார்டு முகம் தம்பிட்டமுள்ள உயர்ந்த உருப்படிக்கைப் பதிவுசெய்து கொடுக்கவும் இவர்தான்னார். விதவாக்களும் சில ளுவரும் ரேந்திர உருப்படிக்கைப் பொறுக்கி விரும்புகின்றனர். டிசன் சந்தை தாடககார டமியார் இதற்கு வேண்டிய உற்பாட்டை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். பல னாறத்திலு ளுத்தாக்களின் பங்கெழுபட்ட அபூர்வ உருப்படிக்கை, வழியே வந்த மாடத்தில், உயர்ந்ததொர் மானியக் கிடைப் பல இளம் விதவாக்களும் விதவர்களும் ழுண்டதற்குப் பாறும் மரபு கிட்டும் போகாமல் இவ்வினாச் சொத்தையும் வளர்த்து வரும். இந்த அரிவ தொண்டைச் செய்துதும் திருமதி ஜயம்மா ளுக்கு இரை உணவும் பெரிதும் கட்டமய்ப்பட்டிருக்கின்றது. காழ்க, ஜயம்மாள்,

— டாக்டர் வெ. ராகவன்

தேயாளம்

[illegible]

காட்சிகள்

கட்டிடக்கலைப் பத்திரிகை என்மக எடுத்துக் கூறும் திருவாரூர் அனாதலித் தலைமையகம்
பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்
பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்

1. புகழ் பெற்ற பாலகி நகரம்.
இதற்கு பெரு அருகில் பத்திரிகை தலைமையகம்
பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்

2. கருங்குடி பத்திரிகை, கவிதாபதி.

3. கிடு பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்
பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்

4. கவிதாபதி நகரம், கவிதாபதி
இதற்கு பெரு அருகில் பத்திரிகை தலைமையகம்
பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்

5. கவிதாபதி நகரம், கவிதாபதி
பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்

6. பத்திரிகை, கவிதாபதி நகரம்.
பெருமையான இத்த இலங்கை அனாதலித்

[illegible]

"கங்கைக் கவி நீர்த்தே - டயலிக்
ஏற்றம் புரிய வந்தாய்"

சுந்தரர் மனாவி பாரதியார்.

காழ்த்தகாலம் இப்பத்தையும் கவிஞரவர்த
நம் தம்பிக்கையும் ஊட்டுவ குழந்தைகளிடம்
வாருக்குதாம் பிசியம் இக்க? அந்நிலம்
நமது பாரதப் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு
வுக்குக் குழந்தைகளிடம் உண் பௌத்யம்
அந்த கருவிகளாக் குடிக்கலிக்கு பிதும்
தவரா தம்பிக்கையும் உயல் பிரதிதம்.

தாட்டகையும் தாட்டு மக்களையும் காம
வெக்கும் இத்தகைய மனாபுருஷர் துயம்
நீயமான நாய்பர் 16-ம் தேதி வந்த சிவ
ஆண்டுமனாகக் குழந்தைகள் நீயமரக்
கொண்டாடப்பட்டு வருவது மிகவும்
பொருத்தமாகுதே.

இவ்வாண்டுக் சேன்ற வருஷகளை விட
அந் கிவரிகையாக இதிலிருந்து பாரத
தாட்டுக்கும் கொண்டாடப்பட்டது. குழந்தை
இவ்விவ வளர்க்கிக்கொல் பன கழிவிலும்
பாடுபட்டு வருவ குழந்தை எழுத்தாளர்
செவத்தார் சேக்கிழ வானி மகனாக் பன
நெட்டமான திழ்த்தித்யம் இவ்விழாமைக்
கொண்டாடியார்.

தனது அவதாரத்தித பகிட்டுத்தே வளர்
தாது குழந்தைகள் பன சேய்ய திழ்த்திசை
தத்தி இவ்விழாபிதம் குழந்தைகளையும்
பெற்றோர்களையும் மகிழ்த்தினார்.

மயிலி பொது சாரணர் குழு, கடைபாது
நெயர் சகலம், யாப்பயம் சாரதா உயர்ந்த
ஆரம்பப் பகனி, ஸ்ரீ வேங்கட திசாரம் ஆரம்
பப் பகனி, ராஜாதி நெயர் சகலம் ஆகிய
வந்தாபகல்களைச் சேர்த்த பகனியம் குழந்தை
கள் அழகுறாக் தாட்டியமாமையும் தாட்டம்
தகுதும் பாடியும் விட்டம் பொய்யகாட்டம்
ஆகியவை திழ்த்தியும் சகலம் பெரு
பொட்டுவிட்டனர்.

குழந்தை எழுத்தாளர் செவத்தார் குழந்தை
சேக்கிழ எழுதுவோரை பார்க்கலிக்கு அந்
கையிக்கு ஒரு நெயரைப் போட்டி திழ்த்தி
னார். அந் செத்தி பெற்றவருக்குக் கைக்
மத்திர் திரு சி. பெப்பிரமனியம் பதக்கலைக்
அளித்தும் பாராட்டி ஆகி கறிஞர்.

சுரு குதக் குப்பது வரை வயதும் குழந்தை
களாக் சேன்ற தகவ் வதைகள் எழுதிவ
தற்காக் குதக் பகிசைப் புத்தகோட்டை திரு
சேய் ஸ்ரீத்தியல் (பூரம்), இவ்விடம் பகிசை
கொண்ட திரு ஜெ.கத்திராஜனும் பெற்றனர்.

குப்பது குதக் பதினாறு வயதும் குழந்தை
குழந்தைகளாக் சேன்ற சேந்த வதைகள்
எழுதிவந்தனாக் குதக் பகிசைச் சேன்ற

டி. ஜெ. இவ்விடமும் இவ்விடம் பகிசைச்
கொண்ட திரு சி. பெப்பிரமனியம் பெற்றனர்.

போட்டிக்கு வந்த வதைகள் வெவ்வேறு
திரு சி. ஜ. ரா. திரு வதைகளும், திருமதி
க. ரா. இத்திரா ஆகிய மூவரும் பகிசைச்
கொண்ட திரு சி. பெப்பிரமனியம் பெற்றனர்.

குழந்தைகள் திழ்த்திசை, பெருமையும் இவ்
வந்த கிசை திழ்த்தியாக் கிவ்விவ
பத்தப் புதக் குழந்தைப் பத்தகளைக் கொண்டு
விட்ட திழ்த்தி. தகித்தே திழ்வை தகவ்
குழந்தைப் புத்தகலைக் கொன்ற இவ்விவத்தி
பொருத்தமான ஆரம்பம். குப்பது எழுத்
தாள்களின் பத்தப் புத்தகளை எழு பதி
பாள்களை ஒரே தாள்க் ஒரே இடத்திக்கு கொண்டு
விட்டது இவ்வரை திழ்த்தி தகித்தி.

கொண்ட புத்தகலைக் கிவ்விவ :

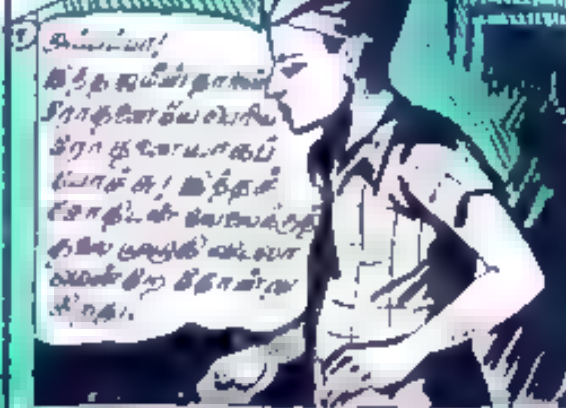
திரு பெ. தாள்க் "கிவ்விவ புத்தகம்",
(புத்தகப்பா பிரதிதம்), திரு சி. ஜி. ரா. "தகவ்
காப்பதம்" (கிவ்விவ காப்பகலம்), திரு
வதைகளும் "காத்திவந்தார வகு
வதை" (புத்தகோட்டை தகித்தி திவ்விவ),
திரு அழ. கிவ்விவபாதி "பாட்டுப் பாடு
கொண்ட" (குழந்தைப் புத்தக திவ்விவ),
"பொதுக் சேடி" (கட்டிப் பிரதமம்),
திரு தகித்திவான்க் "தகவ் குழந்தை
கள்" (குழந்தைப் புத்தக திவ்விவ), திரு
புலகல்கள்க் "கிவ்விவ தகித்தி" (பாதி
திவ்விவ), திரு கொண்டத்தி "புத்தக
பொய்கம்" (புத்தகோட்டை தகித்திவிவ),
திரு இவ்விவபாதி "கிவ்விவ" (மகர்
திவ்விவ), திரு தகவ்விவ "மருக்
கொழுத்த" (மகர் திவ்விவ):

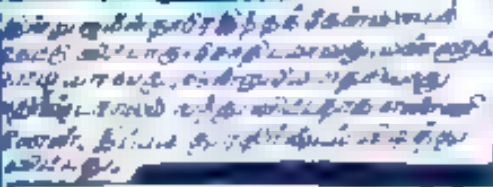
புதப் புத்தகலைக் குதக் பிரதிதம் ஒர்
இவ்விவ குழந்தைக்கு அளித்த வதைகள் கொண்டு
விட்டு வதைகள் கைக் மத்திர் திரு பெப்பிர
மனியம், குழந்தை இவ்விவத்திக்கு வெவ்வேறு
வையும் குழந்தைகளாக் துய கிவ்விவகளை
எழுத கொண்டபுதக் கிவ்விவத்தையும் மத்திர்
வதிபுத்திதார்.

திருமதி சேவத்தரம் கலாசாஸம் "வயதாக்
பெரிவரும் கிவ்விவ குழந்தையுமான
தேரு மான "கிவ்விவ திழ்த்தியக் குழந்தை
களாக் எழுத்திர் கொண்டார்.

பாட்டாளும் பெரிவாரும் பிரதமர் ஜவா
ஹர்லால் நேருவின் வெவ்வேறுகிவ்விவ
குழந்தைகளை மகிழ்த்தினார் திரு எப்பி.

இவ்வாறு கொண்டவர்களாக் குழந்தைகள்
திவ்விவக் கொண்டாடிய குழந்தை எழுத்
தாள்க் செவத்தையும் அந் தகித்தி திரு அழ.
கிவ்விவபாதி அகல்களையும் எவ்வாறு பாராட்
கலுதும் தகவ். இத்த விழாக் காட்டில்க்
செவத்தர கதிர் பகித்திக்கு காவலாம்.

Important: Always wear your seat belt!

தமிழகப் பேரவைத் தலைவர்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

எல்லா கதை?

35. திருட்டுக் குற்றம்!

ஹோட்டல்களுள்ளே சென்று மால்கோஷ் தனக்கு வேண்டிய அளவு பிஸ்கத்தைதான் ரோட்டிகளையும், மையையும் வாங்கிக் சாப்பிட்டான். வழியில் சாப்பிடுவதற்கும் பிஸ்கத், ரோட்டி வாங்கிப் போட்டலமாகக் கட்டிக்கொண்டான். ஹோட்டல் சொந்தக்காரன் மால்கோஷின் தோற்றத்தைப் பார்த்து அவன் மிகவும் கீழ் உயர்ந்த பொருள் களை வாங்கிக் சாப்பிடுவதையும் பார்த்தான். "என்ன ஐயா! உன்னைப் பார்த்தால் ஒரு பிச்சைக்காரனைப்போல் தோற்றுமளிக்கிறாய். கீழை உயர்ந்த பிஸ்கத்துகளையும், ரோட்டிகளையும் மற்றப் பொருள்களையும் சாப்பிடு

தேவியே! உன்விடம் போதிய பணம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

தோட்டக்காரன் கேட்டது சற்று மால்கோஷுக்குக் கோபத்தை அளித்தது. "என்விடமா பணம் இல்லை? இத்தாருங்கள். நான் சாய் பிட்டது போகும் பாக்ஸிப் பணத்தைக் கொடுக்கிறேன்" என்று தன் கையில்ிருந்த ஒரு பவுனை தோட்டக்கார

விடம் கொடுத்தான். பணபளியான பவுன் நாணயத்தை வாக்ஸிப் பார்த்து ஆச்சரியம் அடைந்தான் தோட்டலின் சொந்தக்காரன். பவுனைக் கொடுத்துக் சாய்பிட்டவர் களைத் தவிர ஆயுள் குழுவும் தோட்ட லின் சொந்தக்காரன் பார்த்ததில்லை.

பவுனை இரண்டு மூன்று முறைகள் இப் படிவும் அப்படியுமாகத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தான். "ஐயா! சற்றுப் பொறும். இவரென்று பவுன் நாணயத்தைக் கொடுத்தால் நான் சில்லறைக்கு எங்கே போவது? சற்று உட்காருங்கள். இதோ கொண்டு வகுமியேன்" என்று வெகு வேகமாக வெளியே போனான். ஆனால் தோட்டலின் சொந்தக்காரன் சீர்திருத்தியுடன் திரும்பி வரவில்லை. ஒரு போலீஸ் சேவகனுடன்

தான் திரும்பி வந்தான். "இதோ உட்கார்ந்திருக்கிறேன் முகத்திலே மீசை யும் தாடிப்படும், இவன் தான் இந்தப் பவுன் நாண யத்தைக் கொடுத்தவன்" என்று தோட்டலின் சொத் தக்காரன் மால்கோஷைக் கட்டிக் காண்பித்தான். போலீஸ்காரனைக் கண்ட ஷடன் மால்கோஷு பயம் அடைந்தான். "என்ன,

ஐயா இது? நான் என்ன தவறு செய் தேன்? எதற்காக இப் போலீஸ் சேவகரை அழைத்து வந்தீர்கள்?" என்று மால்கோஷு பயத்துடன் கேட்டான். தோட்டக்காரனிடமிருந்த பவுன் நாணயத்தைப் போலீஸ் சேவகரை கையில் வாங்கிக் கொண்டான்.

"மன்ன செய்தாய் என்று கேட்கிறேன். உன் பெயர் என்ன?" என்று கோபத்துடன் கேட்டான் போலீஸ் சேவகன்.

"எனக்குப் பெயர் ஒன்றும் கிடையாது" என்று பதில் சொன்னான் மால்கோஷு.

"திரு. நுக்கு எப்படிப் பெயர் இருக்கும்? எப்படிச் சமயமோ அப்படிப் பெயரை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதுதான் உனக்கு? எப்படி இந்தப் பவுன் நாணயம் கிடைத்தது?" என்று போலீஸ் சேவகன் அதட்டிக் கேட்டான்.

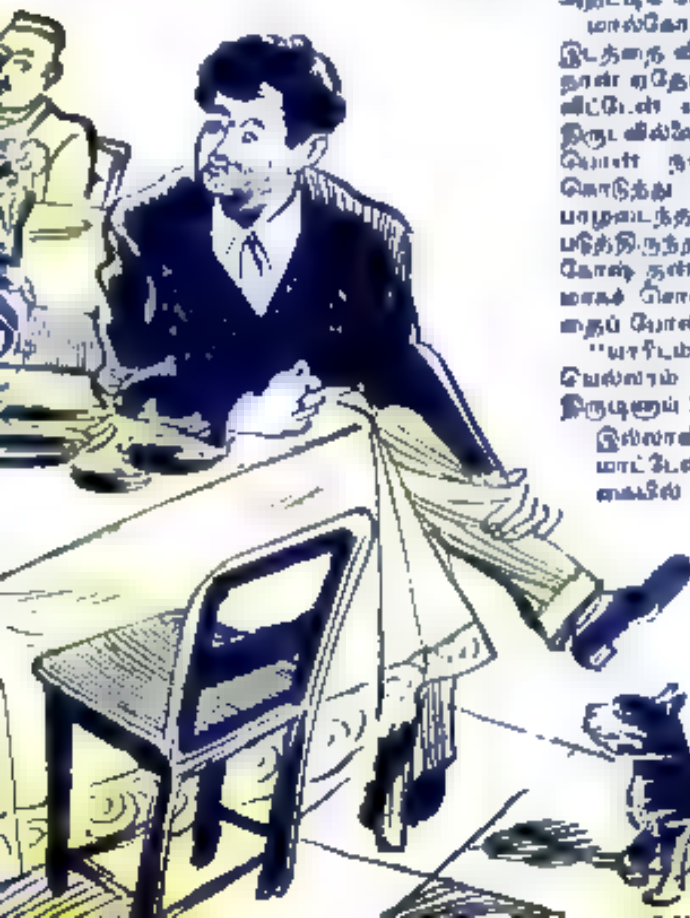
மால்கோஷு தான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருந்தான். "ஐயா! நான் ஏதோ பவுன் நாணயத்தைத் திருடி விட்டேன் என்று நினைக்கிறேன். நான் திரும்பிவீலை, ஐயா! எனக்கு இந்தப் பவுன் நாணயத்தை ஒரு மெலிதான் கொடுத்து உதவினா" என்று கூறி, பாழடைந்த கட்டத்திலிருந்தாலும் மெலிகும் படுத்திருந்த மொளையம் யாங்குறையும் மால் கோஷு தன்மீது சந்தேகம் வராதபடி சிலரை மாகக் கொண்டுள்ள. ஆனால் அவன் கூறிய கதைப் போலீஸ் சேவகனு நம்புகிறான்?

"மாரிடம் ஐயா! இந்தக் கட்டுக் கதை யெல்லாம் சொல்லி அளக்கிறே? எங்கே திருடியாய்? உண்மையைக் சொல்து,

இல்லாவிட்டால் உன்னைக் கம்மா விட மாட்டேன். வா என்னுடன்" என்று ஒரு கையில் மால்கோஷையும் மற்றொரு

கையில் பவுன் நாணயத்தை யும் எடுத்துக் கொண்டு போலீஸ் கட்டெஷனை நோக்கி நடந்தான்.

போலீஸ் கட்டெஷனில் மால்கோஷை ஒரு அறையில் வைத்துப் பூட்டி விட்டார்கள். மிகு ஒரு மணி நேரம்

CONTRIBUTE LIBERALLY
ON
FLAG DAY
(DECEMBER 7)

FOR THE WELFARE OF EX-SERVICEMEN
AND THEIR FAMILIES

கழித்து அந்தச் சிறிய அகதரிலிருந்து மால்கோஷுக்கு விடுதலை கிடைத்தது. ஒரு போலீஸ் வண்டியில் அவளை ஏற்றினார்கள். அந்தப் போலீஸ் வண்டி சில மைல்களுக்கு அப்பால் ஒரு பெரிய போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில் சென்று நின்றது. அங்கிருந்த போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர் மால்கோஷிடம் எப்படியும் பெண் நூலாயம் வந்தது என்பதைப் பற்றிய பல கேள்விகளும், குறுக்குக் கேள்விகளும் கேட்டார். ஒன்றையும் விடாமல் தனக்கு எப்படியும் பவுன் நூலாயம் கிடைத்தது என்பதை மிகவும் தெளிவாக அந்தப் போலீஸ் அதிகாரியிடம் மால்கோஷு தெரிவித்தான். பிறகு அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி ஒரு காதெதரில் என்னவோ எழுதி ஒரு போலீஸ் சேவகனிடம் கொடுத்தார். உடனே மால்கோஷை மறுபடியும் போலீஸ் வண்டியில் ஏற்றி அவனைச் சைதாஸ்குக் கொண்டு போய் அடைத்து விட்டார்கள். சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் அவனுக்கு ரொட்டியும்பாறும் கொடுத்தார்கள்.

"அப்பா! என்னை எத்தகை இந்தச் சைதாஸ்கில்லில் வைத்திருக்கிறார்கள்?" என்று தனக்கு ஆகாரம் கொண்டு வந்த சேவகனைக் கேட்டான் மால்கோஷு.

அவர், "அப்பா! உன்னை எத்தகு இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சாதாரணமாகத் திருடர்களைத்தான் சைதாஸ்கு பெய்ததற்கு முன் இங்கு கொண்டு வந்து பூட்டு வைப்பது முக்கம். நீ ஏதாவது திருவுருவா?" என்று கேட்டான்.

இந்தக் கேள்வி மால்கோஷுக்கு மிகவும் வருத்தத்தைத் தந்தது. "நானா திருடன்? எனக்கு அந்த கழுக்கமே கிடையாதே!" என்றான் மால்கோஷு.

"அப்படியானால் நீ இங்கே வருவதற்கு முன் என்ன குற்றம் செய்தாய்? நீ குற்றம் செய்யாவிட்டால் ஒருநாளும் உன்னைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் சைதாஸ்குக்கு அழைத்துக் கொண்டு வரமாட்டார்கள்."

அதற்கு மால்கோஷு, "திருடனில்லை, ஐயா! என்னை நம்புங்கள்!" என்று கூறித் தனக்கும் பவுன் நூலாயம் கிடைத்ததையும், தான் ஜோட்டலுக்கும் போனதையும் அந்த ஆளிடம் விவரித்துச் சொன்னான்.

உடனே அந்த ஆள், "அப்பா! உன்னைப் பார்த்தால் நல்லவன் போலத் தெரிகிறது. தெரீவாங்க நீ திருடி மிருக்கலாம். நீ இப்பொழுது என்னிடம் சொல்லியதைப் போல் கட்டுக்கதை ஏதாவது சொன்னால் உன்னை ஒருவரும் நம்ப மாட்டார்கள். அதனால் உன்னைமேல் ஒப்புக் கொண்டுவிடு. உனக்குத் தண்டனை வவுளமாக இருக்காது" என்று கூறி விட்டுத் தடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான்.

அப்பொழுது மீண்டும் மால்கோஷு தன் கோப்டிப் பையில் கையை விட்டான்.

கைவிட்டபுடன் பையில் ஒரு பவுன் நூலாயம் இருந்தது. ஆக்கிரியத்துடன் அதைக் கையில் எடுத்தான். "இது என்ன, மறுபடியும் ஒரு பவுன் நூலாயம் இருக்கிறதே" என்று ஆக்கிரியத்துடன் அந்தப் பவுனைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தான். இன்னும் பையில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அங்கு பக்கத்துப் பையன் பார்த்தான். ஒன்றும் இல்லை. பிறகு இது கையில் பவுன் நூலாயத்தை வைத்துக் கொண்டு தனது வஸ்து கைவைப் பைரீனாஸ் விட்டான். என்ன ஆக்கிரியம்! அவன் கைக்கு மத்திரை பவுன் நூலாயம் இருப்பது போல் தோன்றியது. கையில் கிடைத்ததை வெளிவெ எடுத்துப் பார்த்தான். அது ஒரு பவுன் நூலாயமாக இருந்தது. மறுபடியும் பார்த்தலாம் என்று இரண்டு பவுன் நூலாயம் கையிலும் தனக்கு எதிரில் மேலு வைத்து விட்டுத் தனது வஸ்து எட்டப் பையில் விட்டான். மறுபடியும் அதிலிருந்துபவுன்நூலாயம் வந்தது. பிறகு இதேமாதிரி அவனுக்கும் பவுன் கிடைத்துக்கொண்டே இருந்தது. "இந்தச் சட்டையில் நிம்ச் என்று ஒரு மத்திரை வந்தி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம், என்னுடன் அந்தப் பழைய கட்டத்தில் மிதத்துக் கொண்டு இருந்த மீறல்தான். அதில் சந்திரை மின்ன. அந்தக் மீறல் ஒரு மத்திரைக்கிளை ஏற்றியிருக்க வேண்டும். நான் அவருக்குச் சட்டை கொடுத்துக் கயகாரம் செய்ததில் கைவிட எனக்கு கயகாரம் செய்திருக்கிறே போலிருக்கிறது. இந்தச் சமாரத்தை வக்கிமாவது சொன்னால் இந்த மத்திரை கதி உன்ன சட்டைவை என்னிடமிருந்து மிதக்கக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். இச் சைதாஸ்கிலிருந்து இந்தச் சட்டை புடன் தப்பித்து வெளியேறினால் போலும்" என்று மால்கோஷு எண்ணினான். அச் சமயத்தில் மத்தியான ஆகாரத்துடன் அந்தச் சேவகன் வந்தான். (தொடரும்)

பாலா
மலர்

பறக்கும்

பட்டம்

தென்றல்

மீனாப் போன்ற பட்டம்—காற்றில்
மலிவாப் போல ஓடி

தேவா உறிஞ்சும் வண்டு போல்
இரிபுது பாச் மேவே

தந்திரம் புளியமரம்—சால்வா
தாவி வரும் பட்டம் :

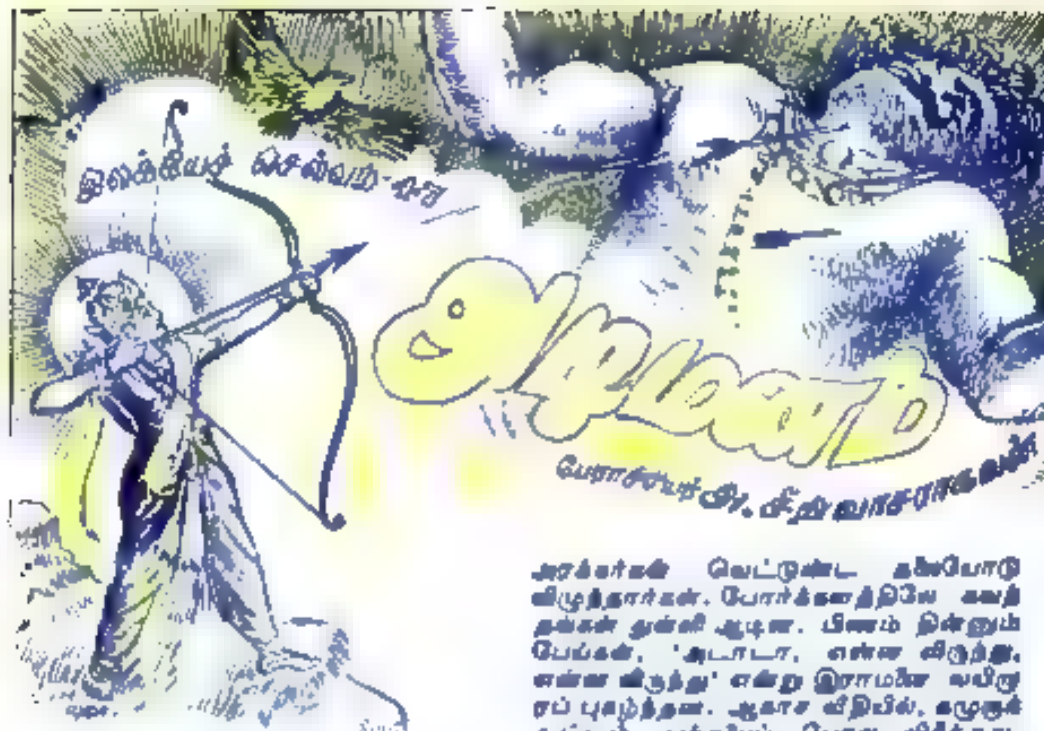
சுந்தரத்தில் ஆடிக்கொண்டு
ஆவா மயக்கும் பட்டம்..

காற்றில் நீங்கும் பட்டம்—ஜோராய்
கண்ணம் போடும் பட்டம் :

சேற்று நீரில் வீழ்ந்து விட்டால்
இனங்கு லென்ற பட்டம்.

வாழா நீண்ட பட்டம்—விண்ணை
வட்ட மிரும் பட்டம்

வாழா ஓட்ட அறுத்து விட்டால்
வாழா ஆட்டும் பட்டம்.

இருள் அடர்ந்த தண்டக வனத் துக்கு இன்று உக்கிர அழகுற்றுச் செல்வப் போகிறேன். அதோடு, அங்கே உன்ன மாரீசன் ஆரமத்துக்குச்சென்று. அரக்கன் மாரீசனையும் பார்த்துவிட்டு வரலாம் என்று எண்ணுகிறேன். என்ன தயக்குகிறீர்கள்? காவியத்தில் உன்ன காடுதான், அங்கே உலாவுகின்ற அரக்கன் தான், பயிடுக்காடும் வாகுக்கன். தம்பொரு கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரும் வருகிறார்.

இதோ மாரீசனுடைய ஆரமத்தை அடைந்து விட்டோம். 'மாரீசன்க் காண்பீ போகிறோம். முன்னே ஒருமுறை அவனைச் சந்தித்து ஞாபகம் இருக்கிறதா?' என்று கம்பர் கேட்கிறார்.

ஞாபகம் இல்லாமல் என்ன? கிவகா மித்திரன் என்ற முனிவன், இராமனையும் இலக்குவனையும் துன்பமாக வைத்துக் கொண்டு, யானம் செய்யத்தொடங்கிவிடுகிற அந்த சித்தாரமத்தில், மாரீசன்க் காண்டோம். தன்னுடைய தம்பி கவாகுவினோடும், வேறு பல அரக்கர்களோடும், முனிவனுடைய யாகத்தைக் குறிப்பதற்காக, மாரீசன் அங்கே வந்தான். அவனோடு வந்த அரக்கர் படை, காரிகால் மேகத்தைப் போல, வானமும் வானமும் திரைந்து அகிர்ந்தது.

ஆனால், காண்பீ பொழுதில், இராமன் தூதிய அம்பு, அரக்கர் கட்டத்தைக் கலக்கியது, கவாகுவைக் கொன்றது. ஒடிய அரக்கர்களைத் தூத்திக் கொன்றது.

அரக்கர்கள் பெட்டுண்ட கலிபோடு விழுந்தார்கள். போர்க்களத்திலே கவந்தக்கன் துக்கி ஆடின. பின்னம் தின்னும் பெய்கன், 'அடடா, என்ன விருந்து, என்ன விருந்து' என்று இராமனை வலியுரப்புகின்றான். ஆகாச விழில், கழுநகர் கட்டப் பத்தியப் போல கிளிந்தது. இந்தப் போர்க்களத்திலேதான், மாரீசன் பயம் எப்போது முதல் நடனவாக உணர்ந்தான். இராமனுடைய அம்பு அவனைச் செத்துக்கொன்றது. கவி, கவிதா எதிர்த்து கிடுகிறது.

மாரீசன் சாதாரணமாகப் பயப்பட்டு உடியவனா? இல்லை. அவன் நாடகவியன் மகன். நாடகவியோ,

கண்டகுத் தொழ்ப்பதும்,
கடன வரிதும்
கிண்டகுத் தொழ்ப்பதும்
மேன்குடி சேய்ச்செய்க

வேண்டும் என்றும், பூயிதயச் செட்டி கிறுவான், கடன வாரிக்குவான், வான வெளியைத் தொண்டி எடுத்த கிறுவான். அவ்வளவு வகிமை பொருத்தியவன். அவன் குணமோ, அதற்கு என்ன குறைவு, பாவம் அன்றதும் ஒன்றுகூறினாரு, ஒரு பெய்கவடியும் பெற்றுதோ என்று சொல்லும்படிக்கு, அது அமைந்திருந்தது. தாய்க்குப் பிள்ளை இந்த மாரீசன். மாதவியும், வஞ்சனியும், கவிமயியும், தாண்ட விட ஒரு படி மேலே, மாரீசனும் அவன் தம்பி கவாகுவும் தின்றனர்.

மாவறும், எஞ்சும், வாய்க்க குற்றம் தாரிதும் பழகிவீ.

[வாய்க்க - வாய்ப்பு இல், கவிமயிக்கார தாரிதும் - தாண்ட விட.]
இப்படிப்பட்ட மாரீசனிய, இராமனுடைய அம்பு தினைக்க வைக்கிறது.

தன் மனம் போனபடி, நினைவை தாடிய வன் மாரீசன். தனக்கு உள்ள வலிமை யிலும், எதையும் சாதித்து விடலாம் என்று எண்ணியவன். தம்பி சுவாரு ஷுக்கும், தனக்கும், மற்ற அரசர்க ளுக்கும் நேர்ந்த கதி, தன் வலிமைக் கும் எல்லை உண்டு என்பதை மாரீசனுக்கு விளக்கியது. முதன் முதலில் பயம் என் பதை உணர்ந்தான். கடலில் போய் விழுந்தவன். அதோடு பயத்திலும் விழுந்தான்.

இதையெல்லாம் நினைவுக்குக் கொண்டு வரும் நம்மைப் பார்த்துக் கம்பர் சொல்லுவீரார் : 'உண்மைதான். முதன் முதலில் பயத்தை மாரீசன் அனுபவித் தது' சித்தாரிராமப் போரித்தான். அந்த பயம் நீங்கவில்லை, அதோ, போகிறான் பாருங்கள்.'

பர்ணசாஸியிலிருந்து வெளியே நித் தும் மாரீசனுடைய உருவம் நம்முடைய கண்ணில் தென்படுகிறது. தவக்கோலம் பூண்டு, தாய முளிலைப் போல் அக் கலா இந்த அரசர்கள் வருகிறார்?

'கொஞ்சம் இருந்து பார்ப்போம். அப் போது தெரியும், இந்தக் கோலத்தின் அழகு' என்விரர் விரிஞர். அவருடைய குரலில் பரிகாசம் தொனிக்கிறது.

'அப்படியா? இந்தத் தலவேடம் வெறும் பொய்யா, ஏமாற்று?' என்று கேட்கிறோம்.

'பொய்தான், ஆனால் மாரீசனுக்குக் கூட, இப்போது அது பொய் என்று தெரியுமோ, என்னவோ? இந்தக் கோலத்தை முதன்முதலில் பூண்ட போது, அது பொய் என்று மாரீசன் உணர்ந்திருந்தாலும், இப்போது அதை மறந்து விட்டான். தன்னை நிசமான தவிர என்று எண்ணத் தலைப்பட்டு விட்டான். ஆனால்...' என்று நிறுத்த விரர் விரிஞர்.

'ஆனால் என்ன?'

'என்னவா? மனிதனுடைய மனம் மிக மிக விசித்திரமானது. மனத்தில் இரு பகுதிகள். ஒன்று வெளி மனம், மற்றொன்று உள் மனம் அல்லது அடி மனம். நாம் நினைந்து செய் கின்ற செயல்கள், அவை விளைக்கும் உணர்ச்சிகள், எண்ணங்கள், இவை வெங்கலாம் வெளி மனத்தைச் சார்ந்தவை. வெளி மனத்தின் அணவும் போக்கும் நமக்கு நன்றாகத் தெரிகின்றன. ஆனால் ஒவ்வொருவனுடைய அடி மனமும் அவனுக்கே தெரியாத இரன் உலகம். வெளி மனத்தில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு சுவையும், அடி மனத்தில் நமக்குத் தெரியாமல் உருவாகும் ஒரு சக்தியாக வடிவாகிறது. நம்மையும், நம்மை இத்த வகையில் அடி மனத்தில்

கல்கி

சந்தா விகிதம்

99 ரூபாய் 99 ரூபாய்

இந்தியா } 15-00 7-60
இலங்கை }

பர்மா, மலேயா } 18-00 9-00
வெளி நாடுகள் }

தனிப் பிரதி விலை 30 நாடாண்டை

சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்பப்பட வேண்டும். வி. பி. பி. தொடர்பு. இலங்கை போர்டின் மட்டும் வி. பி. பி. முகம் சந்தா தொகையைச் செலுத்தலாம்.

மாணவர் கல்வி வளம், சென்னை-10

பழங்கிட்டு விடக்கின்றன. நாம் எதிர் பாராத தருணத்தில், எதிர்பாராத முறையில், அவை அங்குப்போது வெளி மனத்தில் தலைதட்டி நம்மைத் திணற அடித்து விடுகின்றன.'

விரிஞர் இப்படிப் பேசி வரும்போதே, காட்டு வெளியில், மாரீசன் ஆசிரமத் துக்கு அருகிலே, புஷ்பக விமானம் வந்து நிறங்குகிறது. அதிலிருந்து இராவணன் விரைவாக இறங்கி, மாரீசனை நோக்கி வருகிறான். இவர்களைவிரை எதிர் கொள்ள, மாரீசன் விரைந்து செல் கிறான்.

விரிஞர் சொல்கிறார் : 'என்ன விசித் திரமான தவிர இந்த மாரீசன் !

பொருத்திய பயத்தன்

இந்த பயம் இராமனுடைய அம்பால் விரைந்தது. இது காரணமாக, போகத்தை நோக்கி வெறித்து ஒரும் இத்திரிவங்களை அடக்கிப் பார்த்திருக்கிறான். அவை அடங்கவில்லை. அவற்றை உலக விட்டால், இராம பாணம் மறுபடியும் வந்து விடுமோ என்று கவங்குகிறான். பயம் ஒருபுறம் இழக்க, போக இச்சை மறுபுறம் இழக்க, சிந்தை பொருமி யவங்குகிறான்.

பொருத்திய பயத்தன்

சீதை பொருத்திய வெருவுகிட்டுத் (வெருவுகிட்டுத்—பயம்பெருகும்)

இத்தியங்களை அடக்கி சீதை பாரீசன்

(இத்தியங்களை—இத்திரிவங்களை, புண்களை.) இத்திரிவங்களை அடக்கி நின்ற மாரீசன் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி யானவதான், அவன் தவம் பவித்து விட்டதே, அவன் உண்மையான தவிர ஆகிவிடுவானே? இத்திரிவங்களை அடக்கி நிற்கிறான். காரணம், பயம். அவன்

அடக்கவில்லை. ஆகவே "துயே! புலன் இன்பம் கிட்டவில்லை" என்று பொருளுகின்றன.

புலன்கள் செல்லும் வழி போகவும் முடியவில்லை, அவ்வளவு பயம். ஆகவே, பொருளுற்று வெருவுகின்றான். பயமும், போக இச்சையும் அவனுடைய அடிமனத்தில் பதி பொருகின்றன. என்ன செய்வான் அப்பாவி!

இதற்குள் மாரீசனுடைய குரல் நம் மூடைய காதில் விழுந்தது. இராவணன் பார்த்துப் பேசுகிறான். அவனுடைய முதல் வார்த்தைகள் இவை. என்ன சொல்லுகிறான், கேட்போம்:

கேத மனிதன் கற்பக நீழல் தலைக்கும் அந்தகனுக்கும் அஞ் அஞ்ச அரண்வாய் இந்த வனத்து என் இன்னம் இருக்கை

எவியேனின்

வந்த கருத்து என் சொல்லுத்

[கேத மனிதன்-வரன் உடைய யு: அந்தகன்-வயன் அஞ்-அஞ்சம் தரும்படி.]

"பேரரசனே, ஏழையைப் போல இந்தக் காட்டிலே வந்து, துன்பம் திறைத்த உன்னுடைய இருப்பிடத்தை நாடி வந்திருக்கிறாயே? என்ன காரணம்? தீயோ, வானை பொருத்திய குவிந்த

மலர் சொரியும் கற்பகத் தருவின நீழலில் வாழ்கிறேனே அந்த இத்திரனும், உயிர்களை எவ்வாறு வாட்டுகிறேனே அந்த யமனும் பயப்படும்படி அரசாள் கிறாய். உனக்கு, இந்த வனத்தில், என்னுடைய இன்னம் இருக்கையில் என்ன வேலை?" என்று கேட்கிறான் மாரீசன்.

வந்த மருமகனாகிய இராவணன் "வா, அப்பா" என்று அழைக்கவில்லை. "என்ன, ககமாக இருக்கிறாயா?" என்று கேட்கவில்லை. "நீ இத்திரனும், யமனும் அஞ்ச வாழ்கிறாய். இங்கே இந்த இன்னம் இருக்கைக்கு - துன்பம் திறைத்த இருப்பிடத்துக்கு - வந்த காரணம் என்ன?" என்று கேட்கிறான் மாரீசன்.

அவனுடைய அடி மனத்தில் பதுக்கி தின்று, அவனைக் கவக்கும் போக இச்சையும் யமபயமும், அவன் வாய் திறந்து பேசும் முதல் வார்த்தைகளில் இப்படித் தம்மை இவ்வாறு காட்டுகின்றன.

எவ்வளவு நுட்பமான மனத்தத்துவ அறிவோடு, இந்தப் பாத்திரத்தைக் கம்பர் வடிவாக்கி இருக்கிறார் என்று விளக்கிறோம்.

"இதுதான் காவியத்திலே நாடகம் பாங்கு என்பது" என்று நம்மிடம் சொல்கிறார் கம்பர்.

அழியாப் புகழ் பெற்ற
1001 இரவுகள் என்ற

அரபுக் கதைகள்

ஆற பகுதிகளாக சக்தி மலிவுப் பதிப்பில் வெளிவருகிறது. முதல் பகுதி ரூ.50/- 19ல் வெளிவருகிறது. மற்றப் பகுதிகள் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொன்றாக வெளிவரும். ஒவ்வொரு பகுதியும் சுமார் 450 பக்கங்கள் இருக்கும்.

அ. வெ. நடராசன்
தமிழாக்கியது

இந்த நூல் உயர்ந்த விலைப் பதிப்பாக, வெளிவந்தபோது கமிஷன் தேக்க விநியோகம் பிச்சு, எம். கவையாபிப் பிச்சு, டி.கே. டி. ஏ. ஆகியோர் பெரிதும் பாண்டி இருக்கிறார்கள்.

முதல் பகுதி 416 பக்கங்கள். வெள்ளை காகிதம். அழகிய முகப்புப் படங்களுடன்

ரூ. 1-50

பிரதிகளுக்கு முன் பணம் அனுப்பிப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும்

சக்தி காரியாலயம்

1000ம் விளக்கு - - - சென்னை - 6

தகவல்

மாலவல்லியின் தியாகம்

அத்தியாயம் 22

பூம்புகாரில் பூதுகள்

பூதுகளைத் திடீரென்று தன் இக்லத்தில் கண்ட வைகைமாலை திகைத்துப் போய் விட்டாள். பூதுகளைப் பற்றி அவள் கேள்விப்பட்ட செய்திகளெல்லாம் அவளுடைய நீண்டிரு வந்து அவளைக் குழப்பின.

அது இரவு வேளையாதலால் மூன்று விளக்குகளின் மங்கலான வெளிச்சத்தில் பூதுகளை யாரும் எளிதில் அடையாளம் காண்டு கொள்ள முடியாமல் இருந்தது.

பூதுகள் சைலென்ஸியை வாயில் கதவைச் சாத்தித் தாளிடும்படி சொல்லிட்டு உள்ளே புதுத்தான். வைகை மாலை யார் கதவைத் தாளிட்டு விட்டு அவளைப் பின்தொடர்ந்து உள்ளே சென்றாள்.

பூதுகளைக் கண்ட கதமதியும் அதிர்ந்து போய்விட்டாள்.

“கதமதி, வைகைமாலை! என்ன துரையடியாக இருவரும் திகைத்துப் போய் விட்டார்கள்? பகலைய ராஜ்யத்தில் சிறைப் பட்டிருந்தவன் எப்படி இங்கு வந்து முளைத்தான் என்று? அவ்வது மாலையின் மீட்ட விதாதத்தை நினைத்தா?” என்று கேட்டு விட்டுப் பூதுகள் அந்த இக்லத்துக் கூடத்தில் இருந்த ஸ்ரேஸ்டில் அமர்ந்து சிரித்தான்.

“நீங்கள் ஓர் அதிசய மனிதர்.....!” என்றான் கதமதி.

பூதுகள் சிரித்துக் கொண்டே, “நீங்கள் இருவரும் என்னைக் கொஞ்சங்கூட எதிர் புரக்கவில்லைவல்லவா?” என்றான்.

“அது உண்மை தான். இன்று

மட்டும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் அல்லும் பசலும் அயலுரதும் உங்களைப் பற்றி நினைத்தோம். பெரிதும், நீங்கள் காஞ்சிபுரத்தில் சிறைப்பட்டு விட்டதாகவும், பிறகு சிறையில் கொரமாகத் தாக்கப்பட்டு... என்று வைகை மாலைச் சற்றுத் தயக்கிடுக,

“ஏன், வைகைமாலை! மேலே சொல் வேன். வேதநீர் என்று சொன்னால் யார் வெந்துபோய் விடுவார்? சிறையில் கொரமாகத் தாக்கப்பட்டு நான் இறந்துவிட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். நான் சொல்வது சரிதானே? இருக்கட்டும். அந்தப் பொய் வதந்திகளை பெயலாம் நினைத்து நம்பி நீ விபரதமாக எதுவும் செய்து கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமே என்றதால் நான் மிகவும் வேதனைப்பட்டேன்!” என்று பூதுகள்.

“பாவம், எப்பொழுது சாய்விட்டதோ என்னவோ! மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு நொடிப் பொழுதில் சமையலுக்கு ஏற்பாடுசெய்து விட்டு வருகிறேன்...” என்று கூறி விட்டு, கதமதி எழுந்த சமையற்கட்டுக்குப் போனாள்.

வைகைமாலை ஆச்சரியத்தினால் அகல விரிந்த நயனங்களுடன். “.....அப்படியானால் நீங்கள் காஞ்சிபுரத்தில் சிறையில் இருந்ததெல்லாம் பொய்யா?” என்று கேட்டாள்.

“ஆமாம்! காஞ்சிச் சிறையில் நான் இருந்ததும் பொய்; அங்கே இறந்ததும் பொய்.....! பகைவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகத் திரிந்து

கி.ரா.கோபாலன்

நல்லது! இன்னும் நான் பறமுகிலுமான காரியங்கள் செய்ய வேண்டி யிருக்கின்றன. அவைகளை வேண்டாம் வெற்றிகரமாக முடித்த பிறகு என்ருடைய உயிரைப் பற்றிய அக்கறை எனக்கு இல்லை..." என்று.

"...உண்மைதான். ஆனால் உங்கள் உயிரைப் பற்றிய அக்கறை உங்களுக்கு இருக்கலாம். எனக்கு அதில் சாத்தக காட்டப் பூரண உரிமை உண்டு. உங்களை ஒன்று சொடிகிறேன். நீங்கள் அதை மறுக்கக் கூடாது. அதோ அந்தக் காளரத்தின் வழியே தெரியும் பாதி மதியைப் பாடங்கள். அதன்பின் ஆணையாகக் கேட்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கும் எந்தக் காரியத்திலும் இரங்குவதில்லை என்று சொல்லுங்கள்.....!" என்று அவசைமாரி.

பூதுகள் அவர்செயமாகச் சீர்த்துக் கொண்டே, "வைசைமாரி! என்ரும் இயலாத ஒன்றைக் கேட்கிறேயே! என்னை மன்னித்து விடு...!" என்று.

"என்ன, மன்னிப்பதா? உங்கள் அன்புக்கு உகந்த என் வேண்டுகோளைப் புறக்கணிக்கிறீர்களே!" என்று கூறிய வைசைமாரியின் ஸரம் தழுதழுத்தது. கண்ணில் மளமளவென்று நீர் பெருகி மறைந்தது.

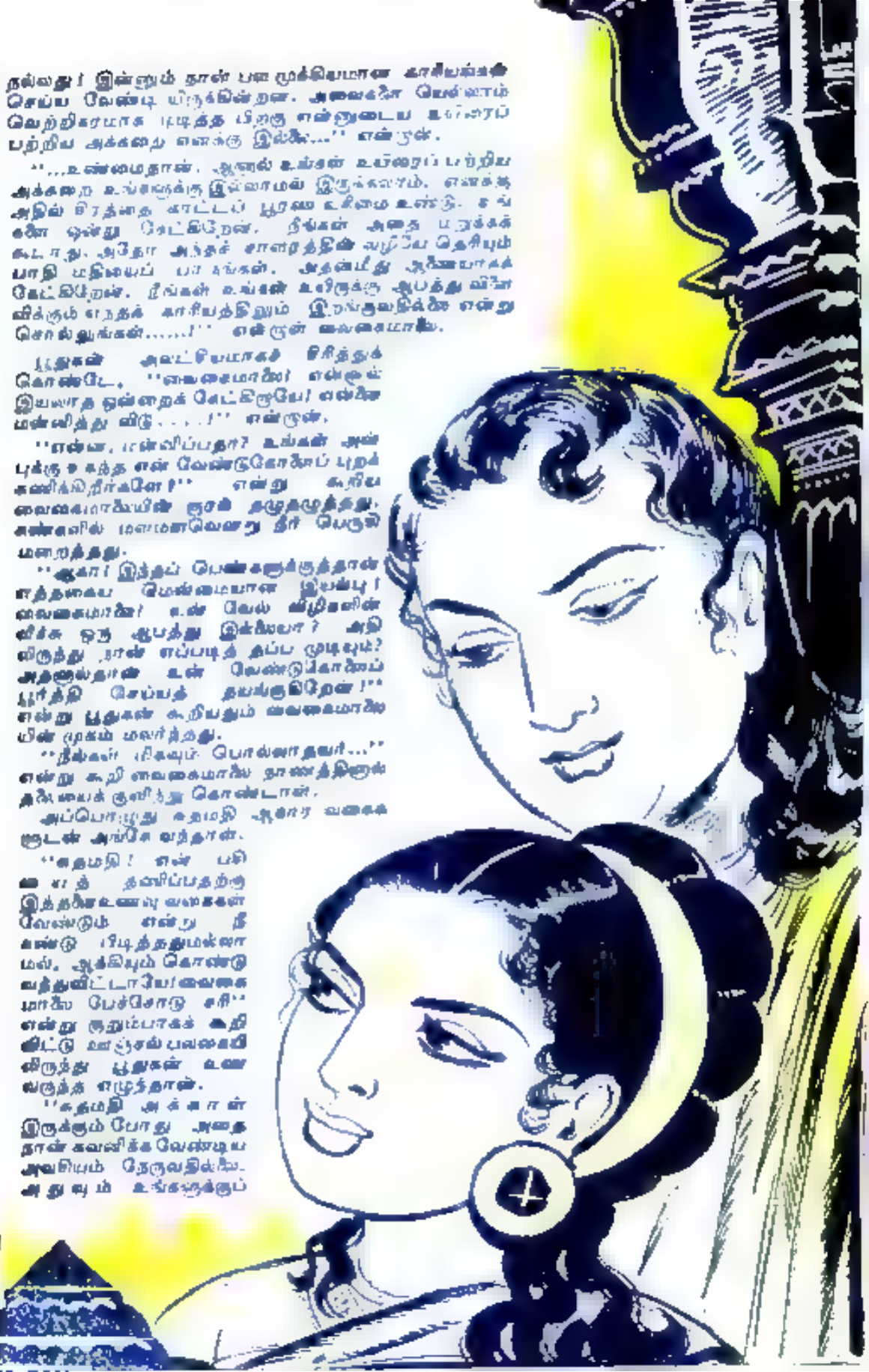
"ஆகா! இந்தப் பெண்களுக்குத்தான் எத்தகைய மென்மையான இயல்பு! வைசைமாரி! உன் வேல் விழிகளின் மீது ஒரு ஆபத்து இல்லைவா? அறிவிருந்து நான் எப்படித் தப்ப முடியும்? அதனால்தான் உன் வேண்டுகோளைப் பூர்த்தி செய்பத் தயங்குகிறேன்!" என்று பூதுகள் கூறியதும் வைசைமாரியின் முகம் மலர்ந்தது.

"நீங்கள் மிகவும் பொல்லாதவர்..." என்று கூறி வைசைமாரி தாணத்தினால் தன்மையக் குனிந்து கொண்டாள்.

அப்பொழுது கதமதி ஆரார வகை குடல் அப்பே வந்தாள்.

"கதமதி! என் பகிஷை எத் தணிப்பதற்கு இத்தரிசு உணவு வகைகள் வேண்டும் என்று நீ உண்டு பிடித்ததும்ன்றாமல், ஆக்கியும் கொண்டு வந்துவிட்டாயிவகை மாரி பேச்சோடு சரி!" என்று குறும்பாகக் கூறி விட்டு ஊஞ்சல்பவகை விருந்து பூதுகள் உணவருத்த எழுத்தான்.

"கதமதி அக்காளருக்கும் போது அதை நான் கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் தெருவதில்லை. அதுவும் உங்களுக்குப்

[illegible]

சுருத்திரை 2-வீதிக்கு
தெருவாகவும் உருவம்
இருந்ததைத் தவிர்த்து
மேல் கட்டுவதற்கு
அவர்கள் முயற்சி
செய்திருக்கிறார்கள்.

விக்கிஸ்
விக்கிப்பீடியா

மேலும், இவ்வாறு தவறான கருத்துக்கள் பரவிக்கொண்டிருப்பதால், அரசு இவற்றைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[illegible]

இன்றே விக்ஸ்வேபோர்ப்பை உபயோகித்து பாருங்கள்
 மூலிகைகளுக்கான மீட்டாந்தைச் சரஸ்வதி 40 நம்பர் தான்

www.ijerph.com

பிரியமான உணவு வகைகளைத் தானே சித்தம் செய்து உங்களுக்குப் பரிமாறுவதில் அவளுக்குத் தனி ஆகாச!" என்று வைகைமாலை, குறும்புத்தனமாகப் பார்த்துக் கொண்டே...

"இங்கே, இங்கே! நீங்கள் இருவரும் பேசுவதைத் தடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சமையலறைக்குப் போய் விட்டேன்!" என்று சதமதி.

மூலமும் எப்பிட்டு முடிந்ததும், மேல்மாடத்துக்குச் சென்றனர். சந்திரன் இப்பொழுது கடுவானத்துக்கு வந்திருந்தான். குளிர்ந்த காற்று கைமாக வீசியது. பால் போன்ற வெண்மையில் காலிரிப்பும்பட்டினமே மோகன வெளித்ததில் முழுவியிருந்தது.

"சதமதி! நீங்கள் இருவரும் கொடும் பாளுக்குப் போய் வந்த செவ்விய பெயலாம் எனக்குச் சொல்ல வேண்டாமா?" என்று கேட்டாள் பூதுகள்.

"வைகைமாலை ஒன்றும் சொல்லவில்லையா? அவள் சொல்லியிருப்பாள் என்று நினைத்து நான் உம்மா இறந்து விட்டேன்!" என்று சதமதி.

"இங்கே, அக்கா! அவர் காதுபேரத்தில் கொடியவர்களின் கையிடு சிக்கி, பிறகு தப்பி வந்திருக்கிறார். அந்தச் சுவாரஸ்யமான விவரங்களைக் கேட்பதினாலே வெகு நேரம் கழித்த விட்டது. இப்பொழுது சொல்வோம்!" என்று வைகைமாலை.

"கொடும்பாளூரில்தான் சதமதி மயக்கமடைந்து கீழே விழுந்து விட்டாளே! கொடும்பாளூருக்கு அரசாங்க விருத்தாளியாக வந்த தஞ்சை அமைச்சர் புலிப்பள்ளி கொண்டார் பேசியதெல்லாம் அவளுக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று பூதுகள்.

"ஐயா! இது உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கேட்டுச் சதமதி விவரிப்பது ஆற்றாள்.

"இதுகூட நான் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டால், நான் சோழராஜ்யம் நின்று விடுமோவென்றான்!" என்று கூறி மேல்வந்ததைத்தான் பூதுகள்.

"நான் கொடும்பாளூரில் மயக்கமடைந்தது தெரிந்தது என்னால் மற்றதெல்லாம் தெரியாதா? எங்களைத்தான் கேட்ட வேண்டுமோ?" என்று சதமதி.

"அப்படிச் கேள், அக்கா...!" என்று வைகைமாலை குறும்பாகச் சிரித்துக் கொண்டே.

"சதமதி! ஒற்றர்களின் உதவியைக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டுவிட முடியாது!" என்றான் பூதுகள். பிறகு, "வைகைமாலை! புலிப்பள்ளி கொண்டார் சொன்னதெல்லாவற்றையும் நீ கேட்டிருப்பாயே. போகட்டும். நான் கொடும்பாளூரில் நடந்தவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். நீயும் சதமதியும் சரிதானா என்று அபிப்பிராயம் சொல்லுங்கள்—என்ன? முதலில் புலிப்பள்ளி கொண்டார் இழிவாகப் பேசினார். பிறகு, நந்திபுர நகரக் காவலர் இடங்காக்கப் பிறந்தாரின் மகள் திருபுவனியைத் தம் மகன் கோனாந்தகனுக்கு மணம் முடிக்கப் போகும் விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார். திருபுவனியுக்குத் திருமணத்தில் இச்சைவியை, அவள் சிவர ஆடை

யணித்துப் போனதே மதத்தில் சேரவே விருப்பம் கொண்டுள்ளான். இந்த விவரங்களைப் பாராத்தான் சொல்லக் கேட்ட புலிப்பள்ளி கொண்டார் திகைத்தப் போனார். அந்தப் பெண் உண்மையில் இடங்காக்கப் பிறந்தாரின் மகள் திருபுவனியாக...!" என்று கூறிப் பூதுகள் சிறிது பேச்சை நிறுத்தினான்.

"கொடும்பாளூரில் நடந்தவைகளெல்லாம் உங்களுக்கு அப்படியே தெரிந்திருக்கிறதே.....!" என்று கூறி வைகைமாலை திகைத்தான்.

"நன்றாக எல்லாவற்றையும் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டுதான் தம்மை வேடிபார்க்கிறார்!" என்று சதமதி.

"சதமதி! யாரை யார் வேடிபார்ப்பது? நான் அவ்வப்பொழுது ஒற்றர்களை மூலம் கேட்டறிந்த செவ்விய என்

வாய் மூற்றிலும் சலிவானவைதானா என்று ஒரு முறை கவனித்துப் பார்த்தேன்!" என்று பூதகன்.

அப்பொழுது ஊர் அடங்கி விட்டது. அந்த இரவில் அமைதியில் சந்திரன் வானவீதியில் தலிபாட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந்தான். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் திரித்து கொண்டிருந்த வெண்முறிற் கூட்டங்களுக் கிடையே வைரத் துகள் போல் விண் கீழ்க்கு ஒலி வீசிக் கொண்டிருந்தன.

சிறிது நேரம் காவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பூதகன், "வைக்கமானா! நேரமாகி விட்டது. இழை போகலாமா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே எழுந்தான். சதமதியும் வைக்கமானாவும் அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர்.

பூதகன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு வந்து சில நாட்களாகி விட்டன. தன் அருமைக் காதலி வைக்க மானியின்

இளிய உரைவாடலிலே அவனுக்கு நாட்கள் கணப் பொழுதாகக் கழித்த விட்டன. அவனது இளம்பு பேச்சிலே தன்னை மறந்தான். ஆனாலும் அவன் உணர்ந்துக்குக் ஒன்றே ஒன்று மட்டும் தன் தூக்கிக் கொண்டு தான் இருந்தது. அது தன் தாய்த் திருநாட்டின் விடுதலையைப் பற்றித்தான்!

அன்று காலைப் எழுந்ததும் பூதகன் மிகவும் கடுகதூப்பாக ஏதோ ஒலியை எழுதிக் கொண்டிருந்தான்.

வைக்க மானியும் சதமதியும் ஒரு அதிசயச் செய்திப்போடு பூதகனைக் காண ஓடி வந்தனர்! ஆனால் அவன் ஒலியை மூடிமுரமாக ஏதோ எழுதிக் கொண்

டிருப்பதைக் கண்டதும் அவர்சை சிறிது தடக்கி நித்தனர்.

அவன் எழுதி முடித்ததும் உடைக மாலை, சதமதி இருவரும் மிகவும் பரபரப்புடன் அங்கு வந்தனர்.

"இதைக் கேட்டீர்களா? அக்கோ தேவ் ஆவர்த்தத்துச் சொந்திருந்தான். அக்கோ துணக்கம் குடிபலமாகக் கடிப் பல விஷயக்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தாரிளளாம். கலக்கமாலையையும் சிம்மவரி மனும் கொடுப்பானால் பாதாசுக் கைறயில் அடைக்கப்பட்டு விட்டனளாம். விருத்திராசு வந்தவரி களைக் கொடுப்பானால் ஆதித்தனும் பராத்தனனும் மிகவும் அப்போடு வர வேற்றுக் கோட்டைடைபச் சுற்றி அழைத் துச் சென்று மரிகக்கிள வேக்காய் காட்டினாரிளளாம். கோட்டைக்குள் ஒலி டத்திக் காணப்பட்ட ஒரு குமிழியைக் கைக்கமானையையும் சிம்மவரியையும் விஷயம் தெரிவாய்க் திருவி விடவே, பாதாசுக் கைறயில் அடப்பட்டதுக் கொண்டு விட்டாரிளளாம். ஊர் முழுதும் இதே பேச்சாவிருக்கிறது!" என்று வைக்கமானா.

"ஊஹ்ஹ்ஹ்ஹா! நம் திட்டங்களை பிரமாதமாக திறைவேறி விட்டன. சதிகாரக் கைக்கமானையையும் ஆதிக்க வேறி கொண்ட சிம்மவரியையும் தாங்க சிலை தக்களுக்கு ஏற்ற தண்டனைவை விடுத்திக் கொண்டு விட்டனர்! பல விதத்தினும் நமக்குத் தொக்கிக் கொடுத்து வந்த கைக்கமானையையும் ஒழித்தது நம் வருக்காவ வேறித்திக் ஒரு தக்க சமிக்ஞை. சதமதி! எனக்கு உடனே ஒரு நம்பிக்கையுள்ள குதிரை வீரன் வேண்டும். அவன் இக்கிருந்து வாயு வேகத்திக் பறந்து காஞ்சிபுரம் செக்க வேண்டும். அக்கோ பல்லவ மக்கைத் தந்தியர்மனைக் கண்டு அவ் விடம் தான் கொடுக்கும் இந்த ஒலி வைக் கோத்து விடவேண்டும்!" என்று ஆவதுடன் கூறினான் பூதகன்.

"ஆகா! இப்போதே ஏற்பாடு செய் கிறேன்" என்று கூறிவிட்டுப் போனான்.

உடனே பூதகன் ஒரு ஒலி நறுக்கை எடுத்து அதில் விதுவிதுவென்று ஏதோ எழுதி அதை மடக்கி வைத்தான்.

சதமதி ஒரு திடகாத்திரமூண்ட கவிதனை அழைத்த வந்தாள். பூதகன் அவளிடம் ஒலியைக் கொடுத்து விட்டுச் சிறிது நேரம் மெதுவான குரலில் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு அனுப்பினான். பூதகன் முகத்திக் இப் பொழுது ஒரு அசாதாரண அமைதி காணப்பட்டது. (தொடரும்)

உங்கள் கேசத்தை அதிக கருமையுடனும் பகட்டுடனும் வைக்க குளிர்ச்சியான வெண்ணிற ப்ரீல்க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

சிற்பி
புகழ்பெற்ற நடிகர் கருணாநிதியார்
என இவ் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு
கிடைக்க சில சில நாட்கள்
முன்பு உபயோகித்தார்.

* ப்ரீல்க்ரீம் உத்த
மான கரிமக்கம்
பெட்டி மென்மையம் உங்கள்
பேருதலை இயற்கை
கருணா நிறத்தை சோடிக
யை செயல்படும். உத்தமன்
மென்மையம் ப்ரீல்க்ரீம் உத்
தான நிறமே இயற்கையான
புதுமையம் செயல்படும். ப்ரீல்க்ரீம்
உத்தமன் ப்ரீல்க்ரீம்
உத்தமன் ப்ரீல்க்ரீம்
உத்தமன் ப்ரீல்க்ரீம்

* சிற்பி ப்ரீல்க்ரீம் தீவிர உபயோகித்தார்
நெது! இவ்நெது ப்ரீல்க்ரீம் தீவிர உபயோகித்தார்
உத்தமன் ப்ரீல்க்ரீம் தீவிர உபயோகித்தார்
உத்தமன் ப்ரீல்க்ரீம்

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர்கள்

ப்ரீல்க்ரீம் BRYLCREEM

உபயோகிக்கிறார்கள்

குருப் சாபரட்டிஸ் (தித்தியா) சிவராமன் கிரீடெட்

தூங்குபீ, கவர்தளி சேத்த திடரும்.

தாங்கு வகுடங்களில் செந்து நுத்திதல் னாரர்கள். இதில் பெருமைப்பட வேண்டிய அம்சம் என்னவெனில் முக்காவே முறு லீசம் பேர்தன் தெல்லுட்டவர். எதன் வகுக்கவை அறித்து அவர்கள் உவமைகூடல் அறித்தவர் வேற்பு தெருரை விட்டு அவையே இங்கே. ஒவ் வொரு வகையையும், திருப்பத்தையும் அவர் கள் திரிமாணித்திருக்கும் அறிவு அனாதி.

வழி வெல்லாம் மலை அருகின் பிரதி எளிப் பார்க்காது பெயரித்து கோண்டிருக்கும் காட்சியும் உயர் உயர் பிமை மண்டலத்துடன் உறவாடும் அளவுக்கு அவற்றிலிடைவே ணர்ந்த செல்லும் அறுபவரம், அடிக்கடி, நாம் இந்த உவமை உம்ளொர் எப்பதை ஞாபகமாட்டக் கிடுகிடுபன்னதில் அம்மாரிசு ஆட்டும் பவர்காரம், எல்லாம் மறக்க முடி வாத ஆர்வ எப்பவகை.

இரவு ஒன்பது மணிக்குச் செம்பட்ட மயிலும் துமையுடையுருவாறமாய்க் காட்டிவந்து வந்த சேர்த்தோம். அம்மையிலேயே கார்த் திவை தீயம் போக மலை எவரும் கட்டிவிட்டி ளையும் தீபங்கள் விளக்குவ காட்டி கண் கொள்ளாத காட்சிவா யிருத்தது.

காட்டிவந்து பிட்டுமி, கவர்த நாகாவியம் அடிக்க உயரத்திலுள்ள இது சமதையையும் சம சிதாவுண்மையும் அமைந்துள்ளது.

தேய்பானத்தில் பெரும்பாண்மையோர் இத் துக்களை, ஓரளவுக்குப் பெருத்தார்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு விஷயம், இது ஆங்கிலத்தில் உறவிடம், பாற் தெற்றியைப் பார்க்கமுடி வாத. ராஜதாதுவாறுவிரக்கட்டும், துய்பட்டா விதியவாக இருக்கட்டும், துக்கியமாய்க் குல்

தும்பிடாமக் காண முடியாது. கந்திரன் தெற்றியைக் குக்கும் இட்டு அழகு செய்து கொள்ளுகிறார்கள். வழி தெரு உண் கொள்க கண் வணங்காமல் செய்தும் தெய்வாலிகைக் காண முடியாது.

வேறென்றும் வேண்டாம். புத்த பவரன் அவதரித்த துய்ப்பிசைத் தோட்டம் இங்குதான் இருக்கிறது. அங்கேயே வாழ்ந்த துணையுடைய இந்த மன்னித்தான் உள்ளது.

பவ ஞானிகள் வளிக் கும் இத்திரத்தின் ஞாதி வேற்றுமை யில்காமக் சிகரதரவத் துடன் வாழ்வது ஒரு சிறந்த அம்சம். பிராம் மணர்கள், தேவாரிகள், கால்கள், சுத்திரி யர்கள், சிம்புகள், குருக்கர்கள், சேய்க்கர்கள், கோர்பாக்கள், தாமய்க்கர்கள் இத்தியாதி.

செய்யுடம் போன்ற தன்மையுடன் நாட்டை வளப்படுத்தும் இரு மரிகளான நடுவாரவே பாக்கியமற்றும், விற்றாமறியும் சகலமாரும் இடத்தில் காட்டிவந்து அமைதிருக்கிறது.

ஆவியாக கண்டத்திலேயே மைதானமாவே துண்டியேல் என்வெ பந்தனாரைத் தேரீய விழாக்களும் ராஜ்யம் அணிவகுப்புகளும் தடக்கும். மைதானத்தின் சுற்றிப் பீரூம் மாண்டமார உருவச் சிவன் காட்சியளிக் கெதன். அரங்காட்ட ராஜ்ய வம்சத்தாரின் இவ்வுருவச் சிவன் வேறு சேர்த்தியாகவும், கிவச் சிவன்களாகவும் துங்குகின்றன.

சிங்கா தர்பார்

இந்த ஊரில் ஏறா - பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லை. ஆச்சரியமாயிருக்கிற தங்கவா காரணம் சேட்டிற்களாலும் மேலும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். இங்கே எங்கோருமே தரித்திர தாராவணர்களோம். ராஜ குழம் பத்தைச் சேர்த்த சிவர பணக்காரர்கள். அவர்கள் மாட்டமானவை கூட கோபுரங்கள் கட்டிச் சொண்டு, பெருவாழ்வு தட்டி பவர்கள். காட்டம் கண்டதிற்பவர்கள். அவர்களை விட்டாக உழவர்களும், தச்சர் கூடும், கொத்தர்களும், கூவிலுத்தர்கள். உழைப்பவைய உண்மையாகக் குதும் இந்த உத்தமர்க்குக் வாழ்க்கையில்லாத என்ன பொறுமை "போதுமென்ற மனமே பொரு செய்யும் மருத்த" என்ற பழமொழிக்கு திருஷ்டாந்தமாக விளங்குபவர்கள். ஆறும் பெண்ணும் கமக்க முடியாத கமைவச் சுமத்துக்களாக தம்மால் வெறும் உடறுடன் தட்டி முடிவாற மயிசுர ராஜிசு குமமே வண் ணுக் செல்வது ஒரு கண்ணொன்றாக் காட்டி.

சிங்கா தர்பார் என்று ஆங்கிலித்துத் தங்க வம் எங்கோ போய் விட்டோம். இம்மையின் ராஜ்யத்தை என்ற அமைக்கப்படும் பிரதமர் களை வாசல்களால் விளங்கிவ இத்த மலைவாசல்க் கட்டடம் இப்போது சர்க்கார் காரியாலயத்தைத் தாங்கு நிற்றிறது. உத்தியுகள் தர்பார் மதாற் அநுபமான சித்திர விவகருடன் கூடியது. பனிக்கு கரும், கண்ணாடும், கண் ஞான்களும் என்னும் நம்மைத் திணைப்பதச் செய்யும் நமத்தியி் அமைத்திருக்கின்றன. இக்கக் கோட்டையி் இருநாறு அறகை இருக்கித் தன் என்ற சொல்லப்படுகிறது.

தனுமான டோகா

இஃக அரண்மனில் வாசத்தையால் விளங்கிய இந்த அரண்மனை பரிமலிப் பனோடாக்ஷி ஓத்த கோபுரமும், அதிருப்பயாசை நெகிப் பாடுகொண்ட பர குகைப்புகளும், தங்கலுளாலும், எக்களம் அருள்மதான் போய்க்கல் / அனாத ஓட்டி உகல் பகாவி கோவில் காணிக் காணுகிறது. அரண்மனை வாசலில் ஆஞ்சு கோடும் பெருமான் விசுவநாதன் விளங்குகிறார். கோவிந்துக்குள் இத்தகைக் அகவாத வாசல் அர குடியலாது. மதப்பற்றின் சிவநாத்தப் பார்த்து அனுபவிக்க வரும்புற வாசல் இக்கவந்தால போதும்.

தாரா சிப்பந்தமான் பூதனாக இக்கே பெருந்த அனல் தடைபெறுவது போல் உகைபெருவே இக்கேகொளம். தனுமான டோகாவிற்கு எதிர்ப்புறத்திலுள்ள கட்டுவிக் தமது இத்தியதுதா காசியாக உயர் இருக்கிறது. புத்தகொளைய பெரு தகய மூன்றுகள். காசாரம் பரிமாறதுக்கு உகத்த உகையில் நடத்துகிறார்கள். அகடோபர் இரண்டாம் தெவி வந்து காணிக் கல்ய போதும் சாத்தி ஐவந்தி கொண்டிருக்கும் தகைகொது.

ஒருபுறம் தாகைக் அருளுவாத்தி சாத்தியில் அதுவினசை தத்தவதாத உகைக்குப் பகதொத்தித் கோண்டிருக்கப்போது. தனுமான டோகாவில் ஆரோகணக்கொள எழுதுகையும், பக்காவிரக்கணக்கொள ஆடுகளும் பங்கிது இரையாகிக் கொண்டிருந்தன.

பார்ப்பதற்கும் பறகுவதற்கும் சாத்த கொளுமாள விளங்கும் நோயாளிகளுக்குக் கோயில் வந்தவிட்டால் தரணியும் அவதாரம்தான். சத்தி வந்தி இக்களம் உடைவாண (குக்கி) உகதரிக் போட மட்டார்

உக; அப்படி இவர்களுக்குக் கோளுட்டும் காரணங்கள் இரண்டே இரண்டுதான். ஒன்று தன்மானம்; மற்றொன்று இந்து மதக்கடிக் இருக்க.

ஒருகரசிக் கீழ் பகாவை இருத்தபவனாக இங்கு உகலி விசுவநாதிக் பிதப்பாக்கொள நிக்ஷமதான். அனா சதவித்தத்துக்கு மேல் படித்தவர்கல் இக்கி எல்லாம். இப்போது ககிப்பிலும் ககிவிலும் ஊக்கர் அகிமையல் வருகிறது. ஐயக்களுக்குக் விதிப்பும், ஐயநாலக உணர்ச்சியும் அகிமையல் வருகிறது. இத்தியாவில் இரையும் தகலுறவும் இத்தி அமையாதவை எந்த உணர்வு இங்கு அகிவ் கருத்தும் மேலொங்கி திறிறது. பாரதசாக் காசியை வழிகிலும் இத்தோம் முகமேதர் கொயம் செந்து வருகிறார்கள். தமது சித் இரையாவில் இத்தகைமேதே ஒரு தவிந்தா டையகட ஓய்க்கிறது.

காட்டம்கடுவில் திரிசுதா வந்தாவதிலே டி. பி. 1998 வருஷம் கட்டப்பட்ட காகுட பண்டம் கொது வித்திருக்கிறது. ஒருமரத்திற் கட்டககொளம் திறவப்பட்ட இத்தக கட்டடப் தம் முகமேதர்கள் சிப்ப ரூனத்தகிக் ஒரு வித்த எடுத்துக்காட்டு.

பொருட்டகாட்டித் காணியில் தாம் பார்த்த வேண்டிய முக்கொ வந்து நெப்போவில்க், ஐய்பதார ராணுக்கு அளித்த வாக். இத்த வாகி எவ்வாறு உகவாண்டான் அத்தமொளூ பாகம் எந்து எவ்வாறில்லக்க வேண்டியிருத்தது. பகத்தித்க் இருக்கம் கயப்பொதர் ஆயம் ஒரு முத்திக்மெக் காட்டொகித்திறது. தாரத்தில்கொது பார்த்துப்போது, "ஒன்று நோளுப் அழகி கோவில்க் வாழ்க" குமரனிக் ஆவகக்கை திரிசுதாவுக்கு வந்தன. அதுவும் அதன் பிழ் பிரொசுத்தும் வெக்சிப் பரிமலிக் கலிக் சயியிலும் தம்மை மேய்மத்தகக்

பகபிதாதர் ஆவயம் (முகப்புறம்) சிவம்மண்டபமா தத்திபகவாணிக் கவனிக்கவும்.

செய்து விடுகின்றன. மூத்தது புகழ்விட்டும்கூட,
முற்றுகாணும் பதம் பார்க்க இருக்கின்றன;

மேலே சாத்தி திரையும் போயினால் தரம்
செய்ததினாலும் போதனைகள் மணியாய்க்
கட்டித் தொங்கவிட்டிருக்கிறார்கள். செய்கை
விருவான பெரிய க்ளாபி ஒன்று கைப்பரையால்
அமைத்துள்ளது. தங்கக் குடை தகைகொண்டு
ஒளி வீசி மிக்கும் இத்த க்ளாபி பொத்தர்
களுக்கு முகமேய் பாத்திரை க்தவகையில்
ஒன்றாய் அமைத்திருக்கின்றது.

பகபதிநாதர் ஆலயம்

விட்டுருவன், பத்தர்கான் கைப்படுகிற
வான் காலத்தவத்துக்கு இந்த கங்கைப்ப
மிதித்ததமே தமது மனத்திக்கு ஒரு சாத்தியும்,
ஒரு சனமற்ற திரையும்வந்து விடுகின்றன.
ஆதிகேத துறையிடு தென்னுதி கண்ட மூல்
மேற்றத்திடு பெரும் செய்கைகை கான
விருப்பிற்று பகபதிநாதர் ஆலயத்தை தாக
வரவேண்டியதுதான். கா கன வரதிகள்
இக்காத பங்கைக்காகத்திறை காம் தகட
வாய்க்கென்று இந்த க்கைத்தகைப் புனித
மா க்கிவ சங்கராக்காரிய க்குமையினால்
கருவியை என்னவென்று கொக்கும்? விவரத்
திரியத்தடுத்த சமுதாயமே இங்கு திரளாக
வந்து விடுவார்கள். இங்கு உன்ன தான்கு
முடி கிங்கமும், கைநக குத்திராகமும்,
சாண்கிராமும், உகை அநிசயகினிக்குகேக்
கப்பலவேண்டியவை. இவருள்ள பூசாரிகள்
தென்னுட்டைச் சேர்த்தவர்கள். காலமுபடி
வாசநியாய் பாரிதவாறுக்குத் தொண்டு
செய்து வருகிறார்கள். சீரே பிழம்பச்செய
லும், ஆய்திர சேவைகளும் இவர்கள் வந்தை
களில் தனிச் சோமபயை அகனி வீசுகின்றன.
பதிக்லுக்கும் நூற்றுக்கும் தென்பெ ராய்
தெய் என்று அரசன் கட்டிய இத்தகேகாணியைப்
பாரிபிர பரவசமடைந்து விடுவார்கள்.
இது முக்களமும் சத்தியம்.

இது கொது வித்திருக்கும் பாகவழி ததி
க்படியல் போக்த தகைக்குடல் குத்தித்

குத்துமொழி கைப்படுத்தி

குத்துமொழி போட்டுக்கொண்டு போகும் காட்டி
கை கொக்காதது. இதைப் பற்றி ஒரு
கிடுகைப் கொக்குகிறார்கள். கைதையும் தம்
பாத கைப்படுத்தி இவையும் தம்பா கிட்டால்
பரவாயிடுகை கைநக கைப்படுத்தி எழுது
கிறார்கள். கைக்கைத்துக்குப் போக அருகை
கைக்கைகை இத்தப் பகபதி நாதர் கைக்கை
கை மரணம் கைப்பகாரணம். தாககை
போக கைநக ஒரு சடகை, கைக்கை மாத்
திரம் தகைக்கை முக்கைப்பட்டுக் கித்தது.
தாக்கு தாக்கைகை கை அருக இருக்கிறதாம்.
இதில் ஐகேக் கைக்கை கைக்கைப் பகபதி நாதர்
கைக்கைக் மரணம் கைப்பகைக்கை
சடகைக்கை இவ்வாறு கித்தி கைத்தகைப்பட்டுப்
பகைத்திருக்கும் பிழம்பைக்கை கிருகைம்
கைக்கை புகைப்பிக்கும் ஒரு கைப்படி மகை
கைத்துப் பகபதி நாதர் கைப்பதினாலும்
கைக்கைக் மேல் சாத்தி கிருவார்களாம்.
அத்தப் புகைப் சீரே கிருத்தகைக்கை
சடகைக்கை தகைக் கெய் மட்டாக்கை,
கைக்கைப்படி கைக்கை கிருகைம் என்ன
கைக்கை தாக்கு தாக்கைகைகை சடகைம்
கெடுகிறா, துத்தாத்தகைக்கைகை இங்கை.
இது தாககை சீர்த்தகைக்கைப் பார்த்தது.

பெனத்தநாதர் க்ளாபி

கெய்கெய் பெரிய க்ளாபியாகத் துக்க
கை இத்த க்ளாபி கைக்கைக்கை கை
கித்த கைக்கை இருக்கிறது. தகை முகையி
கை தகை கைக்கைம் மிக்கும் இது
இக்கைக்கை கைக்கைகைக் கை கைக்கை
பட்டதா மகிப்பிப்புகிறது. சீரே
தெத்து கைக்கைகைக் கைக்கை கைக்கை
கைக்கைகைக் கைக்கைகைக் கைக்கை
கிருக்கிறது. கைக்கை திரையும் இத்தக் குத்
திரையிற் புத்தர் பெருமான் கைக் கைக் கை
திரவான் கைக்கைகை: சீர்த்தகைக்கை.

ஏன் பன்னி கொண்டார்.....?

அப்படியே கெக்கை தொன்றுகிறது,
கைக்கை தகைக்கைக்கைக்கைக்கைக்கை
சீரேகெக்கைப் போது. இவர்கை கைக்கை
கிருகைக்கைக் கைக்கைக் கைக்கைக் கை
கைக்கைப் போது ஒரு பகைக்கை கைக்கை
பகைக்கைப் பகைக் கொண்டுக்கை. பாக்பு
மகைக் சீரே கைக்கைக்கைக்கை சீரே கைக்கை
கை தாக்கைகைக் கைக்கைக் கைக்கை
கிருக்கிறது. தகைக்கைகைக் கைக்கைக் கைக்கை
கைக்கைக் பாரிக்கை முக்கைத்தகைக்கைப் பாரித்
தொம்; பரவசமொழும். இனி கைக்கைப்
பற்றியும் கைக்கை சாத்திகைக்கைப் பற்றியும்
கொஞ்சம் தகைக்கை அகைக் கைக்கைக்கை?

கிருத்துபகாரம்

திரைக்கை தெப்பாக்கைக் கை கைக்கை
தகை முக்கை கைக்கைக்கைக் கைக்கை இக்கை
கைக்கை திரைக்கைப் போகும்; தெப்பாக்கை-இத்திய

உறவுச் சங்கத்தார் ஒரு தாள் எங்களுக்கு ஒரு கணாரை விடுத்த அளித்தனர். அதைப்பற்றி மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மிராமிய நடனங்கள் பாட்டுக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் பாரத புத்தவிய பூமிக்கு ஒரு இவை உலகிலேயே இக்கூ உண்டு என்று சொல்லியிடலாம். நேப்பாள மிராமிய நடனத்திற்கும், நமது நடனங்களுக்கும் அடிப்படையில் எவ்வளவு ஒற்றுமை என்பது நிதர்சனம். அதுவாட்ட, போரடித்தல் எமன் பண்டுகள் எல்லாம் நமது பாணி தாம். ஒரு சிறிய மத்தளம்; (மாதன் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்) துத்து வீரக்களையும் சேர்த்தாற் போல் கூங்கக் குழப்பாத கற்றளவே, அதிலே இரண்டே வீரக்களிலும் அவர்கள் எழுப்பும் தா த மும், கோவைகளும் பிரமிக்கத் தக்கவையா பிடுக்கிவந்தல், கலப்படமில்லாத மிராமியப் பாட்டுகள் பாடும் ஒரு நேப்பாள தபர் என் வேகத்தைப் பெரிதும் கவர்த்தார். அவர் பாடும்போது ஒரு பிரத்தியேகச் சூழ்நிலையையே உண்டுபண்ணி விடுகிறார். மனங்களும், மத்தமாலதாரம், சிவ்வணியும் எவ்வாறு பாட்டின் தவனிதிலேயே சிடுக்கடித்துப் புலவரிக்கே செய்து விடுகிறார்.

எங்களுக்குக் கொள்கையம் செய்த வகையைக் கொஞ்சம் சொல்லி விடுகிறேன். ஆளுக்கு ஒரு நேப்பாளக் கறுப்புத் தொப்பி; ஒரு மத்தளம், கந்திரங்களுக்கு ஒரு குகரிட்டுச். குகரி என்பது நேப்பாளத்துக்கு உரியதான கத்தி. ஒரு குழமே நீளமுள்ள இவளுக்கு ஒரு எருமைக் கட்டையை எம்மோகத்துக்கு அணிப்பி விடுவார்கள். இதைச் சிறிய அளவில் உதறவுடன் செய்து பஞ்சு மாநிலி மாறிப்புக்குமேயே மெனக்கெடு குத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இவற்றுடைய தாத்தப்பரிபத்தை ஒரு நண்பர் வேடிக்கையாய்ச் சொன்னார். அச்

பெருந்தாள் கறுப்பி

ஒரு சாதாரண ஜக்கை-ஆண்கு மரவேகம் பாடுகன் கலைப்ப உண்டுபண்ணுகின்றன.

காலத்து ராணுகளுக்கு அளவு கடந்த அழகிகள் அந்தப்புரத்திலுண்டாம். சிலவும் குதும் நிறைந்த குந்திலியில் தரிசாப்புகுப்ப பழி தீர்க்கவும் ஐந்த் அருமைமயான சாதகத்தைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். இத்தப் பரிசை உலகையுடன் வாங்கி அணித்த சூமாரி வஸத்தாவுக்கும் அவர் நமக்கைகளும் அந்த மாநிலி சத்தரிப்பம் ஒன்றும் வாழ்க்கையில் வராமலிருக்க ஆண்டவன் அருளட்டும்!

நாட்டிய வைபவம்

சூமார் என்ஸூபிரம் ஜகத்திரங்கி தேபன் செய்து கொள்ளுகள். 30x30 ஒரு பீரும்மாண்ட மேடைவைக் கற்பனை செய்து கொள்ளுகள். மூன்று மணி நேரம் சத்த சரிதாடக சந்தேமம் என்னிதிர பரத நாட்டியமும் அவர்களுக்கு அளித்த உவகை எண்ணப் பிரமிக்கச் செய்தது. மருநிதுக்குட்டை வடக்கத்திய சந்தே வானட பீங்காமல் இருத்தும், அவர்களை நமது பாணியில் அமைந்தவன் ஸ்வர அழுத்தமும், தாள அந்திரவாக்ஷமும், ஜுதிப்பேங்கக்ஷமும், கதி பேதக்ஷம்கவர்த்து விட்டன. எம்ஸ்கிருதத்தில் தங்க பாண்டித்தியம் உள்ள நேப்பாளிகள் "சாபுங்காவே வகுத்தே" என்ற ஸ்ரீவாகத்துக்கு அபேயம் பிடித்தநோலுது சொகிவிய போனார்கள். மாநிலிவானகப் சித்திரிக்கே சூமாரி வஸத்தா பிடித்த அபேயங்கள் புகலரிக்கே செய்து விட்டன. தாள் என்ன சொல்லுகிறீர்களோ

முடிவுரை

"உயிரோடு பேயன் சேர்த்தாற்பேயல் உயிரோடு வந்து சேர்க்கிறோம்"

என்று ஏன் முடிக்கிறேன் எங்கும், இரண்டு வாரம் கழித்து இதை மனப்பாடையே நோக்கி விடுத்த சேந்த கணாரக் கோஷ்டி ஒன்றை வண்டி குடைசாய்த்தப் பல பேரைப் பணி கொண்டு விட்டது.

பசுபதிதாதுக்கு உளமார்த்த தந்திரபுடன் இதை முடித்தக் கொள்ளுகிறேன்.

நல்ல தேநீர் தயாரிக்க
தேயிரியை வாரும் நேரத்தைத்
கவனிக்கிடுங்கள்

தேநீர் பரந்திரத்தின் தேயிரியை மெதுவாகத்
வாரவைக்கப்பட்டு, தேநீர் அதன் சுவை
வகை குவாய்களிலும் இழந்துவிடும்.

குடித முக்கிய விதிகள் பின்பற்றுக:

1. நல்லதான தேயிரியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
2. தேயிரியை எடுத்துவைக்கவும். தேயிரியை வாரவைக்கவும். தேநீர் மெதுவாக வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும்.
3. தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும்.
4. தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும்.
5. தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும்.
6. தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும். தேயிரியை வாரும்.

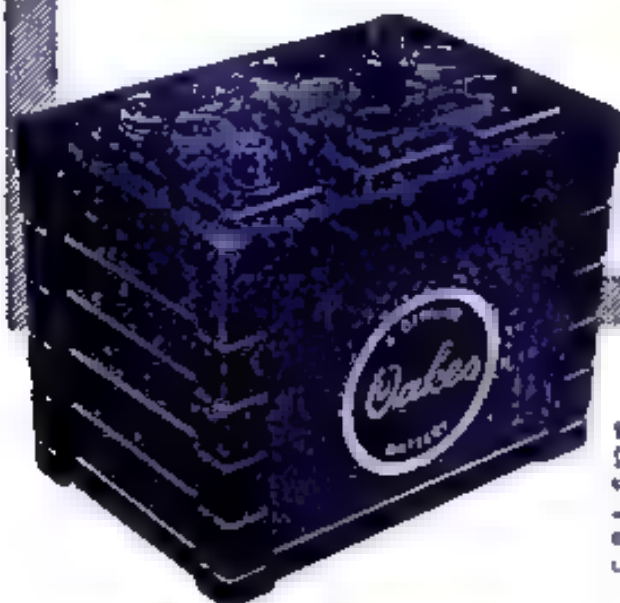
தேயிரியை Le - டெய்ர் சுவை

www

சிறந்த பாட்டரியையே
வாங்குங்கள்

ஒக்ஸ் பாட்டரியை
வாங்குங்கள்

ஒக்ஸ் பாட்டரிக்கு இப்பொழுது
இந்தியன் ஸ்டான்டர்ட்டின் இன்ஷ்
சர்ட்டிகேட் (ஸ்டி.ஐ.சி.எஸ்.மரீக்ஸ்)
ஆக்ட் 1952-ன் கீழ் ஸ்டான்டர்ட்
ஸ்டி.ஐ.சி.எஸ்.மரீக்ஸ் அளிக்கப்
பட்டுள்ளது.

ஜார்ஜ் ஒக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

இந்தியாவிலேயே அதிகாரப்பெற்ற

மேலும் கவனிக்கவும்

சென்னை, மதுரை, மயிலாடி

மனக் கணைய

க. பஞ்சாபதேசன்

19ம் ஆண்டு மேல், சிறுஞ்சு பட்சமா த நாள் தின நாளும் நானே எவகித கொண்டு வந்தேன். வெளியே விட்டேன் உத்தி விருந்தை வளத்தினேன். புது வீட்டில், புது இடத்தில், வினையெழுத்து பிறந்த அந்த மிக பந்திவந்த பகலிர்செய்ததற்கு இன்னும் தந்தை பிடிவதில்லை.

அவ்வாறு பகலியும் குழந்தைகளும் இன்ன லும் வந்தபாடுகள். இந்த வீட்டுக்கு இன்னும் நாட்களாகியுள்புதல் அடங்கல் கொடுத்த அர்த்தம் கொண்டான் அவர். முதல் நாள் இரவு கூட அந்த அந்தரின் நிம் மதியாகத் தூக்கிவிடுகிறார். ஆனால் முதல் நாள் இரவுக்குப் பிறகு இரண்டாவது நாள் இரவுக்குப் பிறகு என்ன அப்படியெனத் தீர்மானம் வந்த விட்டது?

வித்தியாசம் வந்தவிட்டது உண்மை தான். அந்த மானம் வந்த மனிதர் வந்த

செந்திரன் அந்த மனிதர், நம்மவர்

பஞ்சாபதேசன் போட்டு அந்தநிலை அருமை தாயை என்ன சொல்லிக் கொண்டு.

பகலிர்செய்ததற்கு அந்தர் சம்பாதிக்க அப்படியே ஓர்ப்படுத்தியு வந்தது.

"தம்பலாரம்" என்று அருமைதாயை. "வாருங்கள், உட்காருங்கள்..." என்று வரவேற்று உபசரித்தான் பகலிர்செய்தி.

நம்ம இன்னர் என்ன அருமைதாயை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட பிடிரு. "பி. டி.பி.டி.டி.டி. ருபாய்லர் ஒருவர் நம்ம வாக்கு மாற்றி வந்திருக்கிறார் என்று என்னு ன்ரு நாட்கள் முன்னதாகத் தெரித் திருந்தால் இதை அருமைதாயை விடு உண்மையான அமர்த்தியிருப்பேன், கிடை பகலிர் செய்கிறார்" என்று தட்டடடடடட ருபாய். அவர் படுத்த உட்கார், குத்த

பிசுவும், துண்டு துண்டான கவரக் கடுக்கம்
எனும் 'இவர் சொந்தாலும் சொல்வார்' எவ்வே
எடுத்துக் காட்டின.

பக்ஷிசெய்வம் பிசுவும் மெதுவாகவே
பதிலளித்தான்:

"எவ்வளவு கடுப்பும் கொஞ்சம் பெரிய குடும்
பம், ஸார்! வீடும் கொஞ்சம் பெரியதாக இருக்க
தாய்தானே வேண்டியம்? இந்த வீட்டும்

பெரிய வீடு இந்த வளரிக் காலை
ஆக் கொட்டுகமென்று தோன்ற
விக்கிறேன். தவிரவும் இந்த
வீதி யிப்பேரே இரண்டொரு
குழாய்க்கு இருந்தாலும், அவற்
றைச் சுற்றித் இருக்கிற அட்ட
டம் போலிருக்கிறதே எப்போ
தும்! இன்னதிலுமால் குழாய்
மட்டும் இருப்பது பெரிய
வேண்டியமில்லையோ!"

"அதிக தாங்
ஸார் எவ்வாறே
இருக்கிறது! இந்த
வீட்டில் வெறும்
ஸாய்க் குழாய் மட்
டும் இருக்கக் கார
ணம் என்னவா
கிருக்கமென்று
கொடுத்தீர்களா!"

பக்ஷிசெய்வம்
தும்பும் புரிகாமக்
கிழித்தான்.

வந்தவர் மேலே
கொண்டார்: "தெரு
வெல்லாம் இன்று

பக்ஷிசெய்வம் நிமிர்ந்து உட்காரத்தான்
அருமைநாவலம் தொடரித்து பேசினார்:

"இந்த வீட்டில், இப்போது நீங்களும்
நானும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்மே ஸார்.
இந்தப் பெரிய உடத்தில் அடிவிய் இதற்கு
முன்னும் ஒரு பெரிய இன்று இருந்தது!
சாதாரணமாகப் பெரியவர்கள் சொல்
வார்கள், ஒரு இன்றைத் தார்த்துவிட்டு

அதன்மேல் கட்டப்படும் ஒரு கட்டட
மும் அதில் குடிவீடுப்பவர்களும் அவ்
வனவராகக் கம்பட்ட....."

வந்தவர் முடிக்கவிக்கி, வாய்க்கி
பாய்காரைக் கம்பிட்டான். தெருநி
லில் துளித்த கிப்பாய்க்கைப் பக்ஷி
செய்வம் துடைத்துக்கொண்டே,
தபேனில் பாய் வாய்க்கினான். பாய்

காரை. "ஸார்!
நானாக் காரியமில்
மட்டும் மன்னித்
துக்கொள்குங்கள்.
என்னால் வர முடி
வாது. தம் வீட்டுக்
கிணற்றில் ஒருபுறக்
கிணற்றை விட்டது.
அதை இறந்த
வேளியே போட்டு
விட்டு, இரவு முழு
வதும் இன்றைத்
தான்வரை பெண்

இருக்க இந்த வீட்டில்
மட்டும் ஏன் ஸார் குழாய்
இருக்க வேண்டும்? இந்த
வீட்டுக் கொத்தக்காரர்
ய் ஈரன் ஆவிநிழத்துப்
பிள்ளையவர்கள் கொக்கி
லிக் கூப்பிடு தாரத்தில்,
தமது வயலில் பம்பு செட்
வைத்து வெள்ளாமை

நடத்தி வருகிறார். அவர்கே வீட்டுக் குழாய்
'கொக்கி'வைத் தம் வீட்டுக்கு மட்டும்
கொண்டு வந்து விட்டார். இது உண்மை
தான். ஆனால் வீடு என்று கட்டினால், இன்ன
தென்று இருக்க வேண்டாமா, ஸார்?"

லாம் வெளிப்ப இவற்றைக்கா வேண்டும், ஸார்" என்றும் சொல்லி விட்டுப் போனார்.

மறுபடியும் தங்கிவிட்டதில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்ட பக்கிரிசெய்வதற்குப் பார்த்து அருமைநாயகம், "அவங்கட இப்போது தக் விட்டுக் கொண்டதைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டுப் போகிறாள்!" என்றார் சிரித்துக் கொண்டே.

பக்கிரிசெய்வதற்கு யாரும் ஒருவிதமாக உற்சவ குழம்பிக் கொண்டிருந்தாலும் வெளிப்படையாக அவன், "பார்த்திரீகனா, இன்று என்று இருந்தாக ஏற்படும்தொக்ஷணம்! பூச விழுந்து விட்டதாம்!" என்றான். இதற்கும் 'கடகட' வென்று சிரித்தார் அருமைநாயகம்.

"பூச விழுந்தாலும், பூசம் விழுந்தாலும் கடப் பரவாயிக்கிண்ப! ஆனால் இளம் பெண் ஸ்ரோத்தி விழுந்தாம்..."

அருமைநாயகம் பக்கிரிசெய்வதற்குச் சொன்னது இதுதான். வார்த்தைகளின் அழகு சொட்டச் சொட்டச் சொன்னார் அவர் இதை:

ஆனிமுத்து தமது வாழ்க்காவில் தன்னைச் செய்கும் திரட்டி விட்டார், ஊசிக் தந்தையும் புதுவாயில் தென்னாறு தொப்பும் எதுமிக்கைக் காடுமாக எங்கு திரும்பினாலும் ஆனிமுத்து விடச் சொத்துத்தான்.

ஆனிமுத்துக்கு ஒரு ஒரு அருமை ஆண் மகன்தான், மக்யுறக்கும் சென்மனாகச் சொல்லுத்து என்று பெயர் வைத்திருந்தார். அவனைப் பட்டணத்துப் படிப்புக்கு அனுப்பி விழுத்தார். தெற்றி விபரீதமையை தீவரத் திக் கொட்டித் தந்தை உழைத்த அனுப்பிய காணச் மகன் பட்டணத்துச் சொல்லுகனிக் ஆகாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனிமுத்துப்பிள்ளையின் வாழ்க்கையைப்போல அல்லது அவரது மகன் செய்வதற்குவிட இளவட்டத்தில் எழுந்த அதன் பாவத்தையோ அல்லது பெண் புவதிலும்; தேரே விஷயத்துக்கு வந்தாக, ஒரு பெண் ஊசிக் ஆனிமுத்துவைத் தேடிவந்த விஷயம் குறிப்பிட வேண்டும்.

தேரே விஷயத்தை அக்கனையாகச் சொல்லு பவரிடாக இப்படிச் சொல்லிவிட்டு மேலே தொடர்ந்தார் அருமைநாயகம்.

இதனால் மாலை தேரம், ஸார் ரயிலடியில் மாலை நுத்தகர மணி பாசுட்டர் வண்டி வந்து புறப்பட்டு விட்டது. அந்த நேரத்தில் ஊரே அமைதி நிலையை அடைந்துவிடுமபோது, ரயிலடிமேல் பற்றிச் சொக்ஷண வேண்டுமா? அமைந்த அங்கே ரயிலின் நுத்து இறங்கியது ஒரு ஒரு பிரயாணிதான். அதுவும் இளம் பெண் ஸ்ரோத்தி.

கட்டைமாமாண்டரும் டிக்கெட் பரிசோதகருமாக இருந்தவரிடம் தனது டிக்கெட்டை அவன் கொடுத்து விட்டு அவனைப் பார்த்து, "ஏன் ஸார், மிராகதார் ஆனிமுத்துப் பிள்ளையார்கன் விட்டு எது?" என்று கேட்டான்.

தவறாகிவிட்ட அழகு அந்த புவதிலைப் பார்த்ததும்—அவன் அந்த ஊசிக் தன்னைத்

கவாயி விவேகானந்தர் வேடிக்கை யாகப் பேசுவதில் வந்தவர்தான். அவரும் பீக்கை கொண்டு தாக்கியிருப்பாரென்ப பதில் பேச முடியாமல் செல்வதில் அலுக்குவதை நிரூபணமாகத் தர முன். ஒரு நடனம் பேசுவதற்குள் அக்கடம் ஒரு பங்குதான் கொடுத்தது :

"நானும் ஒரு வேதாந்தி தான். ஆனால் அவதார புருஷர்களின் ஆதரவு எதிரியின் எதிர்த்து தப்பிக்காமல் கிடை யாத பூரணத்தில் வரும் அவதாரக் கதைகளிலும் எங்கெங்கு பீக்கை கிடை யாத. தாம் எக்யோகும் பரம் பொருளை கைப்பாடு தாம் ஒப்புத் கொள்கிறோம். அப்படி இருக்கும் பொழுது எங்கும் ஒரு அவதாரத்தில் கும்மகமவென்பாரு இருக்கமுடியும்?"

இவ்விதம் பேசிய பங்குதான் முடிந்தது. விவேகானந்தர் கொஞ்சுர் :

"நீங்கள் சொல்வது மூன்றிலும் உண்மை. ஆனால் நித்தந்தம் பீசு, ஆமை, பந்தி ஆகியவற்றை அவதார மாகவே கருதுகிறார்கள். தாக்கியோ அவதாரங்களிலும் பரம்பொருளைத் தக்கனாகவும் வேறுபாடு இல்லை என்ற சாதிக்கிறீர்கள். தாங்கள் ஒன்று உத லாகியும், மேற்கூறிய அவதாரங்களில் தாங்கள் எந்த அவதாரத்தைச் சேர்த்துக் கள் என்று?"

அவர் பீக்கை முடிப்பதற்கு முன்பு கூறுவதற்காகக் கிணங்கும் 'கொஞ்' என்று சொன்ன கிட்டார். பங்குதர் கெட்டித் தங்குவதற்குள்.

தனிமனே இருக்கிறதைக் கண்டதென—ஆசை யத்தில் மூழ்கியிருந்தார் கிட்டைகள்மாட்டர். இப்போது ஆணிமுத்தவையப் பந்தி—கங்கை பிரயாணத்தான் ஒரு மனிதனாய் பந்தி—அவர் கெட்டதும் அவரது ஆசையும் பன் மடங்கு பெருகியது.

அவர் சொன்னார் :

"இரண்டு பரிமாக்கு தரம் நடந்ததாம். கங்கை மூலக்கிரையே பிரதம வேதாந்தி இவ்வெ தென்படும். அக்கிரை பாலாதி கெட்டாரும் ஆணிமுத்தவைய கிட்டைக் கட்டினார்கள்."

"சரி, சொல்ப தனி" என்று கூறி லுன் வேத முனித்தவரின் அப்போததான் கை காட்டியிருந்த அக்கிரை வந்திருந்த போகிட்டைக் குரல் மறித்தது.

"நீங்கள் பீக்கியவர்களெனவே பார்க்க வேண்டுமா?"

அவர் திக்கு திரும்பி, "ஆமாம்" என்று கூறினார்.

கட்டை போகிட்டர் தனிக் தண்ட னாகத்தான் போட்டிருக் கப்பிடு தூரத்தி லிருந்த பக்காய் பீசுகென்றிருந்த கப்பி டும், அதன் தட்ட நடுவில் பெரிய கைக்கோல் போனால் கத்திப் போடப் பட்டிருந்த கைத் தட்டும் காட்டி, "ஆணி முத்தப் பீக்கியவர்க

கள் இப்போது அக்கிரைகள் கண்டு மூதனில் பார்த்துக் கொண்டு கிட்டார்த்து கொண்டு குத்தினார். இன்னும் ஒரு அவதானியாவது அக்கிரை மீறும்பாறி!" என்று.

கட்டை ஆதர்ப் பெண், "அப்படியா? சொல்ப சந்திரனாய். தானும் அவதாரத் தனி கையினதான் பார்க்க வேண்டும்....." என்று கூறி விட்டு, கைவிட்டுத் தாண்டுகொண்டே சரணாக் கப் பிராட்டாரத்தின் "சரக் சரக்" என்று வேகமாக தடக்க ஆரம்பித்ததாம்.

விபத்துக்கு நடுக்கமேற்ற தடத்தில் அவர் தடக்க ஆரம்பித்ததும் கைத்திரிக்குத் தந்த தடப்பாகத்தையும் நடுக்கமே வெட்டிக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்த இம் மெரு பாகத் கழிவாக ஆணிமுத்தப் பீக்கி அந்தவைய வேகம் மூத்தது ஆக்கம் பெருமையி லிருந்து அனுப்பிவிட்டுத் தாம் மட்டும் தனி யாகப் புறப்பட்டிருந்தார். இரு தடப்பாகத் தையும் சந்தித்த கட்டத்தில், இருவரும் ஒரு கையா பொருளாக் சந்தித்தார்கள்.

"ஆணிமுத்தப் பீக்கி அவர்கள் தாங்கள் தானே?" என்று அந்தப் பெண்.

"ஆமாம்....."—பதிக் மூதனியது அவர் காயில். புயலியை அச் சமயத்தில் அக்கிரை தனிமையில் பார்த்ததே ஆச்சரியம்; அந்நிலை அவர் தங்கித் தேடித் கொண்டே வந்தது. அவதாரத் தாக்கியோகிப் போட்டது.

"தங்கையாம் காரி....!" என்று அவர் பணியாக.

"யாதி நீ... நீங்கள்....."

"நீ என்னே அழைக்கலாம், பாதுகாக்கி... மிக்கார் செங்குத்துவினாவு் கெஞ்சுகிறீக் கழித்தவன் தாம்..."

"அப்படியா?"

"இவ்வெனவே சொன்னிருக்கா, இக்காவிட் டாக் கிட்டத்தில் போய்க் காவலாளியாகக் கொள்கிறேன்!"

அவனுடைய இக் கேள்வி ஆணிமுத்தவுக்கு அநிர்வகிக்குமக் அக்கிரையாக இருந்தது. செங்குத்துவுக்குத் தெரிந்தவனாயி் சந்திர லுக்கியெனவே கிணங்கத்த கிட்டக்கு வேறெ வந்தகொண்டுனாயி் பீக்கிப் போகாமலிருத் தார். இவத்ததன் மூதறிக்கொண்டே, பட்டை யத்தில் செங்குத்துவின் தடவழிகளையும் பணிக் காகக் கிரைய செங்குத்து அவருக்குத் தெரியும். அவர் கைக செந்திரனா? இத்தம் பெண் எத்தனை வந்திரினா?

அவ்வெ பீக்கும் தொடர்ந்ததாம் : "சரி! இக்கிரை கொக்கிட்டு, இப்படியே இரவு கண்டியக் சந்திப் போய்க்குறித்தோம் தாம். என்னுடைய உக்கம் கெதரவத்தற்கு ஒரு தானியம் சந்தபடக் கட்டாததாம். ஆகூர், உக்கம் கட்டக் கெஞ்சுண்டே கெதரவத்தற்கும் தானிய சந்தபட கிட்டாட்டேன்....."

ஆணிமுத்த, "கொக்கத்தக் கெஞ்சும் கிணங்காகக் கொக்கியமா...." என்று கெஞ் சாத குதறபாச அங்கிக் கெட்டார்.

"உக்கம் கட்டக் கெஞ்சுத்து ஆதானதிக் கெஞ்சு முக்குறியை எக்கி கிணங்கத் திரு மயக்க செங்கு கொண்டார்..."

காலமெனும் மண்ணிலே அடிச்சுவடுகள்

காலத்தின் அழிக்கும் சக்தியை எதிர்த்து இன்று முள்ள புராதன எகிப்திய எழுத்துகளினுள்ளே மறைந்து விடக்கும் இரத்தக் கிளறிகள், கவரலச் சம்பவங்களைக் கண்டவர் யார்? மென்மையான அந்த ராணியின் சிரம் மண்ணோடு மண்ணாகியது. ஆனால் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட இந்த விஷயம் சரித்திர வல்லாருக்கும் சித்திர றிபுனர்களுக்கும் ஆனந்தமும், ஆர்வமும் அளிக்கின்றன, அது நற்செய்தியோ அன்றி வேறு செய்தியோ, ஒன்று நிச்சயம். மனிதன் இவ் அறியக்கூடிய முறையில் தன் எண்ணங்களை வெளியிட உணர்ந்தது முதல் இவ்விஷயங்களைத் தன் பின் வரு வோருக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்பி வந்திருக்க விரும்பின. இன்று கலாப எழுது முறையே சடுதி பாக்கச் செய்தி அனுப்ப உதவும் சாதனம். ப்ளாட்டோ பேனாக்ஸ் கலாபமாக எழுதும் சாதனங்கள்

ஒரு மாத்திரே தயாரிப்பு

plato

எங்கள் வியாபார விஷயங்களுக்கும்
எங்கள் சொந்த விநியோகங்களுக்கும்
உருக்கு எழுதவும்.

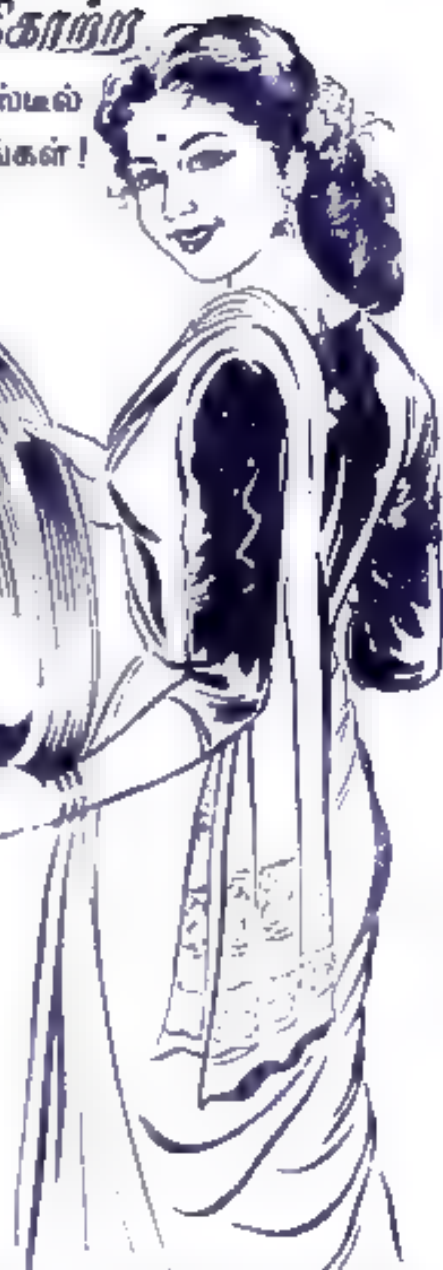
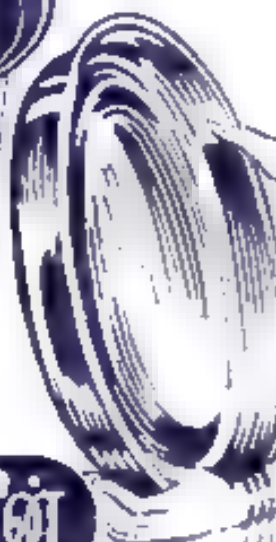

மெஸ்ட் பெளஷ்டன் பென் டியோ, 79, தலைகாண் மாளிகை, பிச்சிமென் தெரு, பக்கம்.

Model No 496 T-100-A

காத்திர்தம் உறுதிக்கும் நீகாற்ற

ஹத்திபாயின் ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல்
பாத்திரங்கள்!

ஹத்திபாயின்

தராக

மார்க்

"தராக" அளையாளமுள்ள ஹத்திபாயின் மலிவான, உதமிழ்ந்த முள்ள, நீண்டு உழைக்கும், ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் பாத்திரங்களை உபயோகிப்புகள்.

ஹத்திபாய் துளஸிதாஸ் அண்டு ஸன்ஸ்

122, கன்ஸரா சால், பம்பாய் 2.

"என்னை, என்னை?" — பித்திரைவர்களுக்கு உணர்வோடு கூற்றுக்குப் போகிறார்கள். இதைத் தவிரவும் அவர் எமாதித்துக் கொண்டார்.

"உண்மையாக, அவரும் தானும் ஒரு வகை பொருவர்க் தெரிந்து மனம் புரிந்து கொண்டுள்ளார். இதைக் கவனமாகத்தான் நுழைப்பேயே மனப்பூர்வமாக எதைத் தனது திக் கொடுக்க ஒப்பந்தக் கடிதமும் இதை இதைப் பெட்டியிலேயே பத்திரமாக வைத்திருக்கிறேன். இதன் ஒரு பிரதிவையும் கவனமாக சித்திராபிதம் தாக்கக் செய்து வைத்திருக்கிறேன். இப்போது என்னை உங்கள் மகன் கொண்டுவிட்ட திட்டம் போட்டிருக்கிறார். இனிமேலும் கவனமாக விஷயத்தை உங்களிடம் கூறும் ஒத்திப் பொருவநிம் அர்த்தமில்லை என்பதனால் ஒதுக்கிவிடும். இதோ பாருங்கள்! உங்கள் மகனுக்கு என்னிடமிருந்து அன்பு வந்த பிறகு, அவரோடு நான் காண்பதில் — உரகு விருப்புவதில் அர்த்தமில்லை. உங்கள் மகன்களைச் சந்திப்பதற்கென அவர் எங்கோ கொண்டு விருப்பிருக்கிறார் என்று தெரிவித்து. அவரிடமிருந்துதான் என்னைப் போகப் போகிறேன். அப்படி அவர் எங்கோ கொண்டுவிட்டுப் போகட்டும், பாதுகாமிக்கோ! உங்கள் காந்தம் இதைப் போட்டு வைக்க வேண்டும் என்று இதைக் கொண்டுள்ளேன். வருகிறேன். தயம் 977ம்."

அவன் மேலும் அவர்களுக்குக் காட்டி, தண்டவாளத்தில் தனது மிதிவண்டியைச் சேதம் அழிந்துபோனதாகக் கெட்டக் கவனித்துக் காட்டி வேண்டி அவர்களைக் கட்டிவிட்டுத் தோக்கி நடந்து விட்டார்.

ஆணிமுத்திப் பித்திரை வெகு நேரம் கவனம் காட்டியும் உட்காராத போதிலும் கொண்டிருந்தார். செல்வந்தன் இத்தனை தரத்திலும் போயானால் எதை அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்கள் பட்டணத்திற்கு அனுப்பியது தவறு; தக்க வயதில் கவனமாகச் செய்து என்மேல் இப்படி விட்டு வைத்திருப்பது தவறு. இந்த இயக்கத்தின் தவறுதல்கள் அடுத்திருக்கின்றனவாகும்.

பெருமூச்சோடு எழுந்தார். மெல்லிய தன் கோளியில் புதினத்தைக் கவனித்தார். அவர் எட்டும் அழகான மிகை ஆணிமுத்திப் பித்திரைவர்களின் சொத்துத்தாகம்: கப்பிடு தாரத்திலிருந்து ஸர் அவர் கெளரவம்மீது விதியாகப் பரிசளித்திருக்கும் உதவியாகும். "மகன் எங்கே இருக்கிறார் போகட்டும்" என்ற எண்ணத்தோடுமே தமது விட்டைத் தோக்கி வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

ஒர் இனம் பெயர்வை நுழைந்த நிரந்தரமாக விட்டு விட்டுப் போகிறேன் என்ற எண்ணமோ, மகன் ஒரு பெரிய கொடுகாரனாக

இருக்கிறான் என்ற அபிப்பிராயத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. மனவழிமை, பொருத்தம், எக்காவதற்குத் தோல் மோகம், அவமானத்தின் மேலிருந்து ஆதாரம் ஆணிமுத்திக்கு அந்தச் சமயத்தின் பெரியதாகத் தோன்றி விட்டது.

"உணர்ச்சிமீது தக்கி உயிரோடு வதைக்கும் மனிதர்களைக் கொடுகாரர்களாகவும் பெரிய கொடுகாரர்களாக! இவ்வகை, எதைக் கவனித்தால் காட்டப் போகிறது?" என்ற கவிதையின் என்மேல் மரத்தடியில் உட்காரத்திருந்தான் அந்தப் பெண். பருக்கலில் தாக்கம் வராமல் பரங்கு கொண்டிருந்த ஆணிமுத்திக்கு, "பெண்ணுக்காவது வளர்க்க ஒரு பெயர்வை கொடு செய் மூற்படும் மகன் மனவழிமைகளையும் பெருக்கவாக்களையும் தந்தமே—பெற்ற தம்பியை உட்கொடுக்கவா?" என்று தோன்றியது. முதலில் பட்டணத்திற்கு மறுதலே புறப்பட்டுச் சென்ற. செல்வந்தன்க்கு தன் புத்திர கொடுக்கி வந்திருந்த அழகுத்தக் கொண்டு வந்து விட்டவென்றுமே தீர்மானம் செய்து கொண்டார் ஆணிமுத்தி.

இதற்குமேல் எதை கொடுக்கக் கொண்டு வந்த அருமைதாயகம் மெத்தொருக்கைவைத்த தோட்டராகும். "என்னை, மனிதர் எட்டித்து விட்டதோ! நீங்கள் எப்பிப்போடு வேண்டாம்! தோழப் தோழப் பெரிக்கொண்டிருந்த விட்டேயோ!" என்று கொடுக்கொண்டே தமது இருக்கைகளை விட்டு எழுந்திருந்து விட்டார்.

புகளில் செல்வரும் உட்கார் எழுந்தான்.

இந்த மனிதர் மேலே கைதயில் நுழைவதற்குப் பருக்கலாக் கூறும் புறப்படுகிறார் என்ற அடிப்படையில் அந்த அவன் கெட்டையும் கெட்டான்:

"என்ன சார், 'உட்பென்று' பாடுகின்ற திறத்தி விட்டும் புறப்பட்டு விட்டவர்கள்? இரகிசு, கக்காட்டி மரத்தடியில் உட்காரத்திருந்த அந்தப் பெண் என்னவாது? செல்வந்தன் எங்கே? என்னை? ஆணிமுத்திப் பித்திரைவர்கள் அழகுத்த வர் மறுதலர் பட்டணம் போகவில்லையா?"

அருமைதாயகம் "உட்கார்"மேன்று செத்துக் கொண்டு, "அதற்குமேல் இந்த விவரத்தைக் கவனமாகவேய்க்கிவிடும் முடிந்த விட்டவா! ஆனால் இங்குதான் தான் உங்களிடம் செல்வந்தன் நுழைந்ததையும் இந்த முடிவில் தான் இருக்கிறார் அந்தப் பெண், அந்த இரகிசு உன் மகன் தெரிபரமம் நடந்து, ஒரு இரைநிலை வந்து விழுந்து பிராணத்திலாகச் செய்து கொண்டார். இதை இருக்கப் பினை ஆணிமுத்திக்குச் சொந்தம். பிறகு கொஞ்சம்

12

வும் பகலும் இரவுகளிலும் எழுதி
பது. அப்படி விஷயமும் பிரமாதம்
என்று சொல்வதற்கில்லை.

திருமாவளவனின் தடை வர வரத்
தளர்ந்து கொண்டே போகிறது!
தான் கடிதத்தில் எழுதிய செய்திகளை
பெயர்வாரம் மறுபடியும் நினைவுறுத்தித்
கொண்டார்.

கண்மணி கலிவாளிக்ரு.

இந்தக் கடிதம் உனக்குப் பெருத்த
ஏமாற்றத்தைத் தரும் என்றாலும்
என் உறுதியையும் கொண்மகையாம்
கண்டு. நீயே என்னை மெச்சத்தான்
போகிறது!

உன் கடிதங்கள் தொடர்ந்தன. ஒவ்
வொரு கடிதத்திலும் மறக்காமல்
இரண்டு வரிகளுக்கொருதரம் அவரி
டம் திபாகனிக்ரு வாராங்கள் என்று
எழுதிவிடுப்பதைக் கண்டு என் மனம்
பூர்ப்புகடமிறது.

ஆனால் தான் திபாவனிப் பண்டி
கைக்கு அந்த வர இயலாதவரான

திருமாவளவன் கடிதத்தைத் தபாலில்
சேர்த்து விட்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த
தான். ஆனால், கடிதத்தைத் தபால் பெட்டிக்
கூறு போட்டுப் வாராங்க அவனிடமிருந்த
உறுதி, கடிதம் பெட்டிக்குள் விழுந்த உட
வேர்ப் ஏழிது தளரத் தொடங்கி விட்டது.

இத்தகையதும் திடீரென்று அவரத்தில்
எழுதிய கடிதமும் உறுதி! ஒரு வாரம் இர

இருக்கிறான் என்பதை மிகவும் வருத்தத்
தொடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தான் ஒரு பருத்தியிலுலாதி பெரும்பதம்,
எவ்வாறுப் பசுத்தியிடி மகரத்தில் ஒரு தீர்
வாக அங்கத்தினர் தான் என்பதும் அந்தவகை
த் அறிந்ததற்கான.

பொதுவாக இந்தப் பண்டினை, நேரம்பு
இளைவனிலெவ்வாறு எக்கனுகு நம்பிக்கை

கொட்பாது எப்பது உலகத்தின் செப்தி! அப்படியிருக்க இந்தத் தீயாவணிப் பண்டுகளையே காரணமாகக் கொண்டு மற்றவர் களைப் போல் தானும் மாமனார் வீடு செல்வதும் பண்டுகள் கொண்டாடுவதும் சரிவா? நான் வர முடியாததற்கு உண்மையான காரணம்?

சென்றவாரம் எங்கள் பகுத்தறிவு மக் கத்தில் நான்கு நினைவேந்திய ஒரு தீர்மானம்தான். எங்கள் கட்சிக் கொண் டைப்படி 'அங்கத்தினர்களில் வாரும் 'தீயாவணி' கொண்டாடக் கூடாது என்ப தோடு தீயாவணி வந்து மாலை தடை பெறும் 'தீயாவணி எதிர்ப்பு'க் கூட்டத் துக்குத் தவறாமல் வரவேண் றும்' என்பதும் தீர்மானத் தின் முக்கிய அம்சமாகும்!

அவனாகத்தான் நான் வர இயலாது வந்து இருக் கிறேன். மேலும் நான் ஒரு சாதாரண அங்கத்தினன் அல்ல. செல்வாக்குள்ள முக் கிய தீர்மான உறுப்பினர் எனில் ஒருவர். அப்படி யிருக்க, நான் உன் அடிப்படைய என் வாறு ஏற்றக்

கொண்ட முடியுமா? வேண்டுமென்றால் தீயாவணிக்கு மறு நினைவு வரவில்லை. நீவும் தானும் அன்று புத்தாடைகள் பூணுகோம். கைத் தைப்பாப்ப் பேசுவோம்!

என் கொள்கையைக் காப்பாற்ற நீ உன் மதிப்பினைத் தொகை செலுத்துப் போகிறாய் என்பதை நினைவுதந்தி, உன் உணர்ச்சியையும் உன் பெற்றோர்களின் மனநிலையையும் கொறி, கடித்ததை முடிக்கின்றேன்.

உன் அன்பன், திருமாலையன்.

(பிக் குதிர்ப்பு:

இத்தனை நான் எட்டிவி நாராயணன் என்று இருந்த என் பெயரைத் திருமாலையன் என்று மாற்றிக் கொண்டிருப்பது உணர்ச்சுப் பிடித்த மாயிருக்குமென்று கருதுகிறேன்.)

சீடத்திற்கு இருக்கும் ஒய்கொரு வரியும் அவனுக்கு உன்னை நினைவிருந்தது! ஏன்? ஒய்கொரு சொக்கியும் பசுமையான சித்திரங்கும் பிறகுதானே அவனும் எழுத முடித்தது! சொ இது என்ன பெருத்த சோதனையாகிவிட்டது! எத்தனை இத்தப் பாழும் தீயாவணி வந்த தம்மை காட்டிப் பெருக்கிறது? வரமாட்டேன் என்று எழுதிய பிறகும்கூட என் இப்படி — மனம் அகப்பாத்தது 'கொண்டிருக்கிறது' வாழ்க்கையிலேயே 'தீய தீயாவணி' என்னும் திருநாள் ஒரே ஒரு தரம் தானே வருகிறது! அன்று அடைபடும் இன்ப அனுபவங்களுக்கு நாடக உலகம் போது என்ன இருக்கிறது?

என்னதான் இன்னும் சிற நாட்டினில் கண வனும் பண்டியுமாகக் சென்ற எத்தனைவேர

கவிஞர்

தமிழகத்தின்

தமிழகத்தின்

கவிதைத் துறையில்
கவிதைத் துறையில்
கவிதைத் துறையில்
கவிதைத் துறையில்
கவிதைத் துறையில்
கவிதைத் துறையில்
கவிதைத் துறையில்
கவிதைத் துறையில்

அமிர்தாஞ்சனம்

அமிர்தாஞ்சனம் கிட்டி
கிட்டி-3,
தூது திட்டம்.
கிட்டி-1, கிட்டி-2.

தமிழகத்தின் கவிதைத் துறையில் கவிதைத் துறையில் கவிதைத் துறையில் கவிதைத் துறையில் கவிதைத் துறையில் கவிதைத் துறையில் கவிதைத் துறையில் கவிதைத் துறையில்

ஓர் பரிபூரண சேவைத் திட்டம்

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமை காரியாலயம் : பாண்டியன் பிளாக் : மதுரை

இலாகா பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, காகுடி, வேலூர், பெங்களூர், திருவனந்தபுரம், கோயம்புத்தூர், கொச்சி

மர்பி ரேடியோ

இல்லத்திற்கு இன்பமளிக்கிறது

*

மர்பி ரேடியோ ஆப் இந்தியா லீட்.

பம்பாய் - 12

குழந்தைகளின் ஈரல், குலைக்கட்டி, வியாதிகளுக்கு ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

மாதாந்திர விஜயம்

ஈரம், வாய்க்காலவாஸிடைகள், தளிர்ப்பும், ரோகரிபத்தையும் முன்னிட்டு
மமது டாக்டர் கிழக்கண்ட இடங்களில் குங்கொரு மாதமும் குதிப்பேட்ட தேதிகளில்
விஜயம் செய்கிறார். அப்போதுதான் அவரை தேரிக் கவந்து ஆரோஜிக்கலாம்.

ஆரோஜி தேய்: குதிப்பு—காலை 9 முதல் 11 மணி வரை; மாலை 2 முதல் 3 மணி வரை

இடம்	தேதி	இடம்	தேதி
கருர்	1 காலை	விருதுநகர்	9 காலை 8-10
சேலம்	2 காலை 3 மாலை	கொலம்பட்டி	9 10-38 to 12; குத்பக
ஈரோடு	3 காலை	துத்துக்குடி	9 மாலை
திருப்பூர்	3 மாலை	திருவெம்பேலி	10 காலை 8 மாலை 11 காலை
கோயமுத்தூர்	4 காலை 3 மாலை	ஸ்ரீவைகுண்டம்	11 மாலை
பாலக்காடு	5 காலை	அம்பா சமுத்திரம்	12 காலை
பொன்னாச்சி	5 2-10 to 3-30 மாலை	தென்காசி	12 மாலை
உடுமலைப்பேட்டை	5 4-10 to 5-30 மாலை	திருவனந்தபுரம்	12 காலை 3 மாலை
பழனி	5 6-10 to 7-30 மாலை	ராஜபாளையம்	14 காலை
திண்டுக்கல்	6 காலை	செய்கங்கை	14 மாலை
பெரியகுளம்	6 மாலை	காணரக்குடி	15 காலை 3 மாலை
மதுரை	7 & 8 காலை 3 மாலை	தேவகோட்டை	15 காலை
		புதுக்கோட்டை	16 மாலை

○○○

ஜம்மி வெங்கடராமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - திருச்சிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்

உடைய பரிதாபகரமான நோதறம் ஒரு கணம் அவன் மனக் கண்ணின் முன் நோக்கி அவனை வாட்டியது.

இதிலேயே தான் வராத செப்தி கவ்வானியின் காதுகளுக்கு எட்டி விடுக்கும். அதைக் கேட்டவுடன் அவன் அடையும் வேதனை, ஏமாற்றம், அவனுடைய அழகிய முகத்தில் வடியும் கண்ணீர்; எவ்வாறு படமாவிடுகிறது.....

ஒரு தரம் தீர்மானித்தபிறகு அனதப்பற்றி மறுபடியும் மறுபடியும் ஏன் சித்திக்கவேண்டும்? இப்படியாகத் தன் மனச்சாட்சியொரு பொறாமைக் கொண்டிருந்து விட்டு எப்படியாவது கண்ணயர்ந்து விட்டான்.

மறு தான் பொழுது விடிந்ததும் விட்டுக் காசின் மகள் கமலா அவன் அறைக்கு வந்து, "என்ன அண்ணா இன்னும் தூங்கிறே?" என்று அவனை எழுப்பிச் சொல்லுகிறாள்.

என்னியா கையே கண்டு கொண்டிருந்த திருமாவளவன் திரும்பிட்டு எழுந்தான்.

"என்ன, கமலா! இன்னும் எழுந்திருக்க விரிவா?" வாசலில் பதுக்கறிவு மன்றத் தலைவன் பிளந்தரு தின்று கொண்டு அவனை அழைத்தான்.

பிளந்தருவும் உற்சாகமாகக் காணவில்லை. அவன் முகத்திலும் ஒதுகிற சோகம் படர்ந்திருந்தது.

"தலைவா இவசாக வயிக்குது!" என்று கூறிக்கொண்டே எழுந்தான் வளவன்.

"மேதோதன் மன்றத்தில் உங்களைக் காத்திருக்கிறேன். சீக்கிரம் வா!"

சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு இருவரும் செயலாளன் மேதோதனைக் காண்பதற்குப் புறப்பட்டார்கள்.

"இரவு முழுவதும் தூக்கமில்லையா?" பிளந்தருவின் குரலில் ஏக்கம் கனிந்திருந்தது.

"நான் மட்டும் எங்கே தூக்கமில்லை! இரவு முழுவதும் ஒரே கையாடல்!"

"தீவிரம் எழுதிப் போட்டுவிட்டாலா?"

"நேற்று மாலைதான் எழுதினேன். இந்த நேரம் சேர்த்திருக்கும்!"

"நான் வரமாட்டேனென்று தத்திய கொடுத்த விட்டேன்! இன்னாவிட்டால் அவர்கள் வேறு விட்டானாக வந்து எங்கே காக்க காத்திருப்பார்கள்!"

"சே! நானும் அப்படித்தான் செய்திருக்க வேண்டும். வினா நேற்று முழுதும் அவர் களை அரிவாரா விட்டானாக காக்கவைத்து விட்டேன்!"

"மேதோதனும் என்னவோ போக்தான் இருக்கிறான். ஒன்றும் கரத்தாக இல்லை!"

"நாம் அவர்ப்படுத்த தீர்மானத்தை திறைவெறி விட்டோம். கொஞ்சம் திரைத்திருக்கலாம்!"

"இனிமேல் என்ன செய்வது? நடந்தது நடந்து விட்டது!" என்று பேச்சு முடிந்ததால் பிளந்தரு.

பதுக்கறிவு மன்றப் படிப்பதத்தில் செயலாளன் மேதோதன் இவர்களுக்காகக் காத்திருந்தான். மறு தான் தடைபெறவிடுக்கும் போவனி எதிர்ப்புக் கூட்டத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைப் பற்றி ஸ்தலம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுப் பிரிந்தார்கள்.

அன்று இரவுதான் போவனி. தன் முழு வதம் போவனியின் மனம் திரம்பி விடுத்தது. எங்கு பார்த்தாலும் குறுகலும், குறுகல்க் கடைகள், பட்டாசுக் கடைகளிலெல்லாம் மக்கள் தெரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். வந்த இழுக்குத்துக் கொண்டிருந்தது.

பகல் உணவுக்குப் பிறகு சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறே தீவிர சித்தையில் கயித்திருந்த திருமா வளவன் தன்னை அறிவாமலேயே கங்கை முடிந்தது. முடிய அவன் கங்கைக்குள் ஒரு காட்சி மிரிந்தது.

"அரிவாரா, சிவன் கோயில் விடு. அநேகம் வரணம் பூசிய கவ்வானியின் வீடு. மற்ற விடுகலில் காணப்படும் கலகலப்பும் மெழிப்பும் அந்த இடம்.

தெருத் திண்ணையில் அவனுடைய மாமனார் எங்கேயோ பார்த்தவண்ணம் உட்கார்ந்த கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்தவோ பரிதாபமாக இருந்தது. உங்களை அவன் மாயி ஒரு ஸ்தலம் படுத்திக் கொடுத்தான். அவன் முகத்திலும் கவலையிருந்தது.

வேண்டுமென்று எமத்தனன், கையில் ஒரு புகைபத்திரம் அழுத்தவும் படிப்புவாக இருந்தான்.

"கவ்வானி! கவ்வானி!" ஏன் பேசமாட்டேனென்றுத் திரும்பிக் கூடப் பார்த்த வில்லை!

"கவ்வானி! கவ்வானி!" தன் முழு சத்திய ஏம் உடையாவித்து வரப் பிறிபக் கத்தினான் திருமாவளவன்.

"என்ன தம்பி. இது! விவரமாகக் கூசல் போடறே!" என்று செட்டுக் கொண்டு அவன் அருகில் தின்று கொண்டிருந்த தார் விட்டுக்காரர்.

பகல் கையே கனிந்தது. திவகமலை உணர்ச் சிறிது நேரம் பிடித்தது அவனுக்கு. ஆனால் கையில் அழிச்சியால் அவன் உடல் இன்னும் வேடவேடென்று தடுக்கிக்கொண்டு தாவிருந்தது.

"ஒன்றுமில்லை கையே!" என்று பதறிய வண்ணம் எழுந்தான் திருமா வளவன்.

"மணி என்ன இருக்கும்?" அவன் குரலில் திடீரென்று ஒருவித வேகம் தொனித்தது.

"ஒன்பதுக்கு மேலே இருக்கும்: பகலில் படுத்தவன் நேரம் தெரியாமல் தூக்கிவிட்டிருக்கிறான்!"

"என்ன, ஒன்பதாடி விட்டதா?" வாசிக் எழுப்பிக்கொண்டு எழுந்தான் வளவன்.

இருத்தாற்போலிருந்து இவ்வளவு மடபடப் புழை அசராமல் எதனும் என்று புரிவாமல் விழித்தார் விட்டுக்காரர்.

"தூத்துக்குடி எக்ஸ்பிரஸ் எத்தனை மணிக்கு வர?" என்று கேட்டான் வணவன்.

விட்டுக்காரருக்கு ஒருவாறு விஷயம் புரிந்தது. அவனுடைய அசரத்திற்கும் காரணம் என்னவென்பதை தெரிந்துகொண்டார்.

"ஒன்பது மூப்பதுக்கு" என்றார் அவர்.

கடினாரத்தையப் பார்த்தான். மணி சரியாக ஒன்பது அடித்த இருபது நிமிஷங்களாகி விருத்தான்.

அவன் இருக்கும் இடத்திலிருந்து எழும்பூர் ரயில் நிலையம் சென்று அரை மணி நேரத்துக்கு மேலாக ஆகும். ஆட்டோ ரிக்ஷா கிடைத்தால் பதிலிசைந்து நிமிஷக்காலம் சென்று விடலாம். ஆனால் திரைத்த இடத்தில் இவரென்று எக்ஸ்பிரஸ் கிடைக்கப் போவதென்று? வேண்டாதபோது கத்திப் கத்தி வரும்.

கையில் பிரவாணம் வைத்துத் தெருவுக்கு வந்தான். நல்ல வேளையாக ஒரு ரிக்ஷா தென்பட்டது. ஊக்கினை ரிக்ஷாவாக இருத்தாலும் கொஞ்சம் வேகமாகப் போய்விடலாம். இதைக் கிண்கிண, இதில் போய் எக்ஸ்பிரஸ் வண்டியைப் பிடிப்பது சந்தேகம்தான்! ஆனால் எக்ஸ்பிரஸ் வண்டி நவநிஜம் வேறு வண்டி கிடையாது.

எக்ஸ்பிரஸ் வண்டி காண மூன்று மணி காலாருக்கு அரிவாறு போய்ச் சேர்த்துவிடும். எப்படியும் பண்டிகைகளைச் சந்தி கொண்டு விடலாம்.

ரிக்ஷாக்காரன் கொஞ்ச தூரம் ஓடியுவிட்டுப் பிறகு மெதுவாக நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். பாவமி! அவனாக அதற்கு மேல் ரிக்ஷாவை இருத்திக் கொண்டு ஓட முடிய வில்லை. சோதனையாக வேறு ரிக்ஷாவோ, வண்டியோ வேறு எதையும் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை.

திருமாவனவன் துடித்தான்: ரிக்ஷாக்காரனை அிரட்டினான். ஒன்றும் பலவில்லை.

"எனக்குக் குளியெல் ஓட முடியாது, சார்! வேண்டுமானால் இறங்கி விடுங்கள்!" என்று தீர்மானமாகச் சொல்லி விட்டான் அந்த ரிக்ஷாக்காரன்.

கைக்கடினாரத்தையப் பார்த்தான் வணவன். ஒன்பது நூற்பது. இன்னும் பத்து நிமிஷத்துக்குள் எழும்பூர் சென்றுவிட வேண்டும். குறைந்தது இன்னும் ஆறு பரிணாம தூரமாக இருக்கும்.

யோக்கிசு நேரமிக்க! திடீரென்று ரிக்ஷாவிலிருந்து குதித்தான்! மறு விநாடி நான் தெற்கே ஓட்டமாக ஓட ஆரம்பித்து விட்டான் திருமாவனவன்.

பாதையின் சென்று கொண்டிருந்தவர்கள் அவனை விடப்பட்டுப் பார்த்துக்கொண்டிருப்போ, இப்படி ஒரு நடை விதியை தங்கியப் போன்ற வன் ஓடுவது அநாதரிகள் எப்பவையோ அவன் திரைக்கேவையாகியே!

ஒன்பது மூப்பது. தூத்துக்குடி எக்ஸ்பிரஸ் இரைப் மணி அடித்து விட்டார்கள். கார்டு பக்கம் விளக்கைத் தூக்கி மேல் தூக்கித்

தாண்டித் கொண்டிருந்தார். வண்டியும் கூறி விட்டது.

திருமாவனவன் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஓடி வந்தான். வழியின் நின்று கொண்டிருந்த டிக்கெட் பரிசோதகரை இடித்துத் தவளிக் கொண்டு போட்பாரத்தின் நுழைந்தான்.

வண்டி தரைத் தொடக்கி விட்டது!

இன்னும் ஒரு மூச்சு! அவன் கையில் ஒரு பெட்டியின் பீடி கிடைத்தது! பிழைத்தான். எப்படியோ பெட்டிக்குள் ஏதிக் கொண்டு விட்டான் வணவன்.

வண்டி தாம்பரம் சென்ற பிறகுதான் அவனுடைய கவாசம் ஒருநிலையப்பட்டு வந்தது. டிக்கெட் இன்னாமல் ஏறிவிட்டோமென்ற கவலைகூட இல்லை அவனுக்கு. வண்டியைப் பிடித்த விட்டோமென்ற மகிழ்ச்சி மட்டும்தான் எவ்வாறெனையும் மறக்கவிட்டது.

பெட்டிக்குள் மெதுவாகத் தப்பார்க்கையை ஒட்டினான் திருமாவனவன். அட! அதோ டீக்கார்த்திருப்பவர்கள் இருவரும் ஒன்றியினிப் பிரவாணம் செல்வோர்கள்?

அவர்களைக் கண்டதும் திரைவன் பிறைகுடியும், செயலாளன் மேகலாதனும் ஒரு அசட்டுச் சிரிப்பை உதித்தார்கள்.

பிறைகுடியின் மீசை வாக்குடியினும் மேகலாதனின் இன்னான் ஸ்ரீரங்கத்திலும் இருப்பது திரைவனுக்கு வந்தது அவனுக்கு.

நிலையரும் செயலாளரும் நிலையக் கனித்துக் கொண்டார்கள்.

எக்ஸ்பிரஸ் திரைவனென்று போய்க் கொண்டிருந்தது.

மறு நான் பருத்தியை மன்றத்தின் துணை செயலாளர் இரண்டு கடிதங்களின் கையில் வைத்துக் கொண்டு ஒன்றும் புரிவாமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஒன்று: பிறைகுடி எழுதி வைத்திருந்த கடிதம். அதில்:

"திடீரென்று இன்று மாலை என் பாட்டனுக்கு உடல் தலை யிசையும் மோசமாகே வீழ்ந்தது என்று கத்தி வந்ததால், நான் இன்று இரவு மெயிலில் செம்புவிடேன்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

மற்றொன்று மேகலாதனிடையது. அதில்: "என் மாமன் மோட்டார் விபத்தில் சிக்கிக் கொண்டதாகச் செல்வி கிடைத்தது. இரவு எக்ஸ்பிரஸ் வண்டியில் பயணப் படுகிறேன்" என்று திட்டப்பட்டிருந்தது;

ஆனால்—

அந்த நேரத்தில் அரிவாறுநிலம், வாக்குடியினும், ஸ்ரீரங்கத்திலும் மேற்படியவர்களின் மனைவிகளின் ஓரளும் புத்தாடைகள் அணிந்தவர்களாகக் கோவிலுக்குச் சென்று நங்கள் கணவன்மார்களின் மனத்ததைச் சரியான சமயத்தில் மாற்றி, திரைவனிடம் பண்டிகைகள் கொண்டாட அனுப்பி வைத்ததற்கான இறைவனுக்குத் தங்கள் உள்க்கனித்த நன்றியைத் தெரிவித்து நீர் மக்கும் கண்களுடன் பிரார்த்தனை சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

கவுன் புதிதா?

இல்லை, லக்ஸால் சவனை செய்தது

சால் மணம் மாறாத இச் சிறுவியின் கவுன் கொடுத்த
தனிப்போல புத்தம்புதுக்களுக்குடன் விளங்குகிறது
பாணம், மென்மையான மக்ஸ் துள்களால் அவன்
காய் அதை சவனை செய்கிறான், தேய்த்தறிக்கப்பட்டு,
புத்தி மூதம் இருந்தவான கம்பளிகள் வரை உங்கல்
தளிகள் எல்லாவற்றையும் மென்மையான மக்ஸ்
புரையிடம் ஒப்பகாடவுங்கள்—ஆடைகளின் மர்மம்
தம் புதுமையும் குங்குமம் பாதுகாப்பது மக்ஸ்.

அழகான ஆடைகளுக்கு தேடுங்காலம்

புதுமைத் தோற்றம் அளித்துக் காப்பது மக்ஸ்.

மக்ஸ்துறைகள் புதிதானதான் சீமா கிரீம்மெட் மக்ஸ்துறையின் தனிப்பா